Έτος ΙΔ'

Τεύχος 319ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 769

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, Ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 773

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ταμιακοὶ ὑπάλληλοι ἐξαφανίζονται μὲ ἑκατομμύρια δραχμὲς τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 777

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἡ δολοφονία τῆς Βιολέτας Γουσκφίλντ, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Κωνστ. Λαγάκη 781

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Ὁ πόλεμος στὸ Βιετνάμ, ὑπὸ τοῦ κ. Πέλου Κουτούπη 784

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Τρεῖς ὧρες στὶς παιδικὲς κατασκηνώσεις τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων—Ἅγιος Ἀνδρέας Ἀττικῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου ... 786

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

« Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδί », ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπ. Πηλοῦ (συνέχεια) 790

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 797

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 799

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 804

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΩΝ

Συναθροίσεις καὶ ὀχλοκρατικαὶ ἐκδηλώσεις.—Ἀντιμετώπισις αὐτῶν. Πρακτικὸς ὁδηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ (Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἠλία Ψυχογιοῦ), ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 808

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΠΕΝΘΗ 809

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
{ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 319

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὑπάρχει τέλος, λίαν ἀσθενὴς τάσις, ὅπως τὰ ὅρια μεταξὺ ἐνηλικότητος καὶ ἀνηλικότητος καθορισθῶσι καὶ πέραν τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐπὶ τῇ δικαιολογίᾳ, ὅτι τοῦτο ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἣν τὸ Ποινικὸν Δίκαιον κατ' ἐξοχὴν δέον νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἥτις διδάσκει ὅτι ὁ ἀνθρώπινος ψυχοφυσικὸς ὀργανισμὸς ὡριμάζει μετὰ τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Καθ' ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐνηλικιοῦνται ταυτοχρόνως, θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ καθορίζωνται οὐχὶ σταθερὰ ὅρια ἡλικίας πρὸς διάκρισιν τῶν ἀνηλίκων ἀπὸ τῶν ἐνηλίκων, ἀλλὰ νὰ ἐξετάζηται ἑκάστοτε, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τυχὸν περὶ τούτου ἀμφιβολία (διαρκούσης ὡρισμένης ἐνδιαμέσου περιόδου ἡλικίας), ἡ ἐπέλευσις ἢ μὴ τῆς ἐνηλικιώσεως.

ΙΙ.— 1. Ἀνωτέρω ἐξετέθη ἡ μεταξὺ ἐνηλίκων καὶ ἀνηλίκων ὑφισταμένη διάκρισις. Ἀλλ' οἱ ἀνήλικοι διακρίνονται καὶ ἀπ' ἀλλήλων διὰ ποικίλων οὐσιωδῶν παραλλαγῶν κατὰ τὴν διαδρομὴν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν. Ἐν τῇ Φυσιολογίᾳ καὶ τῇ Ψυχολογίᾳ διετυπώθησαν σχετικῶς διάφοροι περίοδοι (ἐποχαὶ) ἐξελίξεως. Ἑκάστη δὲ τοιαύτη περίοδος ἐρείδεται ἐπὶ ἰδιαζόντων σωματικῶν καὶ ψυχικῶν χαρακτήρων συμπαρομαρτούντων ταύτην. Ἐν τῷ καθορισμῷ ὅμως τῶν περιόδων τούτων δὲν ὑπάρχει ὁμοφωνία, τοῦτο δ' ἐξηγεῖται ἐν πολλοῖς ἐκ τῆς διαφόρου βάσεως, ἀφ' ἧς ἕκαστος ἐπιστήμων ἐρευνητὴς ἄγεται. Συνήθως προεξάρχει ἡ εἰς δύο περιόδους διάκρισις, τὴν περίοδον τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τῆς ἥβης, καὶ ἐκείνην τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, ἀπὸ τῆς ἥβης μέχρι τῆς πλήρους ἐνηλικιώσεως· οὕτω δὲ ἀνακύπτει ἡ διάκρισις τῶν ἀνηλίκων εἰς παίδας καὶ ἐφήβους. Ἡ περίοδος τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο μικροτέρας περιόδους, τὴν περίοδον τῆς κυρίως παιδικῆς ἡλικίας, μέχρι περίπου τοῦ συμπεπληρωμένου ἑβδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας, καὶ τὴν τῆς σχολικῆς παιδικῆς ἡλικίας, μετὰ τὸ ἕβδομον ἔτος.

Ἐν γένει ἡ μεταξὺ τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας διαστολὴ ἐπιτελεῖται σήμερον ἀπὸ δύο κατευθύνσεων:

α) Ἡ μία ἄποψις ἐρείδεται ἐπὶ τῆς γεννητικῆς ὡριμότητος, ἐπὶ τῆς ὡριμότητος τοῦ φύλου. Ἐνταῦθα λαμβάνει ἐνδιαφέρουσαν θέσιν καὶ ἡ περίφημος Σχολὴ τοῦ Φρόϋντ, ἥτις προσπαθεῖ νὰ ;ξηγήσῃ εὐρέως τὴν ἀνθρωπίνην διαγωγὴν ἐκ τῆς γεννητικῆς ὁρμῆς, διαβλέπουσα γενικῶς διαφόρους ἐρωτικὰς φάσεις ἐν τῇ ὅλῃ ἐξελίξει τῆς ἀναπτυσσομένης ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Οὕτως ὁμιλεῖ λ.χ. αὕτη

περὶ «τοῦ συμπλέγματος τοῦ Οἰδίποδος», καθ' ὃ τὸ μὲν ἄρρεν αἰσθάνεται εὐθὺς ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του λανθάνουσαν «ἐρωτικὴν» συμπάθειαν πρὸς τὴν μητέρα του καὶ ζηλότυπον ἀντιπάθειαν πρὸς «τὸν ἀντεραστὴν» πατέρα, ὡς καὶ τὸ θῆλυ τἀνάπαλιν.

β) Ἡ δευτέρα ἄποψις τῆς ψυχολογικῆς θεωρίας περὶ προσωπικότητος ἐπιζητεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν μεταξὺ παίδων καὶ ἐφήβων διαφορὰν δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐπερχομένην ἀλλοίωσιν τῆς γενικῆς προσωπικότητος καὶ οὐχὶ μονομερῶς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀποκτωμένης γεννητικῆς ὡριμότητος. Κατὰ τὴν ἄποψιν δηλαδὴ ταύτην δὲν ἐπαρκοῦσιν ἡ ἐπέλευσις τῆς ἐμμήνου ροῆς παρὰ τοῖς θήλεσι ἢ τῆς σπερματογονίας παρὰ τοῖς ἄρρεσι πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς εἰσόδου τοῦ δεδομένου ἀνηλίκου εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ δέον νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐπίσης καὶ ἅπαντες ἐκεῖνοι οἱ ψυχοφυσικοὶ χαρακτῆρες, οἱ ἐν γένει συμπαρομαρτοῦντες πρὸς τὴν περίοδον ταύτην, λαμβανομένης οὕτως ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπερχομένης ἀλλοιώσεως ἐν τῇ ὅλῃ ἀνθρωπίνῃ προσωπικότητι.

Εἰδικώτερον δὲ παρατηροῦμεν ἐπὶ τῶν διαφόρων περιόδων:

α) Ἐπὶ τῆς κυρίως παιδικῆς ἡλικίας, ἤτοι μέχρι περίπου τοῦ συμπεπληρωμένου ἑβδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας:

Οἱ κατώτεροι ὀργανισμοὶ ἐξελίσσονται ἐκ τοῦ ᾠοῦ ἐκτὸς τοῦ μητρικοῦ σώματος. Παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τὸ ἔμβρυον παραμένει ἐν τῇ μητρικῇ κοιλίᾳ, ἀποκτᾷ δὲ οὕτως εἰπεῖν ἰδίαν ἀτομικότητα τὸ πρῶτον διὰ τοῦ τοκετοῦ. Ἐκ τούτου δὲ ἐξηγεῖται ἡ ἐπίδρασις, ἣν ἡ κατάστασις τῆς μητρὸς ἀσκεῖ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκυμοσύνης ἐπὶ τοῦ διαμορφουμένου ἐμβρύου. Πάντως θὰ ἦτο ἐσφαλμένον τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ψυχικὸς βίος δημιουργεῖται τὸ πρῶτον διὰ τοῦ τοκετοῦ. Εἰς τὸν τοκετὸν ἀποδίδεται σημασία λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως, ἣν ὑποτίθεται ὅτι οὗτος ἀσκεῖ ὡς καίριον γεγονὸς ἐπὶ τοῦ ὅλου ψυχοφυσικοῦ ὀργανισμοῦ. Κύριον γνώρισμα τοῦ ἀνθρωπίνου νεογνοῦ εἶναι ἡ ἀδυναμία καὶ τὸ ἀνέτοιμον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἄλλας ζωικὰς ὑπάρξεις. Πάντως ὑπάρχει ἐν αὐτῷ προδιάθεσις πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεως καὶ τελειοποίησιν. Κατὰ τὰ πρῶτα 3—4 ἔτη τῆς ἡλικίας δημιουργεῖται ὡρισμένη ὡρίμανσις ὡς ἐκείνη τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπιτρέπουσα τὴν ἀνάπτυξιν περιπλοκωτέρου ψυχικοῦ βίου. Οὕτως ὁ παῖς ἀποκτᾷ ὡρισμένας θεμελιώδεις ψυχικὰς λειτουργίας. Ἐν ἀρχῇ ἀναπτύσσονται λειτουργίαι διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας τῆς ζωῆς, ὡς τῆς γεύσεως, τῆς ὁράσεως, τῆς ἀκοῆς, ἀργότερον δὲ ἀποκτᾶται ἡ ἰδιάζουσα ἱκανότης τοῦ ὁμιλεῖν, ὡς ἐπίσης τοῦ περιπατεῖν κλπ. Ἐν γένει ἀρχικῶς κυριαρχοῦσιν ἔνστικτα καὶ ὁρμαί, ἡ ὅλη δὲ ψυχικὴ κατάστασις ἀποτελεῖ ἀσαφὲς χάος. Ἡ τοιαύτη ἀσαφὴς κατάστασις ὅμως ἐξαφανίζεται βαθμιαίως προϊούσης τῆς ἡλικίας, τῆς βουλήσεως ἀποσπωμένης σὺν τῷ χρόνῳ τοῦ ἐνστίκτου καὶ τῆς ἐνσυνειδήτου ἐνεργίας τῆς ἀσυνειδήτου διαγωγῆς.

Ἀντικειμενικῶς ἐξεταζομένων τῶν πραγμάτων θὰ ἔδει νὰ τονισθῇ κυρίως, ὅτι ὁ παῖς εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον. Ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς περιόδου ταύτης ἐμφανίζεται καὶ τὸ παίγνιον. Τοῦτο ἐθεωρεῖτο ἄλλοτε ὡς ἀνωφελὴς ἐνασχόλησις, νῦν ὅμως χαρακτηρίζεται ὡς καθ' αὐτὸ διαδικασία ἀποκτήσεως διαφόρων ἱκανοτήτων καὶ γνώσεων, ὡς προκειμένου περὶ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου ἢ τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν κινήσεων.

β) Ἐπὶ τῆς σχολικῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἤτοι μέχρι περίπου τοῦ 13—14 ἔτους τῆς ἡλικίας συμπεπληρωμένου.

Ὁ παῖς εἰσερχόμενος εἰς τὴν περίοδον ταύτην παρουσιάζει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀνεπτυγμένας ψυχικὰς ἱκανότητας, αἵτινες ἀπαντῶνται παρὰ τῷ ὡρίμῳ ἀνθρώπῳ, ὡς ἐνσυνείδητον προσοχήν, μνημονικὰς λειτουργίας, ἱκανότητα κρίσεως, συναισθηματικὴν ποικιλίαν. Τοῦτο δὲ ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν τὴν εἴσοδον εἰς τὸ νέον περιβάλλον τοῦ σχολείου. Προηγουμένη ἐπίσκεψις τοῦ σχολείου οὐ μόνον ἀποβαίνει

ἀνωφελής, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ βλάβας. Ὁ ἀνήλικος ὡς μαθητὴς ἔχει ἐρευνηθῆ ψυχολογικῶς μόνον κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, τοῦτο δέ, διότι «ἡ Κοινωνικὴ Ψυχολογία», ἥτις ἐνταῦθα ἐμφανίζεται ὡς «Μαθητικὴ Ψυχολογία», ἀποτελεῖ νεώτερον ἀπόκτημα ἐν σχέσει πρὸς «τὴν ἀτομικὴν Ψυχολογίαν». Ἐν τῇ Ψυχολογίᾳ τοῦ μαθητοῦ καταλέγεται μεταξὺ ἄλλων καὶ ἡ ἔρευνα τῶν διαφόρων τύπων, ὡς τοῦ ὁδηγοῦ τῆς τάξεως, τοῦ δεσποτικοῦ χαρακτῆρος, τοῦ προσελκύοντος τὰς συμπαθείας τοῦ πλήθους κτλ. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς σχολικῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐπέρχεται καὶ ἡ σημαίνουσα διάκρισις μεταξὺ παιγνίου καὶ ἐργασίας. Μετὰ τῆς μαθητικῆς ἐργασίας συνδέονται προβλήματα ὡς ἐκεῖνα τῆς ἀσκήσεως, κορεσμοῦ, κοπώσεως καὶ ἀναπαύσεως, τῆς προσοχῆς, τῆς συστηματικῆς διαμορφώσεως τῶν μνημονικῶν λειτουργιῶν τῆς εὐφυΐας καὶ ἰδιοφυΐας.

Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Ἀνθρωπολογικὴ Σχολὴ ἀποδίδει εὐρεῖαν σημασίαν εἰς τὴν σχολικὴν περίοδον, διότι οὕτω παρέχεται εὐκαιρία πρωτίστης σημασίας εἰς τὴν πολιτείαν πρὸς ἀνθρωπολογικὴν μελέτην τῶν ὑπηκόων αὐτῆς, οὐδέποτε πλέον παρουσιαζομένη διὰ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ. Ὁμοίως ἡ πρᾶξις τῶν ἀμερικανικῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἀποδίδει σημασίαν εἰς τὸ σχολεῖον, διότι, ὡς τονίζεται, ἐν αὐτῷ προδίδονται αἱ ἐπικίνδυνοι φύσεις, ὡς δι' ἐκδηλώσεως ἀνυπακοῆς, ἀπεχθείας πρὸς τὴν ἐργασίαν, δραπετεύσεως ἐκ τοῦ σχολείου καὶ τάσεως πρὸς ἀλητείαν, ἐλλείψεως συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος.

γ) Ἐπὶ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας ἤτοι ἀπὸ τῆς ἥβης μέχρι τῆς πλήρους ἐνηλικιώσεως:

Οἱ ἔφηβοι εἰσέρχονται κατὰ μέγα ποσοστὸν εἰς τὴν πρακτικὴν ζωήν. Ἡ ἐπαγγελματικὴ δὲ ἄποψις ἀποκαλύπτει εἰς τὸν ἐνήλικον νέαν πλευρὰν τῶν κοινωνικῶν ἀπαιτήσεων. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἔχει ἀκόμη ἐρευνηθῆ ψυχολογικῶς ὁ ἀνήλικος ἐν τῇ ἐπαγγελματικῇ ζωῇ.

Διὰ τῆς ἥβης δὲ γίνεται μετάβασις ἀπὸ τοῦ παιδικοῦ εἰς νέον ὅλως τύπον. Ἐνῶ ἡ παιδικὴ ψυχὴ εὑρίσκεται ἐν ἠρέμῳ καταστάσει, ἀληθὴς ἀναστάτωσις τελεῖται ἐν τῇ ἐφηβικῇ ψυχῇ. Οὕτω δὲ δικαιολογεῖται πλήρως ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς τοιαύτης μεταβάσεως ἀπὸ τῆς παιδικῆς εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν ὡς ἐποχῆς τῆς δευτέρας γεννήσεως τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἥβη ἀναφαίνεται ταχύτερον παρὰ τοῖς θήλεσι ἢ παρὰ τοῖς ἄρρεσι, προδίδεται δὲ αὕτη καὶ ἐξωτερικῶς δι' ἐνάρξεως τῆς ἐμμήνου ροῆς παρὰ τοῖς θήλεσι καὶ σπερματογονίας παρὰ τοῖς ἄρρεσιν. Ὁ σύνδεσμος μεταξὺ σωματικοῦ καὶ ψυχικοῦ βίου ἐμφανίζεται κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἰδιαιτέρως στενός.

Ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο φύλων καθίσταται ἐπίσης περισσότερον ἔκδηλος. Θὰ ἔδει ἐπίσης νὰ τονισθῇ ἡ ὀξεῖα σχετικῶς μορφή, ἣν λαμβάνουσιν ὁ ἰδεολογικὸς ἔρως καὶ ἡ ὑλικὴ γενετησία ὁρμή. Περαιτέρω δέον νὰ παρατηρηθῇ ὅτι, ἐνῶ πρὸ τῆς ἥβης ὑπερέχει ἡ παθητικὴ ἐκ τῶν ἔξω ἀπόκτησις, ὁ ἔφηβος ἀρχίζει νὰ στρέφηται ἐρευνητικὸς καὶ ἀνήσυχος πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ κόσμον, νῦν κυρίως ἀποκαλύπτων τὸ ἐγώ του. Ἐρευνᾷ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ προσωπικότητα, ἐπιζητεῖ δὲ νὰ ἐκτιμήσῃ τοιουτοτρόπως τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀξίαν ἐν τῷ κοινωνικῷ συνόλῳ. Ἐν γένει ἅπασαι αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις, νοῦς, συναίσθημα, βούλησις, διεγείρονται, ὁ ἔφηβος διέρχεται περίοδον κρίσεως, ἀγωνίζεται σωματικῶς καὶ ψυχικῶς, μὴ ὢν πλέον παῖς, μὴ ὢν δὲ ἀκόμη ἀνήρ.

Εἰδικὴν σημασίαν ἔχει ἐνταῦθα ἡ παρατήρησις, ὅτι ἀπὸ τῆς ἥβης ἄρχεται ἐκδηλουμένη ἡ ἠθικὴ προσωπικότης. «Πολλοὶ μεγάλοι ἐγκληματίαι μέχρι τῆς ἥβης φαίνονται κανονικοί· οὐδὲν σημεῖον ἀνηθίκου ροπῆς δεικνύουσιν. Ἀπὸ τῆς εἰσόδου ὅμως εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν ἄρχονται παρατηρούμεναι παρ' αὐτοῖς ἀναι-

* « Ν. Ἐξαρχοπούλου. Ἡ σωματικὴ ἐξέλιξις τοῦ παιδός. Ἀθῆναι », σελ. 289.

σθησία, ἔλλειψις τύψεως συνειδήσεως, ἀνηθικότης, ροπὴ πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ποικίλαι ἄλλαι τάσεις πρὸς τὸ πονηρόν»*.

Ἡ περίοδος δὲ τῆς ἥβης περιλαμβάνει τρία στάδια:

α) Τὴν προεφηβικὴν ἡλικίαν ἢ τὸ προεφηβικόν:

Ἐμφανίζεται ὡς προπαρασκευαστικὴ περίοδος διὰ τὴν κυρίαν ἥβην. Κατὰ τὴν περίοδον δὲ ταύτην παρατηροῦνται ὡρισμέναι ἀλλοιώσεις, αἵτινες δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, δὲν δύνανται ὅμως ἀφ' ἑτέρου νὰ χαρακτηρισθῶσιν καὶ ὡς γνωρίσματα τῆς καθ' αὐτὸ ἥβης. Τὰ ὅρια συμπίπτουσι μετὰ τοῦ 12—14 ἔτους τῆς ἡλικίας παρὰ τοῖς ἄρρεσι καὶ μετὰ τοῦ 10—12 παρὰ τοῖς θήλεσι.

β) Τὴν κυρίως ἐφηβικὴν ἡλικίαν ἢ τὴν κυρίαν τῆς ἐφηβείας περίοδον, περὶ τῶν γνωρισμάτων τῆς ὁποίας ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, καὶ τέλος,

γ) Τὴν μετεφηβικὴν ἡλικίαν.

Κατὰ τὸ μετεφηβικὸν δὲ τοῦτο στάδιον συντελεῖται ἡ ὅλη διασκευὴ τῆς προσωπικότητος. Ἡ περίοδος τῆς κρίσεως, θίας καὶ ἀναστατώσεως ἔχει παρέλθει, ἡ δὲ ψυχικὴ κατασκευὴ ὁλονὲν στερεοῦται. Ὁ διακεκριμένος γερμανὸς συγγραφεὺς Φρὰνς ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ στάδιον τῆς μετεφηβικῆς ἡλικίας ἀπὸ ἀπόψεως ἐγκληματικότητος, στηριζόμενος ἐπὶ στατιστικῶν παρατηρήσεων ἐν Γερμανίᾳ. Ἐπὶ 31.000 καταδικασθέντων εἰς βαρεῖαν ποινήν, 2.000 διέπραξαν τὴν πρώτην ἀξιόποινον πρᾶξιν εἰς ἡλικίαν 12—14 ἐτῶν, 8.800 εἰς ἡλικίαν 14—18 ἐτῶν, ἀλλὰ τὰ ἑπόμενα μεταξὺ 18—25, ἀποτελοῦσι τὴν μᾶλλον ὑποκειμένην εἰς τὸν κίνδυνον τῆς καταπτώσεως μέχρι τοῦ ἐγκλήματος ἡλικίαν.

2. Καὶ γεννᾶται νῦν τὸ ἐρώτημα, ποία εἶναι ἡ θέσις τῶν ἐνταῦθα συγκρινομένων διαφόρων δικαίων ἔναντι τῶν διαστελλομένων περιόδων ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπίνης πραγματικότητος;

Σχετικῶς ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἅπαντα τὰ δίκαια ἐρείδονται ἐπὶ τῆς διακρίσεως μεταξὺ ἐφηβικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας, μόνον δὲ τὸ Ἑλβετικὸν δίκαιον ἐρείδεται καὶ ἐπὶ τῶν διακρίσεων μεταξὺ τῆς κυρίας καὶ τῆς σχολικῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὡς καὶ μεταξὺ τῆς κυρίας ἐφηβικῆς καὶ τῆς μετεφηβικῆς ἡλικίας. Κατὰ δὲ τὴν Ἑλβετικὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν, τοῦτο γίνεται, διότι ὁ ποινικὸς νομοθέτης δέον κατ' ἐξοχὴν νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν πραγματικότητα τῆς κατὰ περιόδους σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐξελίξεως τοῦ ἐνηλικιουμένου ἀνθρώπου.

Ἡ Γερμανικὴ δὲ καὶ ἡ Αὐστριακὴ νομοθεσία ὁρίζουν ὡς ὅριον διακρίσεως μεταξὺ τῆς παιδικῆς καὶ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας τὸ συμπεπληρωμένον 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἡ Γαλλικὴ τὸ 13ον, τέλος δέ, ἡ Ἰταλικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ τὸ 12ον. Ἄξιον μνείας εἶναι ὅτι οἱ νομοθέται τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος ἔλαβον ἐν προκειμένῳ ὑπ' ὄψιν των τὴν ὑφισταμένην διαφορὰν ταχύτητος ἀναπτύξεως μεταξὺ τῶν νοτίων καὶ βορείων εὐρωπαϊκῶν φυλῶν. Τὸ Ἑλβετικὸν Σχέδιον τοῦ ἔτους 1918 ὥριζε κατ' ἀρχὰς ὡς ὅριον τῆς διακρίσεως μεταξὺ παίδων καὶ ἐφήβων τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας, τὸ ὅριον ὅμως τοῦτο ἀνεβιβάσθη τελευταίως εἰς τὸ 15ον ἔτος συμπεπληρωμένον. Περαιτέρω τὸ Ἑλβετικὸν Δίκαιον θεωρεῖ ὡς ὅριον διακρίσεως μεταξὺ τῆς κυρίως παιδικῆς ἡλικίας καὶ τῆς σχολικῆς τοιαύτης τὸ συμπεπληρωμένον 6ον ἔτος τῆς ἡλικίας, μεταξὺ δὲ κυρίως ἐφηβικῆς καὶ τῆς μετεφηβικῆς ἡλικίας τὸ 18ον ἔτος. Ἡ μετεφηβικὴ δὲ αὕτη περίοδος διαρκεῖ μέχρι τοῦ συμπεπληρωμένου 20ου ἔτους, ὅπερ συμπίπτει καὶ μετὰ τοῦ ὁρίου τῆς κατὰ τὸ Ἑλβετικὸν Ἀστικὸν Δίκαιον ἐνηλικιώσεως.

(Συνεχίζεται)

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Μετὰ τὶς ἀποκαλυπτικὲς αὐτὲς καταθέσεις τοῦ ὁδηγοῦ καὶ τῶν ἐπιβατῶν τῆς «Καντιλλάκ», δὲν ἔμενε πιὰ καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῶν δολοφόνων τοῦ δυστυχισμένου Τσάγκα, οἱ ὁποῖοι πιά, ἂν καὶ ἄγνωστοι ἀκόμα, γιατὶ τὸ Φωστηρόπουλος δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ἦταν ψευδώνυμο, ἐλάμβαναν σάρκα καὶ ὀστᾶ ἐπὶ τέλους. Μεταξὺ τῶν τριῶν γκαρσονιῶν τῶν δύο κέντρων τῆς Βούλας καὶ τῶν ἐπιβατῶν τῆς «Καντιλλάκ» ὑπῆρχε μία οὐσιώδης διαφορά. Ὅτι τὰ τρία γκαρσόνια ἔλεγαν ὅτι ζωντανὸς ὁ Τσάγκας καὶ ἡ παρέα του ἔφυγαν ἀπὸ τὸ φαγοπότι κατὰ τὶς 4 τὰ χαράματα, ἐνῶ οἱ Ντόζης, Δασκαλάκης καὶ Διπλάρης, ὑπολογίζοντες καὶ τὴν ὥρα ποὺ ξεκίνησαν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀνδρέα γιὰ τὴν ἐπιστροφή, ἐπέμειναν ὅτι σταμάτησαν στὸ Χαρβάτι καὶ παρέλαβαν τὴν κοπέλα μὲ τὸ μπεζ φόρεμα καὶ τὸ κόκκινο καπέλο καὶ τοὺς δύο νέους ποὺ τὴν συνόδευαν ἀπὸ τὸ σταματημένο ταξὶ τοῦ δολοφονημένου πιὰ Τσάγκα κατὰ τὴ μία τὴ νύχτα. Ἡ ἀντίφαση αὐτὴ ξεδιάλυνε ἀμέσως ὅταν ἐξετάσθηκαν καὶ πάλι τὰ τρία γκαρσόνια, γιατὶ ἀποδείχτηκε ὅτι αὐτὰ δὲν εἶχαν ὥρα καὶ δὲν ἤξεραν καλὰ οὔτε τί ὥρα ἔφθασαν στὴ Βούλα ὁ σωφὲρ καὶ ἡ παρέα του, οὔτε τό πόση ὥρα ἔμειναν οὔτε τί ὥρα ἀκριβῶς ἔφυγαν. Ἀπὸ τὸ πεπόνι, τὸ ἄπεπτο ἀκόμη, ποὺ βρέθηκε στὸ στομάχι τοῦ Τσάγκα στὴ νεκροτομία, ἀπὸ τὴν ἀκαμψία τοῦ πτώματος, ὅταν τὸ ἐξήτασε ὁ ἰατροδικαστής, τοποθετήθηκε τὸ ἔγκλημα κάτι μετὰ τὰ μεσάνυχτα τῆς Πέμπτης καὶ ἐπομένως οἱ δράστες εἶχαν προλάβει μὲ τὸ ταξὶ νὰ βρεθοῦν στὸ Χαρβάτι, ὅπου ἔμειναν ἀπὸ βενζίνα καὶ νερό. Ἄλλωστε ὁ ὁδηγὸς καὶ οἱ ἐπιβάτες τῆς «Καντιλλὰκ» εἶχαν καὶ οἱ τρεῖς ρολόγια καὶ ἔτσι πιὰ μαθηματικῶς τοποθετήθηκε καὶ ἡ ὥρα τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος στὴ Βούλα καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν δολοφόνων τοῦ Τσάγκα ἀπὸ τὸ σταματημένο ταξὶ στὸ Χαρβάτι.

Τὰ γκαρσόνια τῶν κέντρων τῆς Βούλας ὑποβλήθηκαν σὲ συμπληρωματικὴ ἐξέταση ἀπὸ τὸν ἀντεισαγγελέα Χυτήρη. Θυμήθηκαν ὅτι τὸ γκαρσόνι μὲ τὴ φόρμα, ποὺ ἀπεκαλεῖτο ἀπὸ τοὺς ἄλλους Γιάννης, κατὰ τὰ λεγόμενά του ἔπρεπε νὰ δουλεύῃ σὲ ἠλεκτρικὸ ἐργοστάσιο ἢ ἐργαστήριο. Εἶπαν ἀκόμα ὅτι τοὺς νόμισαν γιὰ πρόσφυγες, γιατὶ μιλούσανε τούρκικα μεταξύ τους, ποὺ καθὼς φαινόταν δὲν τὰ καταλάβαινε ὁ ὁδηγὸς τοῦ ταξὶ Τσάγκας.

Ἐκ τῶν ὑστέρων αὐτὸ ἀποδείχθηκε ὑπερβολὴ τῶν μαρτύρων, γιατὶ οἱ δολοφόνοι οὔτε πρόσφυγες ἦταν οὔτε τούρκικα μιλοῦσαν. Καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύει ἀκόμα μιὰ φορὰ πὼς αὐτόπτες καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες λένε ἀσυναισθήτως ὑπερβολὲς γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ψέματα ἢ παραμύθια καὶ τὸ πὼς οἱ μαρτυρικὲς καταθέσεις πρέπει πάντα νὰ ἐλέγχωνται καὶ ἀπὸ τὰ πραγματικὰ περιστατικά. Ἐπίσης εἶπαν ὅτι ἡ νεαρὴ γυναίκα ποὺ ἦταν μαζί τους ἐφώναξε ἕνα πλανόδιο ποὺ εἶχε ἕνα ἀπὸ τοὺς παμπάλαιους φωνογράφους μὲ τὸ μεγάλο χωνὶ καὶ τὸν ἔβαλε νὰ παίξῃ ζεϊμπέκικο. «Ἐμερακλώθηκε» τότε κι' αὐτὴ καὶ ἄρχισε νὰ χορεύῃ.

Ἐξακριβώθηκε τότε ὅτι ὁ πλανόδιος μὲ τὸ γραμμόφωνο ἔφερνε τὴ βόλτα του κάθε βράδυ ἀπὸ τὰ παραθαλάσσια κέντρα τῆς Βούλας γύρω στὰ μεσάνυχτα καὶ ἀπ' αὐτὸ ἀκόμα ἐξακριβώθηκε ὅτι τὰ γκαρσόνια δὲν εἶχαν ὑπολογίσει καλὰ τὴν ὥρα ὅταν ἔλεγαν, χωρὶς νὰ ἔχουν ρολόγια, ὅτι ἡ παρέα εἶχε μείνει ὡς τὰ ξημερώματα, ἀφοῦ προσδιορίσθηκε πιὰ ἀκριβῶς ὅτι ἔφυγαν σὲ λίγο μετὰ τὸ χορὸ ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ γραμμοφώνου, δηλαδὴ μετὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ ἐπομένως πολὺ σωστὰ οἱ φωνιάδες βρέθηκαν στὸ Χαρβάτι γύρω στὴ μία τὴ νύχτα καὶ ἀφοῦ τοὺς εἶχαν σωθῇ

τὸ νερὸ καὶ ἡ βενζίνα ἀπὸ τὸ ταξὶ σταμάτησαν τὴν «Καντιλλὰκ» τοῦ Διπλάρη κατὰ τὴ μία τὴ νύχτα καὶ παρακάλεσαν τοὺς Δασκαλάκη καὶ Ντόζη νὰ τοὺς παραλάβουν μαζί τους.

Ξαφνικὰ παρουσιάσθηκαν καὶ ἄλλα μπερδέματα, γιατὶ ἕνα ἀπὸ τὰ γκαρσόνια τῶν κέντρων τῆς Βούλας, ὁ Δημ. Βερνῖκος, ἐνῶ ἐξεταζόταν καὶ ξαναεξεταζόταν, θυμήθηκε ὅτι αὐτὸς μὲ τὴ φόρμα ποὺ λεγότανε Γιάννης, εἶχε ξαναπάει καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ στὸ κέντρο, μαζὶ μὲ ἕνα μπακάλη πρόσφυγα. Ὁ μπακάλης αὐτὸς ὁ πρόσφυγας ἔλεγεν ὅτι εἶχε κάποια ἐκκρεμῆ δίκη καὶ σ' αὐτὴν θὰ πήγαινε μάρτυρας αὐτὸς ὁ Γιάννης. Τὸ λογαριασμὸ στὸ κέντρο ἐπρόκειτο νὰ τὸν πληρώσῃ ὁ μπακάλης, ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ κατάλαβε ὅτι τοῦ ἔλειπαν δυὸ δραχμὲς γιὰ νὰ πληρώσῃ τὸ λογαριασμὸ καὶ γι' αὐτὸ τὸ δίφραγκο ἄφησε στὸ γκαρσόνι ἀμανάτι τὸ καπέλλο του καὶ κάτι πλάκες ἀπὸ ἕνα γραμμόφωνο καὶ τὸ ἄλλο πρωῒ στὶς 5 ἦλθαν μαζὶ μὲ τὸ Γιάννη, ἔδωσαν τὸ χρεωστούμενο δίφραγκο, ἐπῆραν τὶς πλάκες καὶ τὸ καπέλλο καὶ ἔφυγαν.

Ἔρευνες λοιπὸν παντοῦ γιὰ νὰ βρεθῇ ὁ πρόσφυγας ὁ μπακάλης καὶ μέσω αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν δολοφόνων Γιάννης. Παράλληλα ἔγιναν ἔρευνες σ' ὅλα τὰ γκαράζ ὅπου σύχναζε ὁ μακαρίτης ὁ Τσάγκας. Ἐξακριβώθηκε λοιπὸν ὅτι στὸ τότε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα γκαράζ τῆς ἑταιρείας «Στουντεμπάκερ», ὅπου ἐρεμιζάριζε τὸ 20176 ταξὶ τοῦ Τσάγκα, ὑπηρετοῦσε κάποιος Γιάννης μὲ τὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ μὲ τὸν περίφημο Γιάννη τοῦ κέντρου τῆς Βούλας. Ὁ σταθμάρχης τῆς Βούλας τὸν ἀναζήτησε στὸ γκαράζ καὶ ἐπειδὴ πιὰ δὲν τὸν βρῆκε ἐκεῖ ἐπῆγε ἐν συνεχείᾳ στὸ σπίτι του, στὴν ὁδὸν Ὀρφέως 52 καὶ τὸν ἔπιασε, παρὰ τὶς διαμαρτυρίες του ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ ἀπολύτως σχέση μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ὁ Βερνῖκος τὸ γκαρσόνι ἔλεγε τότε ὅτι τὸ ταξὶ μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε φθάσει ὁ περίφημος Γιάννης καὶ ὁ μπακάλης ἦταν ἀνοιχτὸ καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων προσέθεσε ὅτι τὸ ἀνοιχτὸ ἐκεῖνο ταξὶ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Τσάγκας. Τὸ ταξὶ τοῦ Τσάγκα ὅμως ἦταν κλειστό. Γιὰ νὰ ἀρθῇ κάθε ἀμφιβολία τοῦ ἔδειξαν ἀπὸ τὴ Χωροφυλακὴ μιὰ φωτογραφία τοῦ Τσάγκα καὶ ὁ Βερνίκος τότε ξεκαθάρισε ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ πρόσφυγας ὁ μπακάλης μὲ τὸ Γιάννη μὲ τὴ φόρμα καὶ μὲ τὸ ἀνοικτὸ ταξὶ ἦταν ἄσχετος μὲ τὸν Τσάγκα καὶ μὲ τὸ κλειστὸ ταξὶ καὶ μὲ τοὺς δυὸ δολοφόνους καὶ τὴν κοπέλα μὲ τὸ μπεζ φόρεμα καὶ τὸ κόκκινο καπέλο. Καὶ ἔτσι ὁ πρὸς στιγμὴν ὕποπτος Γιάννης Καφαντάρης ἀφέθηκε ἐλεύθερος.

. . Ἀπὸ κάτι ἄλλα στοιχεῖα βρέθηκε ἐπὶ τέλους καὶ ὁ πρόσφυγας μπακάλης ποὺ εἶχε τὴ δίκη ποὺ θὰ χρησιμοποιοῦσε γιὰ μάρτυρα τὸν Γιάννη μὲ τὴν φόρμα. Αὐτὸς ἀποκάλυψε τὸν «μάρτυρά του», πραγματικὰ ἕνα Γιάννη ἠλεκτρολόγο, ποὺ καθόταν στὸ συνοικισμὸ τῆς Δραπετσώνας. Αὐτὸς ὅπως εἶχε πληρέστατο ἄλλοθι καὶ τὰ περίφημα γκαρσόνια ὅταν τὸν ἔδειξαν εἶπαν ἐπὶ τέλους, ὅτι παραγνώρισαν καὶ αὐτὸς ὁ Βερνίκος ἐπίσης παραδέχθηκε ὅτι ἔκανε λάθος. Καὶ ἔτσι ἄλλος ἕνας ἀθῶος ταλαιπωρήθηκε.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς τόσες γκάφες ποὺ ἔκανεν ὁ Ἀνθυπασπιστὴς - σταθμάρχης Βουλιαγμένης ποὺ νόμιζε ὅτι μποροῦσε μόνος του καὶ χωρὶς εἰδικὲς γνώσεις νὰ διαλευκάνῃ ἕνα τόσο στυγερὸ καὶ μυστηριῶδες ἔγκλημα ὁ τότε Εἰσαγγελεὺς Στ. Χυτήρης ἄσκησε αὐτεπάγγελτη ποινικὴ δίωξη ἐναντίον τοῦ σταθμάρχου γιατὶ παρέλειψεν ἐγκαίρως, καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Εἰσαγγελία περὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ ἀποστείλῃ σ' αὐτὴ τὴν δικογραφία.

Οἱ γκάφες ὅμως συνεχίσθηκαν, γιατὶ τὴν Τρίτη 16 Ἰουλίου, δηλαδὴ πέντε ἡμέρες μετὰ τὴ δολοφονία, συνελήφθη ἀπὸ τὴ Χωροφυλακὴ Βουλιαγμένης ὁ Γιάννης Ἀβαγιανός, ἠλεκτρολόγος καὶ ἐπισκευαστὴς ποδηλάτων, γιατὶ αὐτὸς εἶχε διασκεδάσει στὴ Βούλα μὲ τὸ φίλο του Παναγιώτη Νοάκον καὶ μὲ τὴν Γεργία Μώρου ἀπὸ τὴν Κοκκινιά. Εἶχαν μείνει καὶ αὐτοὶ τὴν περασμένη Πέμπτη, δηλαδὴ τὴν ἡμέρα

τοῦ ἐγκλήματος, στὸ κέντρο «Παναγία» καὶ εἶχαν φύγει τὰ ξημερώματα τῆς Παρασκευῆς 12 Ἰουλίου. Ἦταν καὶ αὐτὸς Γιάννης, ὑπῆρχε καὶ φίλος στὴ μέση, ὑπῆρχε καὶ ἕνας σωφέρ. Ὅλα ἔμοιαζαν. Νά λοιπὸν καὶ ὁ Ἀβαγιανὸς μέσα. Ἀλλὰ ἀποδείχθηκε πιὰ ἀμέσως ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ Νοάκος μὲ τὴν Γεωργία Μώρου εἶχαν πράγματι πάει στὸ κέντρο «Παναγία» ἐκείνη τὴ νύχτα, ἀλλὰ εἶχαν πάει ὄχι μὲ τὸ ταξὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ Τσάγκα, ἀλλὰ μὲ τὸ 11308 «φόρτ» ὁδηγούμενο ἀπὸ τὸ φίλο τους καὶ ἰδιοκτήτη του Μιλτιάδη Ξενάκη. Ἔμειναν ὡς τὶς 3 τὰ χαράματα στὸ κέντρο καὶ μετὰ πῆγαν στὸ δάσος τῆς Βούλας ὅπου καὶ ἐπέρασαν μαζὶ τὶς ὑπόλοιπες ὧρες τῆς νύχτας...

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἀβαγιανὸ συνελήφθησαν ὁ Νοάκος, ἡ Μώρου καὶ ὁ Ξενάκης γιὰ νὰ ἀποδειχθῆ ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ ὑπόθεση τζίφος. Γιατὶ τὸ «φόρτ» τοῦ Ξενάκη ἦταν κίτρινο καὶ ὄχι μαῦρο, ὅπως τὸ ταξὶ τοῦ Τσάγκα. Μετὰ τὴ σύλληψή τους καὶ τὴν ταλαιπωρία τους καὶ τὰ χτυποκάρδια τους τοὺς ἐπέδειξαν ὕστερα στοὺς Ντόζην, Δασκαλάκην καὶ σωφὲρ Διπλάρην, οἱ ὁποῖοι καὶ μὲ τὸν κατηγορηματικώτερο τρόπο ἐπεβεβαίωσαν ὅτι αὐτοὶ οἱ κρατούμενοι δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀπολύτως σχέση μὲ ἐκείνους ποὺ παρέλαβαν τὴν νύχτα ἀπὸ τὸ Χαρβάτι, οὔτε ἡ Μώρου ἔμοιαζε, ἔστω καὶ κατὰ κεραίαν μὲ τὴ μυστηριώδη κοπέλα μὲ τὸ μπὲζ φουστάνι καὶ τὸ κόκκινο καπέλο

Καὶ μετὰ τὸ νέο αὐτὸ μπέρδεμα, οἱ τέσσαρες νέοι «ὕποπτοι» ἀφέθηκαν ἐλεύθεροι... Φυσικὰ ὁ τύπος ἄρχισε νὰ διαμαρτύρεται γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ καμώματα. Καὶ νὰ γράφη στῆλες ὁλόκληρες γιὰ τὴ μυστηριώδη δολοφονία τοῦ σωφὲρ, ἡ ὁποία, ὅπως θὰ ἀποδειχθῆ, ἦταν ἔργο τῆς συμμορίας μὲ τὰ 25 πιστόλια...

Καὶ πάλιν νέα ἐξέταση τῶν Ντόζη, Δασκαλάκη, τῶν γυναικῶν των καὶ τοῦ σωφὲρ τῆς «Καντιλλὰκ» Διπλάρη γιὰ νὰ καθορισθοῦν ἐπακριβέστερον τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν δολοφόνων τοῦ Τσάγκα τοὺς ὁποίους ἐπῆραν ἀπὸ τὸ Χαρβάτι καὶ τοὺς μετέφεραν μέχρι τὴν Ἁγία Παρασκευή. Στὶς νέες του καταθέσεις ἀποσαφήνισαν ὅτι ἐκεῖνος ποὺ προσπαθοῦσε νὰ κρύψη ἀπὸ τοὺς ἐπιβαίνοντες τὸ πρόσωπό του ἦταν μετρίου ἀναστήματος 25 - 26 χρόνων, ἀμούστακος, σιτόχρους καὶ ἔφερε ροῦχα γκρὶ - μπὲζ καὶ πουκάμισο ἀνοιχτὸ μὲ κολλαρίνα, ἀλλὰ μπάϋρον, κρατοῦσε δὲ τὸ ἐλαφρό του ἐπανωφόρι στὰ χέρια ἂν καὶ ἔσκαζε ὁ τζίτζικας ἀπὸ τὴ ζέστη.

Ὁ ἄλλος, ἦταν κάπως ψηλότερος ἀπὸ τὸν πρῶτο στὸ ἀνάστημα, 19 - 20 χρόνων μόλις, λίγο παχύτερος ἀπὸ τὸν πρῶτο, μὲ πιὸ γεμάτο πρόσωπο, μὲ ἀθλητικὸ παράστημα, ξανθὸς μὲ εὐρὺ μέτωπο, ξανθὰ μαλλιὰ ριγμένα πίσω καὶ ξυρισμένο μουστάκι. Φοροῦσε ροῦχα καμπαρτινὲ μπὲζ καὶ πουκάμισο καὶ αὐτὸς χωρὶς γιακά, ἀλλὰ μὲ κολλαρίνα. Εἶχε λεπτοὺς τρόπους, ζωηρὴ φωνὴ καὶ κρατοῦσε κι' αὐτὸς λεπτὸ ἐπανωφόρι στὰ χέρια. Καὶ τοὺς δυὸ νέους τοὺς νόμισαν ὅτι ἀνακατεύονταν μὲ αὐτοκίνητα.

. . Ἡ κοπέλα ποὺ τοὺς συνόδευε ἦταν μετρίου ἀναστήματος μὲ ζωηρὰ καὶ ἁδρὰ χαρακτηριστικά, μαῦρα, κατάμαυρα φρύδια, μελαχροινὴ καὶ παχουλούτσικη. Προσδιόρισαν ὅτι τὸ κόκκινό της καπέλο εἶχε μικρὰ μπὸρ καὶ ἐπέμειναν καὶ πάλι ὅτι τὸ φόρεμά της εἶχε χρῶμα μπέζ.

Ἀπὸ ἀνακρίσεις ποὺ ἔγιναν στὴν Ἁγία Παρασκευὴ ἐξακριβώθηκε ὅτι τὴ νύχτα ἐκείνη οἱ δύο νέοι καὶ ἡ κοπέλα ποὺ κατέβηκαν ἀπὸ τὴν «Καντιλλὰκ» πῆραν τὸ μονοπάτι, μέσα στὸ δάσος ποὺ ἔβαινε τότε ἀπὸ τὴν Ἁγία Παρασκευὴ πρὸς τὴ «Σωτηρία» καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκείνου χάθηκαν πιὰ τὰ ἴχνη τους. Ὁ ὁδηγὸς τῆς «Καντιλλὰκ» Διπλάρης κατέθεσε καὶ πάλιν ὅτι ὅταν τοὺς κατέβασαν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητό του στὴν Ἁγία Παρασκευὴ καὶ δίπλα στὸ ἐκεῖ ἀνοιχτὸ καὶ φωτισμένο κέντρο ἦσαν σταματημένα ἕνα ταξὶ καὶ ἕνα λεωφορεῖο. Τοὺς συμβούλευσε τότε μὲ τὸ ταξὶ νὰ γυρίσουν στὸ Χαρβάτι ὡς τὸ σταματημένο τους ἁμάξι, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν μπῆκαν οὔτε στὸ ταξὶ οὔτε στὸ λεωφορεῖο, ἀλλὰ προχώρησαν πεζῇ πρὸς τὸ δάσος.

Ἐκ τῶν ὑστέρων, οἱ νέοι ποὺ πῆραν ἀπὸ τὸ Χαρβάτι τοὺς φάνηκαν ὕποπτοι γι-

τὶ σὲ σχετικὴ τους ἐρώτηση πιάστηκαν ὅτι δὲν ἤξεραν ὅτι τὸ σταματημένο τους ἀμάξι ἦταν «Ντόζ». Ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶπεν ὅτι τὸ ἀμάξι τους ἦταν «Σεβρολὲτ» καὶ ὅταν ὁ Διπλάργης τοῦ εἶπε: «Δὲν ξέρεις ὅτι τὸ ἀμάξι σου εἶναι «Ντόζ». Ὁ ἄλλος γιὰ νὰ τὸν καλύψῃ εἶπε: «Καλὲ ἔχουμε δυὸ ἀμάξια. Μιὰ «Ντόζ» καὶ μιὰ «Σέβρολετ». Ὁ φίλος μου νόμισε ὅτι ἀπόψε εἴχαμε πάρει μαζί μας τὴ «Σέβρολετ», ἐνῶ εἴχαμε πάρει τὴ «Ντόζ».

Στὸ Διπλάργη ποὺ ἦταν εὐσυνείδητος ἐπαγγελματίας, ἔκανε, ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐντύπωση ἡ ἀδιαφορία ποὺ ἐπέδειξαν οἱ ἐπιβάτες γιὰ τὸ «ἀμάξι τους», γιατὶ ὅταν ἔφυγαν ἔδωσαν ἀπὸ δυὸ κλωτσιὲς γιὰ νὰ κλείσουν τὶς πόρτες τοῦ ἀμαξιοῦ καὶ γιατὶ τὸ ἐγκατέλειψαν χωρὶς νὰ κλειδώσουν τὶς πόρτες του.

Ἐπίσης ὁ Διπλάργης θυμήθηκε, ἐκ τῶν ὑστέρων δυστυχῶς, ὅτι πρὶν φθάσουν στὴν Ἁγία Παρασκευὴ καὶ ἐνῶ περνοῦσαν ἀπὸ τὸ «Σταυρὸ» τοὺς σταμάτησε ὁ ἐκεῖ τροχονόμος χωροφύλακας, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἔρριξε μιὰ ἀδιάφορη ματιὰ στοὺς ἐπιβάτες τῆς «Καντιλλὰκ» ἔκανε σῆμα γιὰ νὰ προχωρήσῃ τὸ ἀμάξι καὶ ἔφυγαν. Ὁ Διπλάργης τότε θυμήθηκε ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς νέους ποὺ καθόταν σ᾽ ἕνα ἀπὸ τὰ φτερὰ τῆς «Καντιλλὰκ» εἶχε πολὺ ταραχθῆ καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους ἔφυγαν ἀπὸ τὸν τροχονόμο εἶπε στὸ σωφέρ.

— Μπά τέτοια ὥρα χωροφύλακας ἐδῶ πέρα; Τί νὰ θέλῃ;

— Δὲν ξέρετε ὅτι κοιτάζουν γιὰ λαθρεμπόριο; τοὺς εἶπεν ὁ Διπλάργης;

— Γιὰ ἐρωτοδουλειὰ δηλαδή; τὸν ρώτησε.

—Ὄχι γιὰ πραγματικὸ λαθρεμπόριο. Γιὰ τσιγάρα καὶ γιὰ τσιγαρόχαρτο ποὺ φέρνουν πλοιάρια ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο ἢ ἀπὸ τὴν Τουρκία καὶ τὸ βγάζουν τὶς νύχτες στὴ Ραφήνα ἢ στὸν Πόρτο Ράφτη.

Στὸ ἀναμεταξὺ ὁ μακαρίτης, τότε ὑφηγητὴς καὶ μετὰ καθηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς καὶ ἀνεκτίμητος φίλος μου, Γρηγόρης Κάτσας κατόρθωσε νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ὁ Τσάγκας δὲν εἶχε γευματίσει, ἀλλὰ εἶχε πιεῖ κρασὶ μόνο καὶ μάλιστα ἐλάχιστο καὶ ὄχι πολύ, ὅπως εἶχε ὑποτεθῆ στὴν ἀρχὴ καὶ εἶχε βάλει στὸ στομάχι του λίγο πεπόνι ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμη χωνευθῆ. Ἀπὸ τὸ γεγονὸς ποὺ δὲν εἶχε γευματίσει καὶ ἀπὸ τὴ πρόοδο τῆς σήψεως τοῦ πτώματος τοῦ Τσάγκα, ὅταν αὐτὸ νεκροτομήθηκε, ὁ Κατσὰς προσδιόρισε ὅτι ὁ φόνος τοῦ σωφέρ εἶχε διαπραχθεῖ κατὰ τῆς 11 καὶ 30 μὲ 12 τὰ μεσάνυχτα στὴ Βούλα καὶ ἐπομένως πολὺ σωστὰ ἔλεγαν οἱ ἐπιβάτες τῆς «Καντιλλὰκ» ὅτι «ἐψάρευσαν» τοὺς φονιάδες στὸ Χαρβάτι λίγο μετὰ τὴν 1 ὥρα τὴν νύχτα.

Τετάρτη 17 Ἰουλίου, πέντε μέρες μετὰ τὸ ἔγκλημα ἀπόλυτο σκοτάδι βασίλευε Δρᾶστες καὶ αἴτια παρέμεναν ἄγνωστα. Γίνονταν ἀναζητήσεις μὲ βάση τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ ἔδωσαν τὰ τρία γκαρσόνια καὶ οἱ ἐπιβάτες τῆς «Καντιλλὰκ», ἀλλὰ χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα. Ὑπόνοιες ξεφράζονταν ὅτι οἱ δρᾶστες ἦσαν νέοι καλῆς κοινωνικῆς τάξεως καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ σκότωσαν κατόπιν φιλονικίας, ἐξ ἀφορμῆς τῆς νέας. Λέγεται δηλαδὴ μήπως ὁ Τσάγκας, ὁ ὁποῖος εἶχε στείλει τὴ γυναίκα του καὶ τὸ παιδί του στὴν Ἰκαρία γιὰ παραθερισμὸ δὲν μποροῦσε νὰ συγκρατήσῃ τὶς ὁρμές του καὶ ρίχθηκε στὴν ὄμορφη ἐπιβάτιδά του, τὴν κοπέλα μὲ τὸ μπὲζ φόρεμα καὶ τὸ κόκκινο καπελάκι καὶ μήπως ἐξ αἰτίας της τσακώθηκε μὲ τοὺς συνόδους της, ποὺ τὸν σκότωσαν καὶ τοῦ πῆραν τὸ αὐτοκίνητο, χωρὶς νὰ τὸν ληστεύσουν, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ κατορθώσουν νὰ διαφύγουν, πράγμα ποὺ κατόρθωσαν καὶ ἔφθασαν ὡς τὸ Χαρβάτι, ὅπου ἀναγκαστικὰ καὶ σταμάτησαν.

(Συνεχίζεται)

ΤΑΜΙΑΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΞΑΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἀπὸ τότε ἄρχισα καὶ πάλι στενὴ παρακολούθηση τοῦ καπετὰν - Μπόζια. Σὲ κάθε γυρισμό του ἀπὸ ταξίδι, διεπίστωνα τὶς συναντήσεις του μὲ τὴν Ἀλίκη, ποὺ ἐρχόταν ἀποκλειστικὰ γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν Αἴγινα. Ἄλλοτε ἀντάμωναν στὸ γνωστὸ παραγγελιοδοχικὸ γραφεῖο καὶ ἄλλοτε ἀνέβαινε ἡ Ἀλίκη στὸ «Ἀττικὴ» καὶ ὕστερα ἔφευγε μαζὶ μὲ τὸν καπετὰν - Μπόζια καὶ τραβοῦσαν γιὰ τὸ σπίτι του.

Εἶχαν περάσει οἱ γιορτὲς τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Μιὰ μέρα κάνοντας τὴν συνηθισμένη βόλτα μου ἀπὸ τὴν παραλία καὶ περνώντας ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Ὀθωνίδη, εἶδα τὴν Ἀλίκη νὰ βγαίνη βιαστικὴ καὶ νὰ τραβᾶ γιὰ τὶς προβλῆτες. Τὴν ἀκολούθησα. Πλάϊ ἀπὸ ἕνα ὑπερωκεάνειο, εἶχε πλευρίσει τὸ «Ἀττική». Στὴ γέφυρα ὁ καπετὰν - Μπόζιας χαιρετοῦσε τὴν Ἀλίκη καὶ τὴν καλοῦσε ν' ἀνέβη στὸ καράβι.

Χωρὶς νὰ τὸ καλοσκεφθῶ καὶ νὰ χάσω καιρό, τὴν ἀκολούθησα ἀνάμεσα στοὺς ἐργάτες τοῦ λιμανιοῦ ποὺ ἀνέβαιναν γιὰ τὶς ἀποσκευὲς τῶν ἐπιβατῶν. Ἡ Ἀλίκη πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ σαλόνι τῆς πρώτης θέσεως. Ἐκεῖ τὴν ὑποδέχθηκε ὁ θεῖος της καπετὰν - Μπόζιας, ποὺ τὴν παρεκάλεσε νὰ τὸν περιμένη γιὰ λίγο. Ἐγὼ ἔκανα πὼς ἔψαχνα νὰ συναντήσω κάποιον δικό μου ἐπιβάτη, γιὰ νὰ δικαιολογήσω τὴν ἐπίσκεψή μου στὸ καράβι. Σὲ λίγα λεπτὰ ἦρθε ὁ καπετάνιος, κάθησε πλάϊ της κι' ἄρχισαν νὰ κουβεντιάζουν. Δὲν μπόρεσα νὰ ἀκούσω πολλά, μόνο ὅταν σηκώθηκαν, ὁ καπετάνιος τὴν χτύπησε πατρικὰ στὴν πλάτη καὶ δίνοντάς της ἕνα στενόμακρο φάκελο ποὺ εἶχε στὴν τσέπη του, τῆς εἶπε:

— Μὴ στενοχωριέσαι, Ἀλικάκι, ὁ Νῖκος εἶναι καλὰ καὶ ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

Ἡ Ἀλίκη χαιρέτησε θερμὰ τὸν καπετάνιο καὶ ἔφυγε γιατὶ τὸ «Ἀττικὴ» θὰ ξεκινοῦσε σὲ λίγη ὥρα γιὰ τὴν Αἴγυπτο.

Καὶ πάλι ἀνάμεσα ἀπὸ ἐπιβάτες καὶ ἀχθοφόρους τὴν ἀκολούθησα καὶ στὸν ἔλεγχο τοῦ τελωνείου βρισκόμουνα πλάϊ της. Ὅταν οἱ τελωνειακοὶ ἄνοιξαν τὸν μακρόστενο φάκελο ποὺ εἶχε στὴν τσάντα της, εἶδα πὼς ἦταν γεμάτος ἀπὸ μετοχὲς τῶν σιδηροδρόμων ΣΠΑΠ. Οἱ τελωνειακοὶ τῆς τὸν ἐπέστρεψαν καὶ ἡ Ἀλίκη τράβηξε πρὸς τὸ ρολόϊ τοῦ Δημαρχείου. Μὰ μόλις εἶχε ἀπομακρυνθῆ, κοντοστάθηκε λίγο γιὰ νὰ τακτοποιήση καλύτερα μέσα στὴν τσάντα της τὸν φάκελο. Ἀπὸ ἀπροσεξία, τῆς ἔπεσε ἕνα διπλωμένο χαρτί, μὰ συνέχισε τὸ δρόμο της, γιὰ νὰ προλάβη τὸ βαποράκι γιὰ τὴν Αἴγινα.

Μὲ δυὸ μεγάλα βήματα ἔφθασα ἐπὶ τόπου καὶ πάτησα τὸ διπλωμένο χαρτί. Ὅταν πιὰ ἡ Ἀλίκη εἶχε ξεμακρύνει τὸ πῆρα, τὸ ἔβαλα στὴν τσέπη μου καὶ ἔφυγα ὁλοταχῶς γιὰ τὸ Τμῆμα.

Τὸ διπλωμένο χαρτὶ ἦταν ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Παρίσι. Εἶχε ἀριθ. 9512, 15 Νοεμβρίου 1925, ὥραν 2 καὶ 15 καὶ ἀπευθυνόταν πρὸς τὸν Δημήτριον Ὀθωνίδην, εἰς Πειραιᾶ, ἀπὸ τὸν Νικόλαον Βαρῶνον ὁδὸς Περοὺς 12 Παρίσι, γραμμένο μὲ λατινικοὺς χαρακτῆρες καὶ ἔλεγε:

«Φίλος ἀναχωρεῖ. στόπ. Ὅπου φτάσει εἰδήσεις. Ν. Βαρῶνος».

Ἔγραψα ἀμέσως δελτίο γιὰ τὶς τελευταῖες παρακολουθήσεις καὶ μαζὶ μὲ τὸ τηλεγράφημα τὸ παρέδωσα στὸν ἀστυνόμο.

Τὸ οὐρανοκατέβατο τηλεγράφημα, καὶ κατὰ τὴ γνώμη τοῦ ἀστυνόμου, ἦταν ἀκατάληπτο, μὰ ἀρκετὰ ὕποπτο. Νὰ ἦταν σταλμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Βάλμπαλη μὲ νέο ψευδώνυμο ἢ ἀπὸ ἄλλο πρόσωπο ποὺ λεγόταν πραγματικὰ Βαρῶνος;

Μὰ ἀκριβῶς κεῖνες τὶς μέρες κάποιες θετικὲς καὶ ἐξακριβωμένες πληροφορίες γιὰ μιὰ προηγούμενη παρόμοια ὑπόθεση μὲ ἀνάγκασαν νὰ διακόψω τὴν παρακολούθηση τῆς Ἀλίκης.

* * *

Πρὶν δυὸ χρόνια τὸ 1923 ἕνας ἄλλος ταμιακός, ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ Δημοσίου ταμείου Πατρῶν Παναγιώτης Παταράς, χάθηκε μὲ 1.500.000 δρχ. Τὰ λαγωνικὰ τῆς Ἀστυνομίας Πατρῶν ἐξαπολύθηκαν γιὰ τὴν ἀνακάλυψή του, μὰ ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τῆς γυναίκας του Ἀγνῆς, ποὺ δὲν ἔδειχνε ἀνησυχία γιὰ τὴν ἐξαφάνισή του, ἔβγαινε τὸ συμπέρασμα πὼς ὁ Παταρὰς τὸ εἶχε σκάσει γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Πέρασε ἀρκετὸ διάστημα ἀπὸ τότε ὅταν ρωτώντας ἐδῶ - ἐκεῖ, ἔμαθα, ἀπὸ καλῶς πληροφορημένο γνωστό μου, ὅτι ὁ Παταρὰς εἶχε φύγει γιὰ τὴν Ἀμερικὴ μὲ ψεύτικο διαβατήριο καὶ μὲ τὸ ψευδώνυμο Κουφός. Ὕστερα κάλεσε καὶ τὴ γυναίκα του μὲ τὰ παιδιά τους. Μὰ δὲ στάθηκαν τυχεροί, γιατὶ τοὺς ἀνεκάλυψαν ὅτι ἦταν λαθρομετανάστες καὶ ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς μεταναστεύσεως κ. Μπράουν ὑπέγραψε τὴ διαταγὴ τῆς ἀπελάσεώς τους μὲ τὸ βαπόρι «Πρόβιντενς».

Ὅσο τὸ καράβι ποὺ τοὺς ἔφερνε στὴν Ἑλλάδα πλησίαζε πρὸς τὴν Εὐρώπη, τόσο τοῦ καταχραστοῦ Παταρᾶ τὸ μυαλὸ θόλωνε. Βημάτιζε ὅλη μέρα μὲ νευρικότητα στὴν κουβέρτα καὶ μονολογοῦσε. «Γυρίζω στὴν Ἑλλάδα καὶ τί μὲ περιμένει». Μὲ τὴ φαντασία του ἔβλεπε Ἀστυνομίες, χειροπέδες, δικαστήρια, φυλακὲς μὲ βαρειὲς καταδίκες ἀκόμα καὶ τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ αὐστηροῦ νόμου ἀπὸ τὸν στρατηγὸ Πάγκαλο ποὺ δὲν ἐχάριζε κάστανα στοὺς καταχραστὲς τοῦ Δημοσίου. Καὶ ὁ Παταρὰς πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ τὸ σκάσῃ σ' ὅποιο εὐρωπαϊκὸ λιμάνι θὰ εὕρισκε εὐκαιρία. Εἶπε στὴ γυναίκα του τὴν ἀπόφασή του κι' ὅταν τὸ καράβι πλεύρισε στὸ λιμάνι τῆς Νεαπόλεως, ἀνακατεύθηκε μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιβατῶν, βγῆκε στὸ μουράγιο καὶ χάθηκε μέσα στὴν ἀνθρωποθάλασσα τῆς παραλίας.

Ἡ γυναίκα του μὲ τὰ παιδιὰ ἔφθασαν στὸν Πειραιὰ καὶ πέρασαν τὸν ἔλεγχο κανονικὰ μὲ τὰ χαρτιὰ τῆς ἀπελάσεώς τους ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ μὲ τὸ ὄνομα Κουφοῦ. Ὅταν τὴν ρώτησαν γιὰ τὸν ἄνδρα της, ἡ Ἀγνὴ Παταρά, ἀρκετὰ ἔξυπνη, ἀπάντησε μὲ φυσικότητα:

— Εὐτυχῶς ὁ ἄνδρας μου μπόρεσε νὰ παραμείνῃ στὴν Ἀμερική.

Χωρὶς ἄλλες ἐξηγήσεις ἔφυγε, τράβηξε γιὰ τὴν Ἀθήνα καὶ κατέλυσε μὲ τὰ παιδιά της στὸ ξενοδοχεῖο «Ν. Βυζάντιον» τῆς ὁδοῦ Δώρου.

Αὐτὰ ποὺ ἔμαθα ἀπὸ τὸν τόσο καλὰ πληροφορημένο πράκτορά μου τὰ διεσταύρωσα κι' ἀπὸ ἄλλες πλευρὲς κι' ἄρχισα συστηματικὰ τὴν παρακολούθηση τοῦ ξενοδοχείου «Ν. Βυζάντιον». Ἔμαθα τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς προστάτες τῆς Παταρᾶ, μὰ ἀπ' αὐτοὺς δὲν εἶχα νὰ βγάλω καὶ μεγάλα πράγματα. Ἔπρεπε λοιπὸν κάπου ἀλλοῦ νὰ στραφῶ, ἔπρεπε νὰ βρῶ πρόσωπο ξένο, μὰ καὶ ποὺ νὰ ἐρχόταν σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὴν Παταρά. Ζόρισα τὴ σκέψη μου καὶ θυμήθηκα τὴν καμαριέρα τοῦ ξενοδοχείου, τὴ Νίκη. Ἦταν κοπέλα χαρ ιτωμένη καὶ πεταχτή. Κατέφυγα, λοιπόν, στὰ μεγάλα μέσα. Τὴν ξεμυάλισα καὶ τὴν ἔκανα φιλενάδα μου. Ἡ καϋμένη ἔγινε σὲ λίγο τυφλὸ ὄργανό μου καὶ μὲ ἐνημέρωνε χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνῃ γιὰ ὅ,τι ζητοῦσα. Ἡ Ἀγνὴ Παταρά, ποὺ συμπαθοῦσε πολὺ τὴν καμαριέρα της Νίκη, τῆς ἐμπιστεύθηκε ὅτι ὁ ἄνδρας της βρισκόταν στὴν Ἰταλία, στὸ σπίτι ἑνὸς φίλου του. Τὴν πληροφορία αὐτὴ τῆς καμαριέρας τὴν καλλιέργησα. Ἔγραψα ἀκόμα καὶ στὴ Νεάπολι, στὸ φίλο μου προξενικὸ ὑπάλληλο κ. Κάντα, καὶ σὲ μιὰ ἑβδομάδα εἶχα στὰ χέρια μου θετικὰ καὶ ἐξακριβωμένα τὴ διεύθυνσή του στὴ Νεάπολη. Ὁ Παταρὰς ἢ Κουφός, ἐφιλοξενεῖτο ἀπὸ τὸν φίλο του Παναγιώτη Γκίστη στὴ Βία Φράντσια 184. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ δυὸ μέρες ἡ καμαριέρα μὲ πληροφόρησε ὅτι ἡ Κουφοῦ ἔφυγε μὲ τὰ παιδιά της γιὰ τὴν Αἴγυπτο καί ἀπὸ ἐκεῖ θὰ πήγαινε στὴν Ἰταλία ν' ἀνταμώσῃ τὸν ἄνδρα της.

Ὅταν καὶ ἀπὸ τὸν ἔλεγχο λιμένος διεπίστωσα τὴν ἀναχώρηση τῆς Κυφοῦ γιὰ τὴν Αἴγυπτο, ἔγραψα στὸ δελτίο μου ὅλες εἰς λεπτομέρειες καὶ διευθύνσεις καὶ τὸ παρέδωσα στὸ διοικητή.

Τὴν ἑπομένη μὲ κάλεσε στὸ γραφεῖο του ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντής, μακαρίτης, Δημήτριος Τρύφωνας.

— Τὸ δελτίο σου Δουκάκη εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ σοβαρό, εἶπε μὲ τὸ μειλίχιο ὕφος ποὺ τὸν διέκρινε. Εἶσαι βέβαιος πὼς εἶναι θετικὰ ὅσα ἀναφέρεις;

— Πλέον ἢ βέβαιος κ. διευθυντά.

— Τότε πρέπει νὰ φύγῃς ἀμέσως γιὰ τὴν Ἰταλία μὲ ἕνα ὑπαστυνόμο, εἶπε καὶ διέταξε τὸν ὑπαστυνόμο κ. Ἰωάννη Λυμπερόπουλο νὰ ἑτοιμαστῇ.

Μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες καὶ ἀκριβῶς τὰ ξημερώματα στὶς 19 Νοεμβρίου 1926 ὁ ὑπαστυνόμος τότε κ. Λυμπερόπουλος καὶ ἐγὼ βρισκόμασταν στὴ Νεάπολι τῆς Ἰταλίας. Ὁ γενικὸς πρόξενος κ. Ἰωαννίδης μ' ἕνα ἔγγραφο μᾶς ἔστειλε στὴ Διεύθυνση τῆς Ἀστυνομίας Νεαπόλεως καὶ παρακαλοῦσε ὅπως μᾶς βοηθήσουν στὴ σύλληψη τοῦ Παταρᾶ. Ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Νεαπόλεως πρόθυμα μᾶς διέθεσε τὸν μαρεσὰλ Σέντορε καὶ τοὺς καραμπινιέρους Σαΐλο Μοντάρο καὶ Μπερναρντίνο.

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ περιπετιώδη ἀναζήτηση τὸν ἀνακαλύψαμε καὶ τὸν συλλάβαμε στὶς 26 Νοεμβρίου στὴ Βία Πριγκιπέσσα Μαργαρίτα Νο 124, ἐκεῖ ποὺ τὸν εἶχε ἐγκαταστήσει ὁ συμπατριώτης καὶ φίλος του Γκίστης μὲ τὴν οἰκογένειά του.

* * *

Πέντε μῆνες κράτησε ἡ διακοπὴ τῆς ὑποθέσεως Βάλμπαλη. Μόλις γύρισα ἀπὸ τὴν Ἰταλία, ἀμέσως ξανάρχισα τὴν παρακολούθηση τῆς Ἀλίκης. Μέχρι τότε καμμιὰ πρόοδος στὴν ὑπόθεση Βάλμπαλη.

Ἡ Ἀλίκη ἐξακολουθοῦσε μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ τὶς κινήσεις της. Ἐρχόταν κάπου δυὸ φορὲς τὸν μῆνα ἀπὸ τὴν Αἴγινα στὸν Πειραιά, ἔκανε τὶς ἐπισκέψεις της πότε στὸ γραφεῖο τοῦ Ὀθωνίδη, ποὺ ἔμαθα πὼς ἦταν κι' αὐτὸς συγγενής της, καὶ πότε στὸ σπίτι τοῦ θείου της, καπετὰν - Μπόζια. Αὐτὸ εἶχε καταντήσει πιὰ ρουτίνα καὶ δὲν ἔβγαινε τίποτα μὲ τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια πρόσωπα ποὺ συναντοῦσε. Τὸ μόνο ξεκάθαρο ἦταν πὼς τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἔπαιζαν ρόλο ταχυδρόμου - συνδέσμου τοῦ καταχραστοῦ μὲ τὴ γυναίκα του. Ὅμως πολὺ δύσκολο, γιὰ νὰ μὴ πῶ ἀδύνατο, ἦταν νὰ μπορέσω νὰ τοὺς πλησιάσω καὶ ν' ἀποσπάσω τὸ μεγάλο μυστικό. Ποῦ νὰ εἶχε καταφύγει ὁ Βάλμπαλης;

Ἕνα πρωϊνό, ὅπως περνοῦσα ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Ὀθωνίδη, εἶδα τὴν Ἀλίκη νὰ εἶναι κιόλας ἐκεῖ καὶ νὰ κάθεται στὸ πλάϊ του. Ἔκανα πὼς χαζεύω ἐκεῖ τριγύρω καὶ τοὺς παρακολουθοῦσα. Ὅταν σὲ λίγο ἡ Ἀλίκη σηκώθηκε, σταμάτησε μπροστὰ στὴν πόρτα τὸν ὑπάλληλο τοῦ γραφείου ποὺ ἔφευγε, κάτι τοῦ εἶπε καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα φάκελο.

Ὁ ὑπάλληλος, ἕνας λεπτοκαμωμένος νέος, μὲ κάποια ἄλλα χαρτιὰ ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του, τράβηξε τὸν παραλιακὸ δρόμο, ἔστριψε τὴν ὁδὸ Φίλωνος καὶ μπῆκε στὸ ταχυδρομεῖο. Τὸν ἀκολούθησα καὶ στὴ θυρίδα στάθηκα σχεδὸν πλάϊ του. Ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ χαρτιὰ ποὺ κρατοῦσε, ἔβγαλε ἕνα φάκελο, τὸν ἔβαλε πάνω στὸ μάρμαρο κι' ἔπιασε κουβεντούλα μὲ τὴν πωλήτρια τῶν γραμματοσήμων. Τότε μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ διαβάσω τὴ διεύθυνση ποὺ ἔγραφε ὁ φάκελος:

Νικόλας Γιουγκόσλοτς, Σκέντερ Βεγκόνα Νο 27. Μπεογκράντ.

Γύρισα τὴν πλάτη καὶ τὴν ἔγραψα στὰ γρήγορα πάνω στὸ πακέτο τῶν τσιγάρων μου, ἐνῶ ἐκεῖνος ἐξακολουθοῦσε ἀκόμα τὴ συζήτηση μὲ τὴν κοπέλα τοῦ ταχυδρομείου. Δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ περιμένω γιὰ παρακολούθηση, γιατὶ ἀπὸ τὰ χαρτιὰ ποὺ κρατοῦσε ἀσφαλῶς θὰ πήγαινε γιὰ δουλειὲς τοῦ γραφείου.

Τράβηξα τὸ δρόμο μου γεμάτος ὅμως ἀπορίες. Ἦταν ὁ φάκελος αὐτὸς γράμμα τῆς Ἀλίκης πρὸς τὸν ἄντρα της ἢ ἐπιστολὴ τοῦ γραφείου σὲ ἀντιπρόσωπό τους στὸ Βελιγράδι; Κι' ἂν πράγματι ἦταν γράμμα γιὰ τὸν Βάλμπαλη μὲ νέο ψευδώνυμο πῶς θὰ μποροῦσα νὰ τὸ ἐξακριβώσω; Ὁ μόνος τρόπος ἦταν νὰ διπλαρώσω τὸν ὑπάλληλο. Μόνον ἀπ' αὐτόν, ἂν ἤξερε κάτι, θὰ μάθαινα.

Μὲ τὴ σειρά του ἄρχισα νὰ τὸν παρακολουθῶ. Ἔμαθα τὸ ὄνομά του, τὸ σπίτι του στὴν ὁδὸ Σαχτούρη, τοὺς φίλους του, τὰ κέντρα ποὺ σύχναζε καὶ σιγὰ-σιγὰ μὲ τὸν καιρὸ κατάφερα νὰ μπῶ στὴ συντροφιὰ τοῦ Σίμου, καὶ νὰ γίνω φίλος του. Ὁ Σῖμος, παιδὶ ἄβγαλτο καὶ σπιτικό, μόλις πρὶν δυὸ χρόνια εἶχε ἔρθει ἀπὸ τὴν ἐπαρχία γιὰ νὰ ἐργασθῆ. Δὲν εἶχε ἰδέα ἀπὸ τὶς μανοῦβρες καὶ τὶς πονηριὲς ποὺ μεταχειριζόμαστε οἱ ἀστυνομικοὶ γιὰ νὰ πετύχουμε τοῦ σκοποῦ μας. Ἄλλωστε δὲν ἤξερε πὼς εἶμαι ἀστυνομικός. Ὅμως, παρὰ τὴν κάπως παιδιάτικη ἀφέλειά του, ὁ Σῖμος ἦταν τύπος ἐρωτομανής. Τἄχανε ὅταν ἔβλεπε ὄμορφα κορίτσια καὶ φανταζόταν πὼς ὅλα τὸν ἐρωτευόντουσαν. Κι' ὅλο πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα οἱ κουβέντες μου. Νέος τότε κι' ἐγὼ μ' ἄκουγε ὁ Σῖμος μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. Σὲ μιὰ τέτοια συζήτηση, κάνοντας τὸν ἀνήξερο, τὸν ρώτησα:

— Στὸ γραφεῖο σας δὲν ἔχετε καμμιὰ κοπέλα ὑπάλληλο;

— Μπά, δὲ βαρυέσαι, ποῦ τέτοια τύχη. Ἐκεῖ μέσα παιδί μου θηλυκιὰ γάτα δὲν πατάει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀλίκη.

— Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ Ἀλίκη; Εἶναι ὄμορφη;

— Κι' ὄμορφη καὶ νέα εἶναι. Εἶναι συγγενὴς τοῦ ἀφεντικοῦ μου. Ὅμως δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τί συμβαίνει μ' αὐτὴ τὴν κοπέλα. Εἶναι παντρεμμένη κι' ὁ ἄντρας της λείπει; Εἶναι χωρισμένη; Ὅλο κρυφομιλᾶνε μὲ τὸν προϊστάμενό μου, πολλὲς φορὲς τὴν εἶδα νὰ κλαίη καὶ ἀράδα μοῦ δίνει καὶ τῆς ταχυδρομῶ γράμματα στὸ ἐξωτερικό.

Περισσότερα ἀπ' αὐτὰ φάνηκε πὼς ὁ Σῖμος δὲν ἤξερε, μὰ καὶ γιὰ νὰ μὴ τὸν πονηρέψω δὲν τὸν ρώτησα. Δὲν ἔμενε λοιπὸν παρὰ νὰ ἐνεργήσω μὲ ἄλλο καὶ πιὸ θετικὸ τρόπο. Νὰ βάλω στὸ χέρι ἕνα γράμμα, ἕνα ὅμοιο γράμμα μὲ τὸ ὄνομα Γιουγκόσλοτς στὸ Βελιγράδι ποὺ εἶχα ἀντιγράψει τὴ διεύθυνση καὶ ποὺ ὑποψιαζόμουν πὼς ἦταν ἀπὸ τὴν Ἀλίκη στὸν ἄντρα της. Ἔτσι ἴσως νὰ ξεκαθάριζε ἡ ὑπόθεση. Ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶχε καρφωθῆ στὸ μυαλό μου, μὰ πῶς καὶ μὲ ποιὸ τρόπο θὰ γινόταν νἄρθη στὰ χέρια μου αὐτὸ τὸ γράμμα; Ἐμπρός, λοιπόν, εἶπα μὲ τὸν ἑαυτό μου, μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία ποὺ θὰ μοῦ δοθῆ.

* * *

Πάντοτε εἶχα ἐμπιστοσύνη στὴν εὔνοια τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς τύχης μου. Καὶ στὶς 8 Μαρτίου 1927 ποὺ ξεμπάρκαρε ἡ Ἀλίκη ἀπὸ τὸ «Πτερωτὴ» μαζὶ μὲ τὴν κορούλα της, ἀνηφόρισαν τὴν ὁδὸ Τσαμαδοῦ καὶ πῆγαν στὸ φωτογραφεῖο Ψαλιδᾶ. Σὲ λίγο ἔφυγαν καὶ τράβηξαν γιὰ τὸ γραφεῖο τοῦ Ὀθωνίδη. Κρύφτηκα πίσω ἀπὸ κάποια φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ παρακολουθοῦσα ἀπὸ κοντὰ τὸ γραφεῖο. Ἀπὸ τὴ τζαμόπορτα μπόρεσα νὰ δῶ καθαρὰ τὴν Ἀλίκη νὰ κάθεται σ' ἕνα ἀπὸ τὰ γραφεῖα καὶ νὰ γράφη. Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα, καὶ νά ὁ Σῖμος ἔφευγε μὲ ἕνα μάτσο ἐπιστολὲς στὸ χέρι. Τὸν ἄφησα νὰ προχωρήση λίγο καὶ ἔτρεξα πίσω του. Ὅταν τὸν ἔφτασα, κάνοντας τὸν ξαφνιασμένο ποὺ τὸν ἀντάμωνα, τοῦ εἶπα:

— Ὦ, γειά σου Σῖμο, γιὰ ποῦ τραβᾶς;

— Ποῦ ἀλλοῦ, γιὰ τὸ ταχυδρομεῖο, μοῦ εἶπε καὶ μοῦ ἔδειξε τὰ γράμματα ποὺ κρατοῦσε. Ἐσύ, γιὰ ποῦ μὲ τὸ καλό; μὲ ρώτησε.

— Κι' ἐγὼ κατὰ κεῖθε. Πᾶμε.

(Συνεχίζεται)

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΛΕΤΑΣ ΓΟΥΣΚΦΙΛΝΤ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ
τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. **ΚΩΝΣΤ. ΛΑΨΑΝΗ**

Ὁ Ἀστυνόμος Μπέβεριτζ, ἕνας ἀπὸ τοὺς θετεράνους τῆς Scotland Yard, περιγράφοντας τὴν δολοφονία τῆς Βιολέτας Γούσκφιλντ, λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἕνα πρωϊνὸ τοῦ 1943 καὶ πάλι ἐζητήθη ἡ βοήθεια τῆς Scotland Yard. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπὸ τὸν διοικητὴ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Barnsley σχετικῶς μὲ μιὰ ἄγρια ἐπίθεση ποὺ δέχθηκε μία στρατιωτίνα σ' ἕνα ἀγρόκτημα τῆς πόλεως αὐτῆς. Μέχρι τὴν ὥρα αὐτὴ δὲν εἶχαν ἐξακριβωθῆ οἱ συνθῆκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες τὸ θῦμα ἐδέχθη τὴν ἐπίθεση. Ὅταν, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχ) κα Ἀσφαλείας Γουὲμπ ἔφθασα στὸ Barnsley, ἀμέσως πήγαμε στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ὅπου ὁ διοικητὴς καὶ ὁ ὑπαστυνόμος Ἀσφαλείας Χάρισσον μᾶς ἔκαναν νὰ νοιώσουμε σὰν στὸ σπίτι μας.

Ἐμάθαμε, ὅτι ἡ κοπέλα εἶχε πεθάνει κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ μας, ὁ δὲ ὑπαστυνόμος Χάρισσον μᾶς εἶπε ὅτι ὅταν ζητήθηκε ἡ βοήθεια τῆς Scotland Yard ἡ ταυτότης τῆς κοπέλας δὲν εἶχε ἀκόμη ἐξακριβωθῆ. Στὸ μεταξὺ ἡ τοπικὴ Ἀστυνομία εἶχεν ἀνακαλύψει ὅτι τὸ ὀνοματεπώνυμό της ἦταν Βιολέτα Γούσκφιλντ, 20 περίπου χρονῶν καὶ ὅτι ζοῦσε σὲ ἕνα μικρὸ χωριὸ τὸ Κάντγουόρθ, μερικὰ χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ Barnsley, ἐργαζόταν στὸν Ἀγγλικὸ στρατό, ἔμενε στὸ σπίτι της καὶ κάθε πρωΐ, κατὰ τὶς 7 ἡ ὥρα ἀναχωροῦσε μὲ λεωφορεῖο γιὰ τὸ Μπάρνσλεϋ, ὅπου ἄλλαζε λεωφορεῖο, προκειμένου νὰ μεταβῆ σὲ ἕνα μικρὸ χωριό, τὸ Πόρθορν, στὴ στρατιωτικὴ βάση τοῦ ὁποίου ἐργαζόταν. Πολλοὶ μάρτυρες κατέθεσαν ὅτι ἡ Βιολέτα, ὅπως συνήθως, ἔφυγε καὶ κατὰ τὸ μοιραῖο αὐτὸ πρωϊνὸ ἀπὸ τὸ σπίτι της, ἀλλὰ πώς, ὅταν ἐγκατέλειψε τὸ λεωφορεῖο στὸ Μπάρνσλεϋ, τὴν συνάντησε ἕνας νέος καὶ προχώρησαν μαζὶ μέχρι τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ ἔπαιρνε τὸ ἄλλο λεωφορεῖο. Ἡ πορεία τους αὐτὴ ὁδηγοῦσε καὶ πρὸς τὸ ἀγρόκτημα ὅπου ἔλαβε χώρα καὶ τὸ ἔγκλημα. Ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα εἶδαν τὸν νέο νὰ φεύγη μόνος του ἀπὸ τὸ ἀγρόκτημα.

Ὅταν ἐξακριβώθηκε ἀπόλυτα ἡ ταυτότητα τοῦ θύματος, ἡ Ἀστυνομία σύντομα ἀνακάλυψε ὅτι τὸ θῦμα ἦταν ἡ μνηστὴ τοῦ Τρέβορ Ἔλβιν, ποὺ ἦταν ἡλικίας 21 χρονῶν, καταγόταν ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ καὶ ποὺ ἀπουσίαζε ἀπὸ τὸ σπίτι του τὸ πρωϊνὸ αὐτὸ ἀπὸ τὶς 8 ἡ ὥρα περίπου. Φαινόταν πὼς πολλοὶ εἶχαν δῆ τὸ ζευγάρι μαζὶ τὸ πρωϊνὸ αὐτό.

Σκέφθηκα ὅτι κατ' ἀρχὴν ἔπρεπε νὰ δῶ τὸ πτῶμα τῆς νέας, ποὺ βρισκόταν στὸ τοπικὸ νεκροτομεῖο. Ἦταν μιὰ ὄμορφη κοπέλα καὶ ὁ θάνατός της φαινόταν ὅτι προῆλθε ἀπὸ βαρειὰ τραύματα στὸ κεφάλι. Κατόπιν ἐπῆγα στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, στὸ ἀγρόκτημα, ἐξήτασα προσεκτικὰ τὸ ἔδαφος καὶ διαπίστωσα σημεῖα πάλης μὲ ἀρκετὸ αἷμα τριγύρω τους. Μεγάλο μέρος τῆς πρασινάδας εἶχε καταπατηθῆ, ἐνῶ στὸ λεῖο μέρος τοῦ ἐδάφους ὑπῆρχαν ἔντονα σημεῖα ἀπὸ ἀκανόνιστο βηματισμό, ὅπως συμβαίνει στὴν περίπτωση τῆς πάλης. Στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος βρέθηκε καὶ μοῦ παραδόθηκε ἕνα παληὸ σφυρί. Τότε τὰ μάτια τοῦ Ἀρχ) κα Γουὲμπ καρφώθηκαν κυριολεχτικὰ ἐπάνω στὸ σφυρὶ αὐτὸ καὶ μὲ μεγάλο αὐθορμητισμὸ τοῦ εἶπε: «Κύριε Ἀστυνόμε αὐτὸ μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι τὸ ὅπλο τοῦ ἐγκλήματος καὶ αὐτὲς οἱ κηλίδες φαίνονται σὰν κηλίδες αἵματος».

Ἡ πρώτη μου ἐντύπωση ἦταν ὅτι ὁ ἀρχιφύλακας εἶχε δίκιο. Τὸ πλατὺ μέρος τοῦ σφυριοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο καρφώνει, ἔλειπε καὶ ὑπῆρχε μόνον τὸ καμπυλωτὸ κοφτερὸ μέρος, φαινόταν δὲ ὅτι τὸ πλατὺ μέρος ἔλειπε ἀπὸ πολὺ καιρό, δεδομένου ὅτι τὸ μέρος τοῦ σπασίματος ἦταν ἀρκετὰ σκουριασμένο. Φαινόταν ἀκόμη σὰν τὸ σφυρί,

πού χρησιμοποιοῦμε στὸ σπίτι γιὰ νὰ σπᾶμε τὸ κάρβουνο καὶ γιὰ διάφορες ἄλλες μικροδουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ.

Ἄλλα ἴχνη δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀνευρεθοῦν στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Ἀπεφάσισα, λοιπόν, νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ σπίτι τοῦ νέου Τρέβορ Ἔλβιν. Ὅταν ἔφθασα στὸ σπίτι ὁ νέος ἔλειπε ἀκόμη, ἀλλὰ εἶδα τὴν μητέρα του, μιὰ εὐχάριστη γυναίκα, πού φαινόταν ὅμως πολὺ στενοχωρημένη ἀπὸ τὴν ἐξαφάνιση τοῦ γυιοῦ της. Εἶδα ἐπίσης καὶ ἕνα θεῖο τοῦ νέου. Καὶ οἱ δυό τους καταλάβαιναν πόσο δύσκολη ἦταν ἡ κατάσταση, κι' ὅμως ἦσαν πρόθυμοι νὰ μὲ βοηθήσουν σὲ ὁ,τιδήποτε τοὺς ζητοῦσα. Μὲ ὁδήγησαν στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ τους, ἕνα κοινὸ τυπικὸ χωριατόσπιτο, πολὺ ὅμως περιποιημένο καὶ συγυρισμένο καλαισθητικά. Ἡ κυρία Ἔλβιν μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ ἄνδρας της ὑπηρετοῦσε στὸ στρατό. Στὴ συνέχεια μοῦ εἶπε γιὰ τὸ γυιό της. Προφανῶς αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἦταν ἀσθενὴς καὶ δὲν ἐπήγαινε στὴν ἐργασία του. Ἦταν μηχανικός. Αὐτὸ τὸ πρωϊνὸ ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι κατὰ τὶς 7.30, λέγοντας ὅτι θὰ πήγαινε νὰ δῇ τὴ Βιολέτα, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζαν, ἐφοροῦσε δὲ καὶ τὸ ἀδιάβροχό του. Ἡ κ. Ἔλβιν γιὰ νὰ μπορῇ νὰ καλύπτῃ τὶς δαπάνες τοῦ σπιτιοῦ της, τὴ μισὴ μέρα ἐργαζόταν σὲ κάποιο κατάστημα ἐκεῖ κοντὰ φεύγοντας ἀπὸ τὸ σπίτι της κάθε πρωὶ λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς 8. Θυμόταν δὲ πολὺ καλὰ ὅτι εἶδε τὸν γυιό της νὰ γυρίζῃ σπίτι μὲ τὸ ἀδιάβροχό του στὴ μασχάλη, ἀκριβῶς λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς 8. Τοῦ μίλησε, ἀλλὰ δὲν τῆς ἀπάντησε. Πῆγε σὲ ἕνα ἄλλο μέρος τοῦ σπιτιοῦ, γύρισε ἀμέσως στὴν τραπεζαρία καὶ μετὰ ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι ἀμέσως, αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως χωρὶς τὸ ἀδιάβροχό του. Τότε ρώτησα τὴν κ. Ἔλβιν ἂν μποροῦσε νὰ ὑποθέσῃ ποῦ εἶχε πάει ὁ γυιός της καὶ ἐκείνη μοῦ ἀπάντησε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθῇ ποῦ εἶχε πάει αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ γυιός της, λέγοντας ἐπὶ πλέον: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀσυνήθιστο καὶ μὲ βάζει σὲ μεγάλη ἀνησυχία».

Τὸ ἀδιάβροχο βρισκόταν στὸ σπίτι καὶ τὸ παρέλαβα μαζί μου. Ἀπὸ τὴν κ. Ἔλβιν ἔμαθα ἐπίσης ὅτι στὸ σπίτι βρισκόταν ἕνα σφυρὶ σὰν αὐτὸ πού βρήκαμε στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὅτι τὸ χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ σπάῃ τὸ κάρβουνο. Ἀμέσως μοῦ γεννήθηκε περιέργεια μήπως τὸ κομμάτι τοῦ σφυριοῦ πού ἔλειπε, βρισκόταν κατὰ τύχην ἀκόμη στὸ σπίτι. Ρώτησα λοιπὸν τὴν κ. Ἔλβιν, ἂν μποροῦσα νὰ ψάξω καὶ ἐκείνη προθυμότατα μὲ ὁδήγησε ἀμέσως στὸ ὑπόγειο. Σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ ὑπογείου βρισκόταν ἕνας σωρὸς ἀπὸ κάρβουνα καὶ ἐκεῖ κοντὰ ἕνα κιβώτιο μὲ διάφορα ἄχρηστα μικροαντικείμενα καὶ κυρίως παληὰ εἴδη κιγκαλερίας. Ἀκριβῶς στὸν πάτο τοῦ κιβωτίου βρισκόταν τὸ σπασμένο κομμάτι τοῦ σφυριοῦ, πού ἔλειπε καὶ φαινόταν ὅτι βρισκόταν ἐκεῖ ἀρκετὸ καιρό. Τὸ σπάσιμο στὸ ἀτσάλι ἦταν ἀκόμη καλὰ εὐδιάκριτο, καίτοι λιγώτερο σκουριασμένο ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο σφυρί, πού βρήκαμε στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Ἐπῆρα μαζί μου καὶ τὸ κομμάτι (κεφάλι) αὐτὸ τοῦ σφυριοῦ καὶ ἔφυγα. Ἐνῶ ὁ ἀρχιφύλακας Γουέμπ παράμεινε στὸ σπίτι γιὰ νὰ πάρῃ τὶς καταθέσεις τῆς κ. Ἔλβιν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της, ἐγὼ πῆγα στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τῆς περιοχῆς καὶ ἔκαμα τηλεφώνημα πρὸς ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, στὴν περιφέρεια τῶν ὁποίων ἔμεναν συγγενεῖς τῆς κ. Ἔλβιν καὶ ζητοῦσα νὰ ἐξακριβωθῇ μὴ τυχὸν ὁ Τρέβορ Ἔλβιν εἶχε κάπου φανῇ. Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα καὶ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τοῦ Ὄτλεϋ στὸ Γιόρκσάϊρ μᾶς ἔδωσε τὴν πληροφορία ὅτι ὁ Τρέβορ εἶχε φανῇ στὸ Ὄτλεϋ, ὅπου καὶ δανείσθηκε μερικὰ χρήματα. Μετὰ ἀπὸ δυὸ ὧρες περίπου τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τοῦ Μπλάκπουλ ἐτηλεφώνησεν ὅτι ὁ Τρέβορ βρισκόταν στὸ σπίτι κάποιου θείου του ἐκεῖ καὶ ὅτι ἔπασχε ἀπὸ ἀμνησίαν. Ἀμέσως ἔδωσα ἐντολὴ στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τῆς περιφερείας αὐτῆς νὰ προβῇ στὴν σύλληψη τοῦ Τρέβορ, στὴν προσαγωγήν του στὸ Τμῆμα καὶ τὴν κράτησή του, ἀφοῦ προηγουμένως τοῦ γινόταν καὶ ἡ σχετικὴ ἔρευνα.

Θὰ ἔπρεπε τώρα νὰ πᾶμε ὅσο τὸ δυνατὸ συντομώτερα στὸ Μπλάκπουλ, νὰ τελειώσουμε γρήγορα τὴ δουλειά μας ἐκεῖ μὲ τὸν δράστη καὶ νὰ ξαναγυρίσουμε πίσω

στὸ Μπάργσλεϋ, γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε τὴν νεκροτομή, ἡ ὁποία θὰ γινόταν στὶς 2 μ.μ. Δὲν παραλείπω νὰ τονίσω στὸ σημεῖο αὐτὸ ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναλάβει τὴν ἐξιχνίαση ἑνὸς ἐγκλήματος ἀνθρωποκτονίας, πρέπει πάντοτε νὰ παραβρίσκεται στὴν νεκροτομή.

Στὸ Μπλάκπουλ φθάσαμε κατὰ τὶς 6 τὸ πρωΐ. Πήγαμε κατ' εὐθεῖαν στὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ὅπου ἐκρατεῖτο ὁ Ἔλβιν καὶ ὁ διοικητὴς μᾶς ἐπέτρεψεν ἀμέσως νὰ τὸν δοῦμε. Πρὶν δοῦμε τὸν Ἔλβιν, ὁ διοικητὴς μοῦ ἔδειξε μερικὲς ἐπιστολές, ποὺ βρέθηκαν στὶς τσέπες τοῦ Ἔλβιν. Ἔγραφε σὲ διαφόρους συγγενεῖς του γιὰ τὸ ἐν λόγω συμβὰν καὶ τοὺς ζητοῦσε συγγνώμη.

Ὅταν ἔφεραν ἐνώπιόν μου τὸν Ἔλβιν, ἀμέσως ἀντιλήφθηκα ὅτι προσποιεῖτο πὼς εἶχε πάθει ἀμνησία. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸν ρώτησα: «Ὀνομάζεσαι Τρέβορ Ἔλβιν;» καὶ μοῦ ἀπάντησε καταφατικά. Εἶμαι ὁ Ἀστυνόμος Μπάβεριντζ τῆς Scotland Yard, τοῦ εἶπα καὶ ἐνεργῶ ἀνακρίσεις γύρω ἀπὸ τὴν δολοφονία τῆς Βιολέτας Γουόκφιλντ. Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς ποῦ ἤσουνα χθὲς τὸ πρωΐ; Τότε ὁ Ἔλβιν σάστισε καὶ εἶπε: «Δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ τίποτε». Κατάλαβα ἀμέσως ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ μᾶς πῇ τίποτε καὶ ὅτι θὰ συνέχιζε προσποιούμενος ὅτι δὲν θυμᾶται τίποτε, λόγῳ ἀμνησίας. Δὲν ἔχασα περισσότερο καιρὸ μαζί του καὶ ἀφοῦ πήραμε τὸ πρωϊνό μας, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸ Μπάργσλεϋ, παίρνοντας μαζί μας καὶ τὸν Ἔλβιν. Στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τοῦ Μπάργσλεϋ ὁ Ἔλβιν ἦταν ὁμιλητικώτατος καὶ στὴν Ὑπηρεσία Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων μᾶς ἔδωσε πλήρη ἀναφορά, τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχιφύλακας Γουέμπ κατέγραψε. Στὴν ἀναφορά του ὁ Ἔλβιν μᾶς ἔλεγε γιὰ τὴν ἐρωτικὴ ἀντιζηλία ποὺ αἰσθανόταν γιὰ κάποιον, ποὺ ἐργαζόταν μαζὶ μὲ τὴν Βιολέτα καὶ ὅτι τὴν προηγούμενη βραδυὰ ἐφιλονίκησε μαζί του. Ἔλεγεν, ἐπίσης, ὅτι σηκώθηκε τὸ μοιραῖο πρωϊνὸ γιὰ νὰ συναντήσῃ τὴν Βιολέτα καὶ ὅτι εἶχε πάρει μαζί του τὸ σπασμένο σφυρί, ἁπλῶς γιὰ νὰ τὴν τρομάξῃ. Θυμόταν πολὺ καλὰ ὅτι τὴν συνάντησε κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ πρῶτο λεωφορεῖο, ὅτι περπάτησαν μαζὶ πρὸς τὸ ἀγρόκτημα — τὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ πέραν αὐτοῦ προσποιεῖτο ὅτι δὲν θυμόταν τίποτε ἄλλο.

Γιὰ μένα τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν μοῦ ἀποκάλυπτε ὅλη τὴν ἀλήθεια δὲν εἶχε καμμιὰ σημασία. Μὲ τὶς ἐπιστολὲς ποὺ βρέθηκαν στὴν τσέπη του, γραμμένες ἀπὸ τὸν ἴδιο, τὴν ὁμολογία του, ὅτι εἶχε συναντήσει τὸ θῦμα λίγο πρὸ τῆς δολοφονίας, τὸ ἀνευρεθὲν τεμάχιον τοῦ σφυριοῦ στὸ σπίτι του καὶ τὶς καταθέσεις πολλῶν μαρτύρων, ἡ ὑπόθεση εἶχε ἤδη διαλευκανθῆ. Ὅταν, φεύγοντας ἀπὸ τὸ Λονδίνο μὲ τὸν ἀρχιφύλακα Γουέμπ, φθάσαμε στὸ Μπάργσλεϋ, πήγαμε στὸ ξενοδοχεῖο, στὸ ὁποῖο μᾶς εἶχαν κρατήσει δωμάτια. Συναντήσαμε τὸν ἰδιοκτήτη, τὸν Ἄνγκους Σίηντ, ἀδελφὸ τοῦ περιφήφου Τζίμμυ Σίηντ, Δ) ντοῦ τῆς Ἀθλητικῆς Ποδοσφαιρικῆς Λέσχης τοῦ Λονδίνου, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶπε ὅτι εἶχε προσέξει πὼς δὲν εἴχαμε χρησιμοποιήσει τὰ κρεβάτια μας γιὰ ὕπνο καὶ ὑπέθεσε ὅτι ὁ θυρωρὸς τοῦ ξενοδοχείου εἶχε ἀποκοιμηθῆ τὴν νύκτα καὶ δὲν μᾶς ἄκουσε ὅταν κτυπήσαμε τὴν πόρτα. Ἐμεῖς ὅμως ἐξηγήσαμε στὸν ξενοδόχο ὅτι ὁ θυρωρὸς τοῦ ξενοδοχείου ἦταν ἀθῶος καὶ ὅτι ἁπλῶς ἐμεῖς δὲν πήγαμε νὰ κοιμηθοῦμε καθόλου αὐτὸ τὸ βράδυ, λόγῳ τῆς ἐργασίας μας.

Ἡ νεκροτομὴ ἀποκάλυψε ὅτι τὸ θῦμα εἶχε δεχθῆ ἰσχυρὰ κτυπήματα στὸ κεφάλι μὲ τὸ σπασμένο σφυρί, ποὺ ἤδη εἴχαμε στὰ χέρια μας. Ἐξέτασα ὅλους τοὺς μάρτυρες, εἶδα καὶ τὶς καταθέσεις τους, πουθενὰ δὲ δὲν βρῆκα νὰ αἰτιολογῆται ἡ ἐρωτικὴ ἀντιζηλία τοῦ Ἔλβιν, δεδομένου ὅτι, ὡς ἐξακριβώθηκε, τὸ θῦμα ἦταν ἀμέμπτου ἠθικῆς

Στὸ Δικαστήριο ἡ ὑπεράσπιση τοῦ Ἔλβιν προσπάθησε νὰ τὸν παρουσιάσῃ ὡς σχιζοφρενῆ, πλὴν ὅμως δὲν τὸ ἐπέτυχε καὶ ὁ Ἔλβιν κηρύχθηκε ἔνοχος καὶ καταδικάσθηκε σὲ θάνατο. Ἡ ἔφεσή του ἀπορρίφθηκε καὶ ἐξετελέσθη γιὰ ἕνα βίαιο ἔγκλημα, χωρὶς κανένα ἐλαφρυντικό.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ*

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ**

Ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ἐπιθυμεῖ νὰ ἐμφανίσῃ τὸν πόλεμον τοῦ Βιετνὰμ ὡς «ἱμπεριαλιστικὴν ἐνέργειαν τῶν Ἀμερικανῶν». Εἶναι ἡ συνηθισμένη τακτικὴ τῶν κομμουνιστῶν νὰ διαστρεβλώνουν τὰ γεγονότα καὶ νὰ ἀναστρέφουν τὴν ἀλήθειαν. Ἀκόμη καὶ σήμερα ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχυρίζωνται πὼς ἡ ἐπίθεσις τῶν συμμοριῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, εἶναι ἔργον τῶν «Ἀμερικανῶν πολεμοκαπήλων».

Ἀκόμη καὶ σήμερον ἰσχυρίζονται οἱ κομμουνισταὶ ὅτι ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Κορέας ἦταν ἔργον τῶν Ἀμερικανῶν. Ἀλλὰ καὶ ὅταν τὰ ρωσικὰ τάνκς ἐσκόρπιζαν τὸν θάνατον μέσα εἰς τὴν Οὐγγαρίαν γιὰ νὰ καταπνίξουν τὴν ἀπελευθερωτικὴν ἐπανάστασιν τοῦ Οὐγγρικοῦ Λαοῦ, πάλιν οἱ κομμουνισταὶ ἰσχυρίζοντο ὅτι ἡ ἐπανάστασις αὐτὴ ἦταν ἔργον τῶν «Ἀμερικανῶν ἱμπεριαλιστῶν». Λὲς καὶ δὲν ὑπάρχουν λαοὶ φιλελεύθεροι, δημοκρατικοί, ποὺ νὰ θέλουν ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν τυραννίαν ἢ ποὺ νὰ μὴ θέλουν νὰ τὴν ὑποστοῦν.

Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι μιὰ ἄλλη ἱστορία ποὺ ἐκφράζει τὸ φτηνὸ εἶδος καὶ τὴν ταπεινὴ ποιότητα τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἕνα εἶναι βέβαιον: ὅτι ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς ἔχει ὡς δόγμα του νὰ ἐπιρρίπτῃ τὶς δικές του εὐθῦνες σὲ ἄλλους. Αὐτὸ ἔπραξε παντοῦ καὶ πάντοτε. Αὐτὸ πράττει καὶ τώρα. Ἐμφανίζει τὸν πόλεμο τοῦ Βιετνὰμ ὡς ἔργον τῶν Ἀμερικανῶν, ἐνῶ εἶναι ἔργον ἰδικόν του.

Κομμουνισταὶ εἶναι οἱ ἀντάρτες, οἱ Βιετγκόγκ. Κομμουνισταὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ τοὺς ἐνισχύουν μὲ κάθε εἴδους βοήθειαν. Τὸ Βόρειο Βιετνάμ, ἡ Κίνα, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, εἶναι Κομμουνιστικὰ Κράτη. Αὐτὰ δίδουν ὅπλα, ἀεροπλάνα, ἐφόδια στοὺς Βιετγκόγκ. Στὸ Βόρειο Βιετνὰμ ἔχουν ὅλες τὶς βάσεις ἐξορμήσεώς τους οἱ κομμουνισταὶ ἐπιδρομεῖς κατὰ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ.

Τί ἔπραξαν, λοιπόν, οἱ Ἀμερικανοί;

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔσπευσαν εἰς βοήθειαν, μὲ πολλὲς καὶ μεγάλες θυσίες, τοῦ Λαοῦ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ, ὅπως εἶχον σπεύσει, σὲ πολὺ μικρότερη ὅμως, δυστυχῶς, ἔκταση, σὲ βοήθεια τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅταν αὐτὸς ὑφίστατο τὴν ἐπιδρομὴν τῶν κομμουνιστοῦ τοῦ Μάρκου. Αὐτὰ ὅλα εἶναι γνωστά. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ προεκάλεσαν τὸν πόλεμον στὸ Βιετνάμ, γιατὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπεκταθῇ ὁ διεθνὴς Κομμουνισμὸς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γωνιὰ τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, ὅπως ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπεκταθῇ — καὶ τὸ διακηρύσσουν — εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ὅλ' αὐτὰ εἶναι γνωστά. Ἐν τούτοις ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα, πιστὴ εἰς τὸ δόγμα τοῦ ψεύδους, ἐξακολουθεῖ νὰ ρίχνῃ τὴν εὐθύνη τοῦ πολέμου τοῦ Βιετνὰμ στὸν Ἀμερικανικὸ Λαό. Καὶ τὸ πράττει αὐτὸ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τελικῶς οἱ ἀφελεῖς θὰ πιστέψουν τὸ ψεῦδος ὡς ἀλήθεια. Γι' αὐτὸ καθημερινῶς, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν, ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα καταφέρεται κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἀκολουθεῖ τὸ δόγμα τοῦ χιτλερισμοῦ, τοῦ Γκαίμπελς: «Ἀπὸ τὴν ἐπανάληψι τοῦ ψεύδους, κάτι τελικὰ μένει». Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ χιτλερικὸ δόγμα δὲν ἔχει πέραση.

---

*Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος τὴν 30-4-1966.

Ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι γνωρίζουν ποῖοι προεκάλεσαν τὸν πόλεμον εἰς τὸ Βιετνὰμ καὶ γιατὶ τὸν προεκάλεσαν. Καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζουν ἰδιαιτέρως οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν αὐτῆς τῆς μορφῆς τοὺς «ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους» τῶν κομμουνιστῶν.

Δὲν εἰσερχόμεθα εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ Βιετναμικοῦ πολέμου, οὔτε εἰς τὰ λάθη ποὺ ἀσφαλῶς ἔγιναν ἀπὸ ἀμερικανικῆς πλευρᾶς. Εἰς τὴν οὐσίαν ἀναφερόμεθα. Καὶ ἡ οὐσία εἶναι ὅτι ὁ διεθνὴς κομμουνισμός, ἐπροκάλεσε τὸν πόλεμο στὴν δυστυχῆ αὐτὴ χώρα τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας.

Αὐτὸς τὸν ἐνισχύει. Καὶ αὐτὸς ἐμποδίζει καὶ ἀρνεῖται τὴν εἰρήνευσι. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν διάφορος ἦταν ἡ οὐσία, ἐὰν δὲν εἶχεν ὡς αἴτιον ὁ πόλεμος αὐτὸς τὸν κομμουνιστικὸν ἐπεκτατισμόν, ἀλλὰ τὸν δῆθεν «Ἀμερικανικὸν ἰμπεριαλισμόν», πάλιν οἱ Βιετναμέζοι θὰ ἔπρεπε νὰ ἦσαν μὲ τὸ μέρος τῶν Ἀμερικανῶν.

Οἱοσδήποτε ἰμπεριαλισμός, ὁποιαδήποτε δουλεία, εἶναι προτιμοτέρα ἀπὸ τὴν στυγνή, ἀδυσώπητη καὶ τὴν ἀδίστακτη κομμουνιστικὴ τυραννία.

Ἐὰν θὰ ὑποχρεώνοντο κάποτε οἱ Λαοὶ νὰ ἐπιλέξουν μεταξὺ τοῦ κομμουνιστικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς οἱασδήποτε ἄλλης τυραννίας, θὰ προτιμοῦσαν τὴν οἱανδήποτε ἄλλην τυραννίαν.

Ὁ κομμουνιστικὸς ἰμπεριαλισμός, ἐξαφάνισε Κράτη, προσήρτησε Λαούς, διαίρεσε Ἔθνη, ὑπεδούλωσε, ἐδήωσε, ἐρείπωσε Χῶρες. Ἔδωσε ἐξετάσεις ἡ κομμουνιστικὴ τυραννία. Καὶ οὐδεὶς πλέον ἀμφιβάλλει, οὔτε ἔχει δικαίωμα νὰ ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὸ τί πρόκειται νὰ πράξῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὅποτε καὶ ὅπου δυνηθῇ. Ὁ πόλεμος ἄλλωστε στὸ Βιετνὰμ τὸ ἐπιβεβαιώνει.

Ἀποκαλοῦν οἱ κομμουνισταὶ «δρώμικο» τὸν Βιετναμικὸ πόλεμο. Καὶ πράγματι εἶναι. Κάθε πόλεμος ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὸν κομμουνιστικὸ ἀναρχισμὸ καὶ τὸν ἐρυθρὸ ἰμπεριαλισμὸ εἶναι «δρώμικος». Καὶ δὲν εἶναι μόνον «δρώμικος». Εἶναι καὶ ἄμεσος ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἄμυνα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἔναντι τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ. Ἔτσι οἱ θυσίες σὲ χρῆμα καὶ σὲ αἷμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ γιὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ Νότιο Βιετνὰμ ἔξω ἀπὸ τὸ σιδηροῦν κλειὸν τοῦ κομμουνιστικοῦ παραπετάσματος, εἶναι κάτι ἀνάλογον μὲ τὶς θυσίες καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, γιὰ νὰ κρατήσῃ τὴν πατρίδα του ἐλεύθερα καὶ ἀνεξάρτητη, τότε ποὺ ὁ κομμουνιστικὸς συμμοριτισμὸς ἀπεπειράθη τὴν ὑποδούλωσί της.

Ματάιοπονεῖ λοιπὸν ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἀλήθεια γιὰ τοὺς ὑπευθύνους τοῦ δράματος ποὺ ζῇ ὁ Λαὸς τοῦ Βιετνάμ.

Εἶναι γνωστοὶ οἱ ὑπεύθυνοι καὶ γνωστοὶ οἱ σκοποί τους. Εἶναι ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς καὶ ὁ ἀδίστακτος, ὁ ἀχαλίνωτος ἰμπεριαλισμός του, τὸν ὁποῖον τολμᾶ ν' ἀποκαλῇ «ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον».

ΠΕΛΟΣ ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνα καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΤΡΕΙΣ ΩΡΕΣ ΣΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

— ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ —

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Λ' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

Χριστέ, στὶς σκηνὲς μαζεμένα,
μέσα στὶς νύχτας τὴ σιγή,
τὰ παιδιὰ ψάλλουν στὸ Πλάστη
μιὰ προσευχὴ εὐλαβική.

ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΣ ὁ ἥλιος γέρνει πίσω ἀπὸ τὸ βουνὸ ποὺ φαίνεται στὸν ὁρίζοντα. Χίλια δυὸ χρώματα ἀνακατεύονται, παλεύουν, σκορπίζοντας τριγύρω τὴν ὑπέροχη ἀνταύγεια τοῦ ἥλιου καὶ χρωματίζοντας φευγαλέα κάθε τι ποὺ βρίσκεται πάνω στὴ γῆ. Κι' ἐνῶ ὁ μισὸς δίσκος τοῦ ἥλιου σκεπάζεται ἀπὸ τὸ βουνό, μιὰ ἀχτίνα, σὰν ἀποχαιρετιστήριο ἐπιφώνημα, πέφτει πάνω στὸ θαμμένο στὰ πεῦκα ἐρημοκκλήσι, σὰν ἀλληγορικὸ χτύπημα τῆς σιωπηλῆς καὶ ἐγκαταλειμμένης καμπάνας του γιὰ τὸν οὐράνιο ἑσπερινὸ ποὺ ἀρχίζει.

Ξεκάθαρες οἱ σκέψεις αὐτὴ τὴν ὥρα, μακρυὰ ἀπὸ κάθε γήινη ἀπασχόληση, ἀγκαλιάζουν διάπλατα τὸ ὑπέροχο μεγαλεῖο τῆς φύσεως καὶ φτερουγίζουν στοὺς αἰθέρες, χαρίζοντας στὸν βασανισμένο καὶ κουρασμένο ὁδοιπόρο τῆς ζωῆς, τὸν ἄνθρωπο, μιὰ ἀπροσμέτρητη ψυχικὴ ἀγαλλίαση. Κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα, κοντὰ στὴ θάλασσα δοκιμάζει ὁ ἄνθρωπος μιὰ ἀνέκφραστη χαρά, τὴ χαρὰ ποὺ δίνει ἀκριβῶς ἡ Θεία Δημιουργία, ἄθικτη κι' ἀνενόχλητη ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων. Τὸ θρόϊσμα τῶν φύλλων, τὸ κελάρισμα τοῦ ρυακιοῦ, τὸ κελάδημα τῶν πουλιῶν, τὸ μουρμουρητὸ τῆς ἀκροθαλασσιᾶς, ζωντανεύουν καὶ θεριεύουν τὰ φυλλοκάρδια μας. Ἄθελά μας τὰ χείλια ψιθυρίζουν: «Ὡς ἐμεγαλύνθησαν τὰ ἔργα Σου Κύριε, πάντα ἐν σοφία ἐποίησας».

***

ΟΣΟΙ ΕΧΟΥΝ τὴν δυνατότητα νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πόλη, μὲ τὴν ἀγχώδη ζωή της, στὸ διάστημα, ἰδιαίτερα, τῆς ἀνυπόφορης ζέστας, πηγαίνοντας κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα ἢ καλύτερα στὰ ἔλατα, νοιώθουν ἀληθινὰ νὰ βρίσκωνται σὲ μιὰ ὄαση. Κι ἂν αὐτὸ συμβαίνει στοὺς μεγάλους τὴν ἡλικία, σκεφθῆτε πόσο εὐεργετικὰ ἐπηρεάζει τὴν παιδικὴ ψυχή. Ξέγνοιαστα, ἀμέριμνα, ἥσυχα, τρέχουνε, πηδᾶνε, φωνάζουνε σὰν τρελλά, ἐπηρεασμένα ἀσυναίσθητα ἀπὸ τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Αἰσθάνονται κάθε μέρα τὸ σφρῖγος νὰ τονώνει τὸ μικροκαμωμένο σωματάκι τους. Μέσα ἀπὸ τὶς σκηνὲς τῆς παιδικῆς κατασκηνώσεως, σὰν ἀπὸ κυψέλες, ξεχύνεται τὸ παιδιάτικο μελίσι. Κάτω ἀπὸ τὶς σκηνὲς τὰ παιδιὰ ζοῦνε μιὰ κοινωνία ἀδελφωμένη, ἀγαπημένη, χαρούμενη, εὐτυχισμένη. Ζοῦνε στὸ παιδικό τους βασίλειο, στὴν παιδική τους κοινωνία. Ἡ παιδικὴ κοινωνία! Πὲς καλύτερα ἡ αὐριανὴ κοινωνία.

Ζωὴ στὴν κατασκήνωση σημαίνει δοκιμὲς γιὰ τὴν αὐριανὴ κοινωνία. Σημαίνει δοκιμαστικὴ πτήση τῶν μικρῶν πουλιῶν. Τὸ πρῶτο πέταγμα ἔξω ἀπὸ τὴ φωλιά. Εἶναι μιὰ δοκιμὴ γιὰ νὰ μάθει τὸ παιδὶ ὅτι θὰ ζήσει ὄχι μονάχα στὴ στενὴ φωλιὰ τοῦ σπιτιοῦ του, ἀλλὰ καὶ στὴν πολὺ πλατύτερη τῆς κοινωνίας. Ἀπὸ τὴν κατασκήνωση παίρνουνε μαθήματα γιὰ μιὰ αὐριανὴ κοινωνικὴ ζωή, μιὰ ζωὴ ἀληθινὰ χριστιανική. Πειθαρχία, νοικοκυρωσύνη, καθαριότητα, ἐργατικότητα, ἐξυπηρετικότητα, εὐγένεια, ἀνάπτυξη τῶν ἰδιαιτέρων χαρισμάτων, διδαχὴ στὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη, ἄμιλλα, πίστη στὸ Θεὸ καὶ ὑπακοὴ στὶς ἐντολὲς τῶν ὑπευθύνων τῆς κατασκηνώσεως καὶ ἄλλα πολλά, σφυρηλατοῦνε τὸν χαρακτήρα τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸν

προετοιμάζουνε γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς αὐριανῆς ζωῆς του στὴν αὐριανὴ κοινωνία.

***

ΕΥΤΝΩΜΟΝΑ στρέφουμε τὴ σκέψη μας αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸν ἀείμνηστο Ἀρχηγό μας Νικόλαο Κόκκινο, πού, σκοπεύοντας μὲ ἐπιτυχία στὸ στόχο, συνέλαβε καὶ ἐπραγματοποίησε τὴν ἰδέα τῆς δημιουργίας τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἀστυνομίας στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα τῆς Ἀττικῆς. Ἀναμφισβήτητα τοῦ χρωστᾶμε ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη, γιατὶ δημιούργησε τὶς προϋποθέσεις ἐκεῖνες πού χρειάζονταν γιὰ τὴν λειτουργία μιᾶς παιδικῆς ἀστυνομικῆς κατασκηνώσεως. Καὶ θεωροῦμε τοὺς ἑαυτούς μας εὐτυχεῖς, γιατὶ καὶ οἱ μετὰ τὸν ἀείμνηστο Κόκκινο κ.κ. Ἀρχηγοί, ἀγκάλιασαν μὲ στοργὴ καὶ ζέση τὸ θέμα καὶ φρόντισαν νὰ δώσουν περισσότερη ζωντάνια καὶ ἀνάπτυξη στὴν κατασκήνωσή μας. Θἄταν περιττὸ νὰ σημειώσουμε ξεχωριστὰ τοῦ καθενὸς τὰ ἐπιτεύγματα. Γιὰ μᾶς εἶναι ἀρκετὸν ὅτι, παρ' ὅλες τὶς ἄλλες ὑπηρεσιακὲς ἐνασχολήσεις, στάθηκαν κοντὰ στὶς κατασκηνώσεις, θυσίασαν γιὰ αὐτὲς πολύτιμο χρόνο, ἔτρεξαν, παρακάλεσαν, ζήτησαν συμπαράσταση καὶ βοήθεια ἀπὸ κείνους ποὺ μποροῦσαν νὰ προσφέρουν καὶ τελικά, μὲ μιὰ λέξη, ἀγάπησαν εἰλικρινὰ τὶς κατασκηνώσεις. Γι' αὐτές τους καὶ μόνον τὶς προσπάθειες, ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος, καὶ εἰδικώτερα ὅσοι ἔχουν παιδιά, τοὺς χρωστᾶνε αἰώνια εὐγνωμοσύνη. Κι ἂς μὴ βρεθεῖ κανένας νὰ πεῖ: «Ὢχ ἀδερφέ, καθῆκον τους ἦταν», γιατὶ ξέρουμε ὅλοι τί μπορεῖ ν' ἀποδώσει ἡ ἐκτέλεση τοῦ ξηροῦ καθήκοντος καὶ τί παράλληλα ἡ ἀγάπη, ἡ κατανόηση κι ἡ ἀνθρωπιά.

***

ΚΥΡΙΑΚΗ, Αὐγούστου 14. Βρισκόμαστε στὴν παιδικὴ κατασκήνωση τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας καὶ καθὼς ἀντικρύζουμε τὰ παιδιὰ τῶν συναδέλφων μας ἀστυνομικῶν νὰ τρέχουν γελαστά, νοιώθουμε κάποια συγκίνηση, γιατὶ βλέπουμε πόσο χαίρονται τὴν ἐξοχή. Ἀπόψε ἡ κατασκήνωση εἶναι ντυμένη στὰ καλά της. Γιορτάζει τὴ λήξη τῆς δεύτερης κατασκηνωτικῆς περιόδου καί, ὅπως πάντοτε, μᾶς προσκάλεσε νὰ παρακολουθήσουμε ἕνα χαρούμενο γιορταστικὸ πρόγραμμα, πού μὲ πολλὲς προσπάθειες καὶ πολλοὺς κόπους προετοιμάστηκε. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Παιδικῆς Κατασκηνώσεως Ἀστυνόμος Β΄ κ. Χρῆστος Παπαγεωργάκης, ἡ Ὑπαρχηγός, φιλόλογος, δεσποινίδα Κρητικίδου, ὁ καθηγητὴς τῆς μουσικῆς κ. Νικολαΐδης, ὁ Διαχειριστής, Ἀνθ)μος κ. Μπερδούσης καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Σπετσιέρης, Κωνσταντέλος, Μητροκότσιας, Σερέτης, Ζούσης, Τζανετάκης καὶ Σπανὸς βρίσκονται σὲ διαρκῆ κίνηση. Ρίχνουν τελευταῖες ματιὲς καὶ προσπαθοῦν νὰ μὴ τοὺς ξεφύγει τίποτε.

***

ΠΡΙΝ ΟΜΩΣ ἀκόμα ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν γιορτὴ τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας στὴν ὁποία κληθήκαμε νὰ παραστοῦμε, θεωροῦμε σκόπιμο νὰ σημειώσουμε ἕνα ἄλλο γεγονός, μιὰ ἄλλη ἐκδήλωση ποὺ ἔλαβε χώραν τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς στὴ θάλασσα ποὺ ἁπλώνεται μπροστὰ στὶς διάφορες κατασκηνώσεις τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα Ἀττικῆς, κάτι ποὺ ὁπωσδήποτε περιποίησε ἰδιαίτερη τιμὴ στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ἀκουσθοῦν τὰ πιὸ κολακευτικὰ σχόλια.

Τὴν Κυριακὴ λοιπὸν τὸ πρωί, παρουσία τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τῶν Ἀρχηγῶν τῶν κατασκηνώσεων καὶ ὅλων σχεδὸν τῶν κατασκηνωτικῶν μελῶν τῆς περιοχῆς, ὁ θρυλικὸς θαλασσοπόρος μας, ὁ γνωστὸς πιὰ στὸ Πανελλήνιο, ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικό, ἀστυφύλακας κ. Κλουδᾶς, θέλοντας νὰ δώσει λίγη χαρὰ στὰ παιδιὰ τῆς κατασκηνώσεώς μας, ἀλλὰ καὶ στὰ παιδιὰ ὅλων τῶν ἐκεῖ κατασκηνώσεων, ἐπιβαίνοντας στὸ ξακουστὸ «καγιάκ» του ἔκανε μιὰ θεαματικὴ ἐπίδειξη, μικρογρα-

φία τῆς μεγάλης τους προσπάθειας, ποὺ στέφθηκε μὲ ἐπιτυχία, ὅταν μὲ τὸ ἴδιο «καγιὰκ» ξεκίνησε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἔφθασε στὴν Ἰταλία.

Δικαιολογημένα πέρα γιὰ πέρα τὰ ἐπιφωνήματα καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν παιδιῶν γιὰ τὴν ἐπίδειξη τοῦ κ. Κλουδᾶ, ποὺ παράλληλα δέχτηκε τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐκπροσώπων τῶν γύρω κατασκηνώσεων. Διαβιβάζουμε ἀπὸ τὶς στῆλες αὐτὲς στὸν κ. Κλουδᾶ, τὶς θερμὲς εὐχαριστίες ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν, γιὰ τὴν χαρὰ ποὺ ἔδωσε στὰ παιδιά τους.

***

ΜΑ Η ΩΡΑ ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως πλησιάζει. Τμῆμα τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας παιανίζει χαρούμενους ρυθμούς. Ὁ κ. Νικολαΐδης, ποὺ δίδαξε καὶ σκηνοθέτησε τὴν παράσταση ποὺ θὰ δοῦμε, δίνει τὶς τελευταῖες ὁδηγίες στίς... ἠθοποιούς του, ποὺ εἶναι κορίτσια ἀστυνομικῶν καὶ ἐκτελοῦν στὴν κατασκήνωση χρέη κοινοταρχῶν καὶ ὁμαδαρχῶν. Στὶς πρῶτες σειρὲς τῶν καθισμάτων διακρίνουμε τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὸ Ὑπουργεῖο Δημοσίας Τάξεως, Ἀστυνομικὸ Δ) ντὴ Α΄ κ. Χαλοῦλον, τὸν Ἀστυνομικὸ Δ) ντὴ Β΄ κ. Σπυριούνη, τὸν ὑγειονομικὸν ἀξ) κόν, Ἀστυνόμον Β΄ κ. Ρόζον καὶ τὴν κυρία Ρόζου, ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων κατασκηνώσεων, τὸν Ἀστυφύλακα κ. Κλουδᾶ κ. ἄ.

Στὶς 7 μ.μ. προσέρχεται ὁ κ. Ἀρχηγὸς καὶ ἡ κυρία Καραμπέτσου, τοὺς ὁποίους ὑποδέχεται ὁ κ. Παπαγεωργάκης. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς κατασκηνώσεως τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀντισυνταγματάρχης κ. Γεωργίου καὶ ὁ Ταγματάρχης κ. Γούλας, φθάνουν σὲ λίγο. Κι ἐνῶ τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα, στὶς 7.15΄ γίνεται ἡ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας. Ἀμέσως μετά, ἡ Ὑπαρχηγὸς δεσποινίδα Κρητικίδου παρουσιάζει ἀπὸ τὸ μικρόφωνο μιὰ χαριτωμένη καὶ λίγο τσουχτερὴ κατασκηνωτικὴ σάτιρα, κατὰ τὰ καθιερωμένα στὶς γιορτὲς τῶν κατασκηνώσεων, ποὺ προκαλεῖ πλούσιο γέλιο κι αὐθόρμητα χειροκροτήματα.

Ἐνῶ ἕνα τραγούδι κατασκηνωτικὸ δονίζει τὴν ἀτμόσφαιρα, πλησιάζει καὶ πάλι στὸ μικρόφωνο ἡ δεσποινίδα Κρητικίδου, ποὺ μὲ σαφήνεια, ζωντάνια καὶ παραστατικότητα μᾶς κατατοπίζει περιληπτικὰ στὴν ὑπόθεση τοῦ ἔργου «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις», ποὺ θὰ δοῦμε σὲ λίγο. Μᾶς δίνει τόσο ἀνάγλυφη τὴν πλοκὴ τῆς ἀρχαίας τραγωδίας, ὥστε δίκαια στὸ τέλος καταχειροκροτήθηκε. Αἰσθανόμαστε ἰδιαίτερη γι' αὐτὴν περηφάνεια, ὅπως καὶ γιὰ ὅλα τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ προκόβουν στὸν κοινωνικὸ στίβο, γιατὶ εἶναι ἀπὸ τὴ δική μας οἰκογένεια καὶ τῆς εὐχόμαστε ἐκπλήρωση κάθε ποθητοῦ τῆς ζωῆς της ὀνείρου.

Στὶς 7.40΄ μ.μ. τὰ φῶτα σβήνουν. Ἡ παράσταση ἀρχίζει. Παρακολουθοῦμε μὲ προσοχὴ καὶ συγκέντρωση ψυχικὴ καὶ νοιώθουμε ἐσωτερικὰ μιὰ κρυφὴ χαρὰ καὶ περηφάνεια γι' αὐτὰ ποὺ βλέπουμε. Τί νὰ πρωτοθαυμάσουμε; Τὴ χάρη καὶ τὴν κορμοστασιὰ τῶν κοριτσιῶν μας ἢ τὸ τόσον ἐπιτυχημένο παίξιμό τους; Ἄνεση κινήσεων, ἠθοποιΐα ζηλευτή, φυσικὲς ψυχικὲς μεταπτώσεις, ἄρθρωση, τόνος, ζωντάνια, ἀπόλυτη κατανόηση ρόλου, συντονισμὸς καὶ ἔκφραση, εἶναι μερικὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία ἰδιαίτερα νὰ προσέξουμε. Ὅλες τους παίξανε θαυμάσια, μολονότι ὁ χρόνος προετοιμασίας καὶ διδασκαλίας ποὺ εἶχαν στὴ διάθεσή τους ἦταν λίγος. Ἐντύπωση ὅμως ἰδιαίτερη μᾶς προξένησε ἡ πρωταγωνίστρια δεσποινίδα Χριστίνα Μελετοπούλου στὸ ρόλο τῆς Ἰφιγένειας. Τῆς συνιστοῦμε θερμὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὸ φυσικὸ τάλαντο τῆς ἠθοποιΐας. Πρόσφορο τὸ ἔδαφος, θὰ ἀποδώσῃ γερὸ καρπό.

Σφίγγουμε θερμὰ τὰ χέρια ὅλων τῶν κοριτσιῶν ποὺ μὲ τὸν ὁποιοδήποτε ρόλο πῆραν μέρος στὴν παράσταση καὶ συνέβαλαν ἀνυπολόγιστα στὴν ἄρτια παρουσίασή της. Συγχαρητήρια λοιπὸν στὶς δεσποινίδες: Εὐφροσύνη Γκαθέρα (Ὀρέστης), Αἰμιλία Τριανταφυλλοπούλου (Πυλάδης), Λαμπρινὴ Κωνσταντέλου (Ἀγελαδάρης),

Φραντζέσκα Ταμπακάκη (Θόας), Καρταλοπούλου (Μαντατοφόρος), Ἑλένη Τριανταφυλλοπούλου (Ἀθηνᾶ), Εὐαγγελία Ἀναστασάκη (ἀκόλουθος Ἰφιγενείας), Μαίρη Παπαϊωάννου (κορυφαία χοροῦ) καὶ στὰ κορίτσια - μέλη τοῦ χοροῦ.

Συγχαρητήρια ὅμως ὁλόθερμα καὶ στὸν κ. Νικολαΐδη, τὴν ψυχὴ τῆς ὅλης παρουσιάσεως, τὸν ἀφανῆ ἥρωα στὴν προκειμένη περίπτωση. Κουράσθηκε, ἱδρωκόπησε, φώναξε, πέτυχε ὅμως τὸ στόχο του. Κι' αὐτὸ εἶναι ἡ καλύτερη ἀμοιβὴ γιὰ ἕνα δημιουργὸ καλλιτέχνη. Οἱ κάποιες ἀρχικὲς ἐπιφυλάξεις μας, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐκλογὴ τοῦ ἔργου, ἀμβλύνθηκαν μὲ τὸ ἀποτέλεσμα, ποὺ τόσο ζεστὰ χειροκροτήθηκε.

* * *

ΜΟΥΣΙΚΟ διάλειμμα καὶ λίγη κριτικὴ στὸ ἔργο ποὺ εἴδαμε, πρὶν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κατασκηνώσεως κ. Παπαγεωργάκης ἐκφωνήσῃ τὴν καθιερωμένη ὁμιλία. Λίγα λόγια, πολλὲς εὐχαριστίες σ' ὅλους. Συμπαράσταση ζήτησε καὶ μετριόφρονα τὴν καλόπιστη κριτική μας. Τὸν συγχαίρουμε καὶ τοῦ ὑποσχόμαστε ὅτι θὰ βρισκόμαστε πάντοτε στὸ πλευρό του. Γιὰ πρώτη χρονιὰ καταπιάνεται μὲ τὴν παιδικὴ κατασκήνωση καὶ ὁμολογοῦμε ὅτι τὰ κατάφερε θαυμάσια. Γνωρίζοντας τὸν ἄνθρωπο ποὺ κρύβει στὴν ψυχή του, εὐελπιστοῦμε ὅτι πολὺ σύντομα θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθοῦμε μαζί του, παρακολουθώντας τὴν τελετὴ λήξεως τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων 1966, ποὺ θὰ γίνῃ σὲ λίγες μέρες.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν σύντομη ὁμιλία τοῦ κ. Παπαγεωργάκη, τὰ κορίτσια τῆς κατασκηνώσεως ἔσυραν διαφόρους τοπικοὺς ἐθνικοὺς χορούς. Καλαματιανός, τσάμικος, κερκυραϊκός, ποντιακὸς καὶ ἀντικρυστός, χοροὶ ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἄφησαν τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις.

Καὶ ἡ γιορτὴ ἔκλεισε μὲ τὴν ἀπονομὴ τιμητικῶν διακρίσεων, ποὺ ἀπένειμαν ὁ κ. Ἀρχηγός, ὁ κ. Χαλοῦλος, ἡ κυρία Καραμπέτσου, ὁ κ. Σπυριούνης, ὁ κ. Γεωργίου καὶ ὁ θαλασσοπόρος Κλουδᾶς. Τιμήθηκαν: 1) Ἡ δεσποινίδα Παπαθανασίου, γιατὶ κατέλαβε τὴν 7η θέση στὸν γνωστὸ διαγωνισμὸ τῆς ἐφημερίδος «Μεσημβρινὴ» — κτίσματα στὴν ἄμμο. 2) Ἡ δεσποινίδα Μελετοπούλου, γιατὶ διακρίθηκε στὸν ἴδιο διαγωνισμὸ καί, 3) Ἡ πρώτη, ἡ ἕκτη καὶ δεκάτη πέμπτη Ὁμάδα τῆς κατασκηνώσεως, γιὰ διάφορη ἡ κάθε μιὰ αἰτία.

Μὲ τὴν ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου πῆρε τέλος τὸ τελετουργικὸ μέρος τῆς γιορτῆς. Ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κατασκηνώσεως, ὅλοι οἱ θεατὲς καὶ ἐπισκέπτες πέρασαν στὸν εἰδικὰ προετοιμασμένο χῶρο, ὅπου τοὺς προσφέρθηκαν ἀναψυκτικά. Περασμένες 9 μ.μ. ἐπιβιβαστήκαμε στὰ ἀστυνομικὰ λεωφορεῖα καὶ ἀφήνοντας πίσω μας ἕνα παράδεισο, γυρίσαμε ξανὰ στὸ καμίνι τῆς Ἀθήνας.

* * *

ΟΛΟΓΙΟΜΟ τὸ φεγγάρι, βασιλιὰς περήφανος τῆς νύχτας, προχωρεῖ ἀργὰ - ἀργὰ στὸν οὐράνιο θόλο. Ψηλὰ σ' ἕνα πεῦκο ἕνας τζίτζικας συνεχίζει τὴ συμφωνικὴ συναυλία του. Τὸ θαμμένο στὰ πεῦκα ἐρημοκκλήσι δὲν φαίνεται πιά. Σὰν μουσικὴ ὑπόκρουση καὶ σὰν ἀπόηχο ἔρχονται στὰ αὐτιά μας, καθὼς φεύγουμε, μικρὲς παιδιάτικες φωνίτσες. Μᾶς καληνυχτίζουν τὰ παιδιά μας καὶ μᾶς εὔχονται καλὴν ἀντάμωση.

Καλή σας νύχτα καλά μας παιδιά. Ἡ Παναγία νὰ σᾶς βοηθάῃ καὶ ὁ φύλακας Ἄγγελος νὰ συντροφεύῃ τὰ βήματά σας. Καμαρώνουμε γιὰ σᾶς καὶ νοιώθουμε ἀπροσμέτρητη χαρὰ στὴν κάθε προκοπή σας. Νὰ εἶστε καὶ σεῖς περήφανα γιὰ μᾶς κι' ὅλοι μαζὶ νἄμαστε περήφανοι γιὰ τὸ τιμημένο Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Κοιμηθῆτε ἥσυχα. Ὄνειρο κακὸ ἂς μὴ ταράξῃ τὸ γλυκὸ χαμόγελο τοῦ ὕπνου σας. Ὁ Θεὸς εἶναι μαζί σας, μαζί μας.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

«ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ»

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ 317 τεῦχος)

- **ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΠΕΙΝΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΑΦΗ.**
- **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ, ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟ κ. ΦΩΤΙΟΝ ΚΡΙΤΣΕΛΛΗΝ.**

Αὔγουστος...

Αὐτὸς ὁ μήνας εἶναι κυρίως ὁ μήνας τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων. Τὰ χαριτωμένα καραβάνια τῶν μικρῶν μετακινοῦνται ἀδιάκοπα πρὸς τὸ βουνὸ καὶ πρὸς τὴν θάλασσα. Καραβάνια χαρούμενα, ποὺ γεμίζουν τὰ μεταφορικὰ μέσα μὲ φωνές, μὲ παιγνίδια, μὲ ζωή. Τὰ παιδιὰ ταξιδεύουν. Ἔκλεισε ὁ κόσμος τοῦ βιβλίου κι' ἄνοιξε ὁ κόσμος τῆς φύσεως, τοῦ μπάτη, τῆς ἀμμουδιᾶς, τοῦ σχίνου, τοῦ θυμαριοῦ. Στὶς μικρὲς κατασκηνωτικὲς σκηνὲς θρονιάζει αὐτὴν τὴν ἐποχὴ ὁ παιδόκοσμος, ἀγνὸς κι' ἀνεπιτήδευτος, τὸ δικό του βασίλειο. Κι' εἶναι ἕνα βασίλειο παραμυθένιο κι' ἀληθινό, μακρυὰ ἀπ' τὴ σοβαρότητα καὶ τὴν ψεύτικη συναλλαγὴ τῶν μεγάλων.

Τὸ παιδί. Ἀλήθεια, πόσο πελώριο εἶναι τὸ πρόβλημα ποὺ κλείνεται μέσα στὰ λουλουδιασμένα εἰσαγωγικὰ τῆς παιδικῆς ἡλικίας!

Τὸ παιδί! Ἡ προέκταση τῆς δικῆς μας γραμμῆς. Τὸ θεμέλιο ἑνὸς καινούργιου κόσμου, ποὺ πρέπει νᾶναι πιὸ ὄμορφος ἀπ' τὸν δικό μας! Στὸ παιδὶ εἶναι ἀφιερωμένη αὐτὴ ἡ στήλη... Γιὰ χάρη του γράφεται... Ἐκεῖνο ὑπηρετεῖ... Εἶναι ἀφιερωμένη στὰ μικρούτσικα πλασματάκια ποὺ μᾶς περιτριγυρίζουν περίεργα κι' ἀφρόντιστα καὶ ὁμορφαίνουν τὴ ζωή μας...

Στέκει, δηλαδή, ἡ στήλη αὐτὴ νὰ κουβεντιάσῃ φιλικὰ μὲ σένα, εὐγενικὲ πατέρα, καὶ μὲ σένα, εὐγενικὴ μητέρα, γιὰ τὸ παιδὶ καὶ τὰ προβλήματά του, καθὼς καταφθάνουν ἀπὸ παντοῦ ἀνησυχητικὰ μηνύματα. Μηνύματα ποὺ λένε πὼς τὸ παιδὶ δὲν βρίσκεται στὸ δρόμο του κι' ὅτι ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ κάτι ποὺ λείπει ἀπ' τὴ ζωή του.

Τί λείπει; Μήπως δὲν τὸ ταΐζουμε; Μήπως δὲν τὸ ντύνουμε; Μήπως δὲν τοῦ παίρνουμε ὡραῖα παγνίδια; Μήπως δὲν ἔχει ἀγάπη, στοργή, θαλπωρή; Μήπως δὲν τὸ μορφώνουμε; Μήπως δὲν τὸ στέλνουμε στὸ σχολεῖο του, δὲν ἐπιμένουμε νὰ διαβάζῃ, δὲν τοῦ ἀγοράζουμε τὰ βιβλία του, τὰ τετράδια του κι' ὅ,τι ἄλλο τοῦ εἶναι ἀπαραίτητο στὰ σχολικά του καθήκοντα;

Αὐτὸ δὲν θέλετε νὰ μᾶς πῆτε, κυρία μου; Μά, συγχωρέστε μας, δὲν φθάνουν μονάχα αὐτά...

Τὸ παιδὶ δὲν εἶναι μονάχα τὸ στολίδι τοῦ σπιτιοῦ ποὺ μᾶς ξεκουράζει καὶ μᾶς κάνει εὐτυχισμένους. Δὲν εἶναι μονάχα ὁ μαθητὴς ποὺ μᾶς χαρίζει τὴν εὐχαρίστηση τῶν μεγάλων βαθμῶν. Εἶναι κάτι ἄλλο ἀκόμα. Εἶναι ὁ αὐριανὸς πολίτης. Καὶ ἔχει καὶ αὐτὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις του. Ὅπως τὸ μάθουμε ἐμεῖς τὸ παιδί, ἔτσι ἀκριβῶς θὰ βγῇ μιὰ μέρα στὴν κοινωνία νὰ δώσῃ τὴν μάχη. Τὴν μάχη ὄχι μονάχα γιὰ τὸ ψωμί του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἰδανικά του καὶ γιὰ τὰ ἰδανικὰ ὅλων τῶν συνανθρώπων του. Οἱ παιδικὲς συνήθειες θὰ τὸ ἀκολουθοῦν πάντα, μέχρι τὶς τελευταῖες μέρες τῆς ζωῆς του. Εἶναι ἡ μικρὴ ζύμη ποὺ πρέπει νὰ τὴν πλάσουμε, νὰ τὴν ἐπεξεργασθοῦμε καὶ νὰ τῆς δώσουμε τὸ σχῆμα ποὺ πρέπει. Κι' ὕστερα νὰ τὴν σκεπάσουμε προσεκτικὰ καὶ νὰ τὴν θερμάνουμε, ὥστε κάποτε νὰ εἶναι ἕτοιμη. Κάθε μέρα, ἢ σχεδὸν κάθε μέρα, διαβάζουμε στὶς ἐφημερίδες γιὰ παιδιὰ ποὺ κλείστηκαν σὲ εἰδικὰ ἀναμορφωτήρια. Καὶ τότε μελαγχολοῦμε, κουνᾶμε τὸ κεφάλι καὶ λέμε: «Τί κατάντημα». Ἀλλά, γιὰ ποιό κατάντημα μιλᾶμε; Γιὰ τοῦ παιδιοῦ; ἢ γιὰ τὸ δικό μας;

Γιὰ τὰ μεγάλα ἐγκλήματα ἰσχύει τὸ γνωστὸ «Ἀναζητήσατε τὴν γυναῖκα». Γιὰ τὰ παραστρατήματα τῶν παιδιῶν νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ ἰσχύῃ κάποια παρόμοια φράση: «Ἀναζητήσατε τοὺς γονεῖς». Γιατὶ οἱ γονεῖς θερίζουν ὅ,τι ἔσπειραν. Μὴ σᾶς κακοφαίνεται, φίλε μας, οὔτε νὰ δυσανασχετεῖτε ἂν τὰ λόγια μας εἶναι λιγάκι τολμηρά. Ὅσο τολμηρὰ καὶ νἆναι δὲν καταφέρνουν νὰ περιγράψουν τὴν ἀληθινὴ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ ἀρκετὲς δικές μας οἰκογένειες. Ὅταν ἡ μητέρα ἐμπιστεύεται τὸ σπλάχνο της στὶς φροντίδες μιᾶς ξένης γυναίκας γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ πάῃ μὲ τὶς φίλες της νὰ παίξῃ χαρτιὰ ἢ ὅταν ὁ πατέρας ἔχῃ χρόνια πολλὰ νὰ σταθῇ νὰ ἀνταλλάξῃ τὶς γνῶμες του μὲ τὸ παιδί του γιατὶ τὸν ἀπορροφοῦν ἄλλα πράγματα, τότε τί θὰ φταίῃ τὸ παιδὶ ἂν μεγαλώσῃ χωρὶς πίστη, γυμνὸ ἀπὸ ἰδανικὰ καὶ πεινασμένο ἀπὸ στοργή; Κι' ὅταν αὐτὸ τὸ παιδὶ μεγαλώσῃ καὶ βγῇ στὴν κοινωνία, ποῦ θὰ δρῇ τὰ ἐφόδια γιὰ νὰ μεγαλουργήσῃ καὶ νὰ γίγῃ χρήσιμος στοὺς συνανθρώπους του;

Κάθε χρόνο σ' ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη γιορτάζεται ἡ μέρα τοῦ παιδιοῦ. Καὶ πρὶν λίγα χρόνια εἶχε δοθῇ τὸ σύνθημα: «Τὸ παιδὶ ποὺ πεινᾶ, πρέπει νὰ τραφῇ». Εἶναι ἕνα θέμα πάντα ἐπίκαιρο, πάντα σοβαρό, πάντα ἀξιόλογο.

Γιατὶ τὸ παιδὶ τῆς ἐποχῆς μας πάντα πεινᾶ. Πεινᾶ ὄχι γιατὶ στερεῖται ψωμί. Μέσα σὲ φτωχόσπιτα ποὺ τὰ ρημάζει ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἀθλιότητα, ζοῦν, ἀνατρέφονται καὶ μεγαλώνουν παιδιὰ ποὺ δὲν γνώρισαν ἄλλα παιγνίδια, ἀπὸ πεταμένα σκουπίδια τοῦ δρόμου. Μέσα σὲ βλοσυρὰ Ὀρφανοτροφεῖα ἀνασταίνεται ἕνας κόσμος χωρὶς τὸ φιλὶ τοῦ πατέρα, χωρὶς τὸ χάδι τῆς μάνας, χωρὶς τὴν προστασία τοῦ ἀδελφοῦ. Καὶ μέσα σὲ πολλὰ ἄλλα σπίτια, μεγαλώνουν δενδράκια ποὺ ποτὲ δὲν τὰ χάϊδεψε καμμιὰ θερμὴ ἡλιαχτίδα στοργῆς, μὲ τὶς ρίζες ξεραμένες ἀπὸ ἀγάπη. Τὸ ξέρω. Ἴσως τὰ λόγια μου νὰ κάνουν μερικοὺς ἀπὸ σᾶς νὰ θυμώσουν. Μιλάω παράξενα. Μά, δὲν γίνεται ἀλλοιῶς, ἀφοῦ τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο ἀδιάκοπα στέλνει πρὸς κάθε κατεύθυνση ἀπεγνωσμένα μηνύματα κινδύνου. Σ' ἕναν αἰώνα σὰν τὸν δικό μας ποὺ ὁ ἄνθρωπος ὑπόταξε τὶς θάλασσες καὶ κυριάρχησε στοὺς αἰθέρες δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ζοῦν παιδάκια πεινασμένα, χωρὶς νὰ τοὺς ἀνήκῃ οὔτε μιὰ θέση τόση δὰ κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο.

Τὸ παιδὶ ποὺ γεννήσαμε μὲ πόνο καὶ τ' ἀναθρέψαμε μὲ στερήσεις, ποὺ πασχίζουμε τυραννικὰ νὰ τοῦ χαρίσουμε τὴν εὐτυχία, ποὺ εἶναι γιὰ μᾶς τὸ πιὸ γλυκὸ ὄνειρο τῆς ζωῆς μας, τὸ ἐγκαταλείπουμε κάποτε - κάποτε, καταμεσῆς τοῦ φουρτουνιασμένου πελάγους νὰ βολοδέρνῃ στὰ κύματα, ἀνήμπορο, μικρούτσικο καραβάκι. Κι' ἂν ναυαγήσῃ; Τί; Δὲν ξέρετε τί γίνεται; Ἂν ἕνα παιδὶ παραστρατήσῃ, μαζευόμαστε ὅλοι νὰ ρίξουμε τοῦ ἀναθέματος τὸ λιθάρι καὶ νὰ ζητήσουμε τὴν κεφαλή του ἐπὶ πίνακι. Ὅμως, πῶς ἔφθασε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο σταθήκαμε ποτὲ νὰ ρωτηθοῦμε;

Τὸ παιδὶ θέλει ἀγάπη, ὅπως ἡ ρίζα τοῦ δένδρου ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ νερό... Τὸ παιδὶ χρειάζεται στοργή, ἀπαράλλαχτα ὅπως ἡ ζωή μας χρειάζεται ὀξυγόνο γιὰ νὰ συντηρῆται. Τὸ παιδὶ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ παρακολούθηση, ἀπὸ νουθεσία, ἀπὸ συμβουλὲς γιὰ νὰ κρατηθῇ μακρυὰ ἀπὸ κάθε κίνδυνο, γιὰ νὰ μάθῃ ὅσα πρέπει νὰ μάθῃ, γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ δρόμο ποὺ θὰ τὸ ὁδηγήσῃ στὴν ἐπιτυχία... Τὸ παιδὶ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀδιάκοπες φροντίδες γιὰ νὰ νοιώθῃ δίπλα του τὴν Δύναμη ποὺ ἐνδιαφέρεται, τὴν ἀγάπη ποὺ πάντα στέργει, τὸ σπλαχνικὸ χέρι ποὺ εἶναι ἕτοιμο καὶ νὰ τιμωρῇ ἂν χρειαστῇ... Τὸ παιδὶ χρειάζεται ἕνα καλὸ φίλο, ἕνα σοφὸ παιδαγωγό, ἕναν εἰλικρινῆ προστάτη. Κι' αὐτὸς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπ' τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα, ποὺ ἔχουν ἐπωμισθῇ τεράστιες εὐθῦνες, ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, ἀπέναντι τῆς Κοινωνίας, ἀπέναντι τῶν συνανθρώπων τους.

Φίλοι γονεῖς, δὲν ἐπιτρέπεται ἀδιαφορία στὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν σας...

Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι τὰ περιβάλλουν χιλιάδες κίνδυνοι... Προφυλᾶξτε το ἀπ' τὸν κακὸ φίλο, τὸ νοσηρὸ βιβλίο, τὸ ψυχοφθόρο κινηματογραφικὸ ἔργο... Κρατῆστε το μακρυὰ ἀπὸ πάθη καὶ συνήθειες, ποὺ μποροῦν νὰ τὸ κάνουν δυστυχισμένο σ' ὅλη του τὴ ζωή... Ριζῶστε μέσα στὴν καρδιά του εὐγενικὰ αἰσθήματα, ὑψηλὰ ἰδανικά: Πίστη, Ἀγάπη, Φιλοπατρία, Ἀρετή... Ἔτσι τοῦ ἐξασφαλίζετε ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ νὰ εὐτυχήσῃ...

Καὶ πρέπει τὸ παιδὶ νὰ εὐτυχήσῃ... Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μαζὶ γι' αὐτό... Εἶναι ὑποχρέωσή μας ἀπέναντι στὸ Θεό, ἀπέναντι στὴν Πατρίδα μας, ἀπέναντι στὴν Ἱστορία μας, ἀπέναντι στοὺς ἑαυτούς μας...

***

Τί πρέπει, λοιπόν, νὰ γίνῃ μὲ τὸ παιδί;

Μᾶς τὸ λένε κάθε τόσο καὶ λιγάκι οἱ εἰδικοί... Καὶ ἡ στήλη αὐτὴ ἀδιάκοπα φιλοξενεῖ τὶς γνῶμες τους... Γνῶμες ἐπιστημόνων, ἐπιστημόνων πανελληνίου κύρους... Γνῶμες καθηγητῶν, ἰατρῶν, νευρολόγων, ἀκαδημαϊκῶν, πολιτικῶν, παιδαγωγῶν, ἱερωμένων...

Καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν; Ἔτσι μᾶς ρωτᾶ κάποιος φίλος ἀναγνώστης... Αὐτοὶ τί λένε; Συμφωνοῦν;

Γι' αὐτὸ σήμερα διαλέξαμε ἕνα ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀντιπροσωπευτικοὺς θετικοὺς ἐπιστήμονες καὶ τὸν παρακαλέσαμε νὰ μᾶς πῇ τὴ γνώμη του. Πρόκειται γιὰ τὸν κ. Φώτιο Κριτσέλλη, μιὰ ἐπιστημονικὴ προσωπικότητα ποὺ τιμᾶ τὸν τόπο μας.

Ὁ κ. Κριτσέλλης γεννήθηκε στὴ Ζαχάρω Ὀλυμπίας. Ἐπεράτωσε τὴ γυμνασιακή του ἐκπαίδευση στὸ Ν. Φάληρο. Ἐφοίτησε στὴ Μαθηματικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, στὴ Σχολὴ Εὐελπίδων, στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Μηχανολόγων - Ἠλεκτρολόγων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου καὶ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Διετέλεσε Καθηγητὴς Μαθηματικῶν στὴ Σ. Σ. Εὐελπίδων καὶ τὴ Σ. Ἐκπαιδεύσεως ἀξ)κῶν ἀποφοίτων Σ.Σ.Ε. προοριζομένων γιὰ τὸ Ε.Μ. Πολυτεχνεῖο, ὀργανώσεως καὶ τεχν. ἐκπαιδεύσεως ἀποφοίτων Ε.Μ.Π. καὶ Τεχν. Σχολῶν Ἀλλοδαπῆς καὶ Ἀνυψωτικῶν Μηχανῶν Μηχανικῶν Ἀεροπορίας.

Ὑπηρέτησε ἀπὸ τὸ 1939 σὲ Μονάδες Πεζικοῦ Κ. Μακεδονίας καὶ ὡς ἐκπαιδευτὴς τῶν ἀξ)κῶν αὐτ)των Γ΄ Σ. Στρατοῦ σὲ ἀντιαεροπορικὴ ἄμυνα, ὡς διοικητὴς λόχου τοῦ 30οῦ Συντάγματος πεζικοῦ τραυματισθεὶς κατὰ τὴν μάχη τοῦ Μόραβα στὸν Ἀλβανικὸ πόλεμο καὶ σὲ ὑπηρεσία ἀντικατασκοπείας καὶ 68 Σ.Π., κατὰ τὴν κατοχὴ σὲ Ὀργάνωση Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως τῶν Συμμαχικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων Μ. Ἀνατολῆς σταλεὶς στὴν Ἑλλάδα γιὰ κατασκοπεία τοῦ στρατοῦ κατοχῆς.

Ἐπελέγη Νομάρχης τὸ 1951. Διατηρεῖ Φροντιστήριο Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως Στρατ. Σχολῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, ἀσκῶν καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Μηχανολόγου Ἠλεκτρολόγου Μηχανικοῦ. Εἶναι μέλος Ἐπιστημονικῶν καὶ Κοινωνικῶν Συλλόγων, Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Φροντιστῶν Ἀνωτάτης καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ 1962—66, ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου «Ἕνωσις Ἀγάπης καὶ Ἐργασίας» κ.ἄ. Ἔλαβε μέρος εἰς συνέδρια, τὸ XVI Διεθνὲς Ἀστροναυτικό, τὰ Πα-

νελλήνια Μηχανολόγων - Ἠλεκτρολόγων, Οἰκονομολόγων, Ἀρχιτεκτόνων, ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν κ.ἄ., προήδρευσε δὲ δημοσίας συζητήσεως ὀργανωθείσης ὑπὸ τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Φροντιστῶν τὸ 1962 ἐπὶ θέματος τὸ «Ἐκπαιδευτικὸ Πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος».

Ἀσχολεῖται μὲ θέματα ὀργανωτικά, κοινωνικά, τεχνικά, ἐκπαιδευτικά, διοικητικά, δημοσιονομικά, ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, παιδαγωγικὰ καὶ λογοτεχνικά, ἔχει δὲ δημοσιεύσει σχετικὲς ἐργασίες.

Ἐτιμήθη γιὰ τὴν ἐθνικὴ δράση του μὲ παράσημο καὶ μετάλλια, χρυσοῦ ἀριστείου ἀνδρείας τρεῖς φορές, πολεμικοῦ σταυροῦ, ἐξαιρέτων πράξεων δύο φορές, σταυροῦ μὲ ξίφη Βασ. Γεωργίου Α΄ σταυροῦ Φοίνικος, ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, Στρατ. ἀξίας κ.ἄ., μὲ διπλώματα τοῦ Στρατηγείου Συμμαχικῶν ἐνόπλων δυνάμεων Μ. Ἀνατολῆς κλπ.

Τὸν κ. Κριτσέλλη ἐπισκεφθήκαμε στὸ φροντιστήριό του. Μᾶς δέχθηκε μὲ φιλόξενη ἐγκαρδιότητα, μᾶς ἄκουσε προσεκτικὰ καὶ ὁρῆκε νὰ πῆ πολὺ κολακευτικὰ λόγια γιὰ τὴν προσπάθεια αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, τὴν ὁποία θεώρησε ἀξιόλογη καὶ κοινωνικῶς πολύτιμη. Μὲ μεγάλη προθυμία δέχτηκε νὰ ἀπαντήσῃ στὶς ἐρωτήσεις μας. Μεταφέρουμε ἐδῶ τὴ συνέντευξή του αὐτή.

ΕΡ.— Κύριε Κριτσέλλη, σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμότατα γιὰ τὴν εὐγενική σας συμμετοχὴ στὴ μεγάλη μας κοινωνικὴ ἔρευνα «Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδί».

ΑΠ.— Κι' ἐγὼ σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μοῦ δίδετε τὴν εὐκαιρία νὰ διατυπώσω τὰς ἀπόψεις μου ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου θέματος τῆς ὀρθῆς τοποθετήσεως τῆς Νεότητος εἰς τὴν Κοινωνία μας.

ΕΡ.— Πῶς βλέπετε, κύριε Καθηγητά, αὐτὴ τὴν προσπάθεια τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος;

ΑΠ.— Ἡ προσπάθεια τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἶναι ἀξιοσημείωτος καὶ λίαν ἀξιέπαινος καὶ θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν τὴν αὐτὴν προσπάθειαν ἔκαμαν ὅλοι οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, ὡς ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ εἶναι διαπαιδαγωγοί, προσανατολισταὶ καὶ ὁδηγοὶ τῶν ὑπολοίπων ἀνθρώπων τῆς φυλῆς μας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Νεότητος. Ἐὰν ὅλοι ἐσυντόνιζαν τὰς προσπαθείας των πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἦταν λαμπρά. Εἶναι ἀναγκαῖαι αὐταὶ αἱ συζητήσεις καὶ ἱκαναὶ διὰ νὰ προαχθῇ ἡ Κοινωνία. Καὶ χρειάζεται μεγαλόφρων ἀγών, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων κατανόησις, συνεννόησις, ἀλληλοσεβασμός, συναισθήματα τὰ ὁποῖα μὲ ἠρεμίαν καὶ ψυχραιμίαν, θὰ ἐξουδετερώσουν τὰς ἀρνητικὰς τάσεις καὶ ἀντιμαχίας καὶ θὰ ἐξασφαλίσουν ἀρτίαν ἀτομικήν, συλλογικὴν καὶ κρατικὴν ὀργάνωσιν, συντονισμόν, πρόοδον, πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἠθικὴν ἐξύψωσιν, διὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΕΡ.— Τὰ σημερινὰ παιδιά, κύριε Καθηγητά, κατὰ τὴν γνώμη σας, παρουσιάζουν κάποια κοινωνικὴ ἰδιομορφία; Πῶς τὰ συγκρίνετε μὲ τὰ παιδιὰ ἄλλων ἐποχῶν;

ΑΠ.— Βεβαίως καὶ παρουσιάζουν κάποιαν κοινωνικὴν ἰδιομορφίαν. Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται εἰς πολλοὺς θετικοὺς καὶ ἀρνητικοὺς παράγοντας. Συγκρινόμενα τὰ σημερινὰ παιδιὰ μὲ τὰ παιδιὰ ἄλλων ἐποχῶν, παρουσιάζουν κατ' ἀρχὴν καὶ φαινομενικῶς μίαν ηὐξημένην πνευματικότητα. Καὶ τοῦτο λόγω τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων συγχρόνων μέσων καὶ τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς. Ὅμως, ἐπιφανειακὴ εἶναι ἡ πνευματικότης, χωρὶς βάθος. Καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἶναι καὶ ἀντίθετος πρὸς τὰ θέσμια.

ΕΡ.— Ποιὰ εἶναι τὰ βαθύτερα αἴτια τοῦ φαινομένου τούτου;

ΑΠ.— Πρόκειται περὶ διεθνοῦς κοινωνικοῦ φαινομένου, τὸ ὁποῖον ἐὰν εἶχεν ἀντίστροφον ροπὴν θὰ εἶχε τὰ καλά του ἀποτελέσματα. Ὑπάρχουν σήμερον τὰ μέσα νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ πραγματικότης τὸ θεῖον κήρυγμα «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Τὰ αἴτια τοῦ φαινομένου τούτου εἶναι βασικῶς ἡ ἀπότομος καὶ ταχυτάτη τεχνικὴ πρόοδος μεταπολεμικῶς, χωρὶς τὴν παράλληλον ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν. Ἔτσι, τὰ μηχανικὰ μέσα ἐξησφάλισαν εἰς ὅλους ἐνιαῖον περίπου τρόπον ζωῆς. Ὅμως, τὸ διαφορετικὸν μορφωτικὸν ἐπίπεδον, ἐμποδίζει τὴν προσέγγισιν καὶ δημιουργεῖ ἀρνητικὰς τάσεις ποὺ ἀναστέλλουν τὴν κοινωνικὴν πρόοδον. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἔχει τὰς κακάς του ἐπιπτώσεις εἰς τὰ παιδιά. Ἡ ἔλλειψις κοινωνικῆς ἀγωγῆς πολλῶν γονέων, ἡ ἀγραμματοσύνη, ἡ ἀντινομία τῶν πράξεων τῶν γονέων, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη ἀδυναμία τῶν γονέων πρὸς τὰ παιδιά των, δημιουργοῦν ἕνα περιβάλλον κακὸν καὶ βλαβερὸν διὰ τὸ παιδί.

ΕΡ.— Τί εἶναι ἐκεῖνο, κύριε Καθηγητά, ποὺ πρέπει ἰδιαιτέρως ν' ἀνησυχήσῃ τὸ Κράτος καὶ τοὺς γονεῖς.

ΑΠ.— Τὸ Κράτος πρέπει νὰ τὸ ἀνησυχήσῃ τὸ σύγχρονον πνεῦμα: «Ἀγνοῶ τοὺς πάντας. Τὰ πάντα δικά μου», ἀξίωμα πολλῶν σημερινῶν νέων. Ἐπίσης ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἀσυνέπεια, ἡ ἀνειλικρίνεια, ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ προχειρότης πολλῶν παιδιῶν. Ὅλα αὐτὰ ἠμποροῦν ν' ἀντιμετωπισθοῦν ἐγκαίρως, πρὶν ἢ εἶναι πολὺ ἀργά.

Τοὺς δὲ γονεῖς πρέπει ν' ἀνησυχήσῃ ἰδιαιτέρως ἡ πτῶσις τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ ὁ κλονισμὸς τῆς οἰκογενείας. Αὐτὸ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι οἱ γονεῖς θὰ παύσουν νὰ αἰσθάνωνται τὸ μεγαλειῶδες συναίσθημα τῆς πατρότητος καὶ τῆς μητρότητος, διότι ἡ συμπεριφορὰ τῶν παιδιῶν των δὲν θὰ τοὺς δίνῃ αὐτὴν τὴν χαράν. Διότι τὰ παιδιά των θὰ τοὺς θεωροῦν ὡς ἁπλῶς συμβιοῦντα μετ' αὐτῶν ἄτομα. Ἔτσι οἱ γονεῖς θὰ εὑρίσκωνται εἰς συνεχῆ ψυχικὴν ἀναταραχὴν καὶ πνευματικὴν ἀναστάτωσιν διὰ τὴν ἀμφίβολον τύχην τῶν παιδιῶν των, καὶ ἕνα ἄγχος θὰ κυριαρχῇ μέσα των, ποὺ θὰ τοὺς κάμνῃ τὴν ζωὴν ἀφόρητον.

ΕΡ.— Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε, κύριε Καθηγητά, γιὰ τὰ σημερινὰ μέσα ψυχαγωγίας τῶν παιδιῶν;

ΑΠ.— Πολλὰ εἶναι τὰ σημερινὰ μέσα ψυχαγωγίας, ἄλλα καλὰ καὶ ἄλλα ἄσχημα. Ἡ κατάλληλος χρησιμοποίησίς των ἐπιβάλλεται. Ἂς πάρωμεν παράδειγμα τὸν κινηματογράφον. Προβάλλονται ἔργα ψυχικῶς ὀλέθρια. Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ αὐτά. Τὸ θέατρον καὶ ὁ κινηματογράφος εἰς τὰ σχολεῖα θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀναμορφωτικὴ δύναμις μὲ τὴν παρουσίασιν ἔργων ἀρχαίων συγγραφέων, ἱστορικῶν γεγονότων ὡς καὶ εὐγενῶν καὶ ἡρωϊκῶν πράξεων ἀτόμων, πρὸς μίμησιν ὑπὸ τῶν νέων. Ἡ μουσικὴ ἔχει πολλὰς ἀκρότητας, ποὺ προκαλοῦν ἐξαλλοσύνην εἰς πολλοὺς νέους. Καταστρεπτικὰ τὰ σφαιριστήρια καὶ τὰ νάϊτ κλάμπς, τὰ ἰδιότυπα αὐτὰ μοντέρνα κέντρα ψυχαγωγίας ὅπου τὰ παιδιὰ συναντῶνται μὲ ὑπόπτους καὶ διεστραμμένους τύπους καὶ ὅπου βλάπτονται ψυχικῶς καὶ νοητικῶς μὲ δυσαρέστους συνεπείας δι' αὐτά.

ΕΡ.— Ποῦ ὀφείλεται, κύριε Καθηγητά, ἡ ηὐξημένη παιδικὴ ἐγκληματικότης τῆς ἐποχῆς μας;

ΑΠ.— Ὀφείλεται εἰς πολλὰ αἴτια. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρω μερικά: ἡ ἀνυπαρξία παιδαγωγικοῦ συστήματος, ἡ στέρησις μορφώσεως, ἡ ἔντονος τάσις ἀστυφιλίας, τὰ κακοήθη ἀναγνώσματα, ἡ δημοσίευσις, κατὰ τρόπον περίπου διαφημιστικόν, τῶν κολασίμων πράξεων τῶν νέων, ἡ μὴ προβολὴ τῶν εὐγενῶν πράξεων κλπ.

ΕΡ.— Πότε πρέπει —κατὰ τὴν γνώμην σας— ν' ἀπασχολῇ τοὺς γονεῖς τὸ πρόβλημα «Παιδί»;

ΑΠ.— Πρὸ τῆς γεννήσεώς του, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἰατρῶν. Ὁπωσδήποτε ὅμως, θὰ πρέπει ὅταν τὸ παιδὶ γίνῃ δύο ἐτῶν, ν' ἀκολουθῆται ὑπὸ τῶν γονέων εἰδικὸν σύστημα διαπαιδαγωγήσεως, πρὸς δημιουργίαν ἱκανοῦ ὑποβάθρου διὰ τὴν πνευματικήν, ψυχικὴν καὶ κοινωνικὴν συγκρότησιν τοῦ παιδιοῦ. Ἡ φροντίδα θὰ γίνῃ πλέον ἐπιμελημένη ὅταν τὸ παιδὶ θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ σχολεῖον, μέχρι νὰ τελειώσῃ τὴν βασικὴν ἐκπαίδευσίν του, εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν, πρέπει νὰ διδάσκεται μαθήματα κοινωνικῆς ἀγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς, ὀργανώσεως ἀτομικῆς ἐργασίας καὶ ὁμιλητικῆς καὶ νὰ ἐλέγχεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διδασκομένων ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Μέχρι δὲ ἀποφοιτήσεως ἐκ τοῦ σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως νὰ διδάσκεται τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου, ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων, διὰ τὴν ἐνημέρωσίν του ἐπὶ τῶν Ἐξουσιῶν τῆς Πολιτείας, τῆς Ὀργανώσεως τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν, τῶν Κοινωφελῶν Ὀργανισμῶν καὶ ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων, τῆς ἀποστολῆς τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Ἀστυνομίας, τῶν ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, τῶν διδασκομένων ἐπιστημῶν κατὰ Σχολὰς εἰς τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα πολιτικὰ καὶ στρατιωτικά. Ἔτσι θὰ σχηματίσῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Κράτους καὶ βάσει καθιερωμένου συστήματος ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ εἰς τὰ Σχολεῖα, θὰ ἠμπορέσῃ, ἀναλόγως τῆς φυσικῆς κλίσεώς του καὶ τῶν πνευματικῶν ἱκανοτήτων του, νὰ ἐπιλέξῃ ἐπάγγελμα ποὺ νὰ προσαρμόζεται εἰς τὸν χαρακτῆρα του πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδίου καὶ τῆς Κοινωνίας. Καὶ πέραν τούτου διὰ τοὺς φοιτητάς, θὰ ἦτο σκόπιμον καὶ ἐπωφελές, καὶ διὰ τοὺς ἰδίους καὶ διὰ τὴν Κοινωνίαν, τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς φοιτήσεώς των εἰς Ἀνωτάτην Σχολὴν νὰ τὰ κάμνουν συγχρόνως μὲ τὴν στρατιωτικήν των θητείαν.

ΕΡ.— Ποιός εἶναι ὁ ρόλος, στὴν προκειμένη περίπτωση, τῆς θρησκείας;

ΑΠ.— Ἡ θρησκεία ἠμπορεῖ νὰ διαδραματίσῃ εὐεργετικὸν ρόλον εἰς τὴν ὀρθὴν διαμόρφωσιν τῶν νέων μὲ ,τὰ ἠθικά της ἀγγέλματα τὰ ὁποῖα περιέχονται εἰς τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοήσουν οἱ νέοι μας ὅτι ὁ Χριστιανισμός, παραμένει, παρὰ τὰς προόδους τῆς Ἀνθρωπότητος, μία Θρησκεία σταθερά, συνεχὴς καὶ ἀναλλοίωτος καὶ ὅτι εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἀρχὴ μὲν εἶναι ἡ πίστις, τέλος δὲ ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα.

ΕΡ.— Ἡ Ἀστυνομία ποίαν βοήθειαν θὰ ἠμποροῦσε νὰ προσφέρῃ σὲ μιὰ τέτοια προσπάθεια;

ΑΠ.— Ἀξιόλογος εἶναι ἡ βοήθεια τῆς Ἀστυνομίας, διὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἀπαραδέκτου αὐτοῦ κοινωνικοῦ φαινομένου, δηλαδὴ τῆς καταπτώσεως τῆς Νεολαίας μας. Ἡ Ἀστυνομία ἠμπορεῖ ἀκόμα νὰ ἀποτελέσῃ τὸν μεσολαβητὴν εἰς τὰς ἀντιθέσεις τῶν νέων, ἠμπορεῖ νὰ ἀποτρέψῃ ὀξύτητας καὶ νὰ περιορίσῃ τὰς ἀσεβεῖς καὶ ἀήθεις πράξεις διὰ τῆς νουθεσίας κα προτροπῆς εἰς ἀλληλοκατανόησιν πρὸς περιστολὴν τῶν ἀκροτήτων. Ἡ Ἀστυνομία συντελεῖ ἀναμφισβητήτως εἰς τὴν καλοπροαίρετον, ἤρεμον κα ἁρμονικὴν διαβίωσιν τῶν ἀνθρώπων.

ΕΡ.— Μὲ ποιά συμπεράσματα θὰ προτιμούσατε, κύριε Καθηγητά, νὰ κλείσουμε τὴν σημερινή μας συζήτηση;

ΑΠ.— Ἡ πνευματικὴ ἰσχὺς τοῦ γένους μας χρησιμοποιεῖται, δυστυχῶς, σήμερον διὰ νὰ καταστρέφωμεν περίπου ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι παραγκωνίζονται. Αἱ πνευματικαὶ ἀξίαι ἀγνοοῦνται. Καὶ ἡ ἑλληνικὴ νεότης, τὸ ἄνθος τῆς φυλῆς μας, παραδειγματίζεται νὰ ἐνεργῇ κατ' ἀρνητικὸν τρόπον, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παραπαίῃ καὶ νὰ κινδυνεύῃ νὰ καταποντισθῇ. Ὁ νέος τῆς ἐποχῆς μας πρέπει νὰ γαλουχηθῇ ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας κατὰ ἐθνικόν, χριστιανικὸν καὶ ἑλληνικὸν τρόπον.

Τὰ ἀξιοθαύμαστα ἐπιτεύγματα τοῦ αἰῶνος μας προκύπτουν ἀπὸ τὴν συνένωσιν τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς, μέσα εἰς τὴν ἀνάπτυ-

ξιν τοῦ θετικοῦ πνεύματος τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἕνας νέος σκελετὸς σκέψεως, ὁ αὐστηρὸς θετικὸς συλλογισμός, ἔχει ἐπικρατήσει εἰς τὰς προηγμένας χώρας, καὶ πρέπει νὰ θεσπισθῇ καὶ εἰς τὴν Χώραν μας καὶ νὰ θεμελιωθῇ εἰς τοὺς νέους, ὁπότε θὰ προκληθῇ εὐγενὴς ἅμιλλα μεταξύ των. Εἰς τὸν νέον τρόπον σκέψεως ὑπάρχει ἄφθονος πηγὴ πνευματικοῦ δυναμικοῦ, ποὺ μεταμορφώνει τὴν σημερινὴν ζωὴν τῆς Ἀνθρωπότητος καὶ τὰς ὑλικὰς συνθήκας τῆς ζωῆς, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη ποὺ παρέχει τὴν ἐλπίδα καὶ ἐγγύησιν ἑνὸς καλυτέρου πνευματικοῦ μέλλοντος διὰ τοὺς νέους καὶ τὸ Ἔθνος.

Αἱ ἠθικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἀξίαι πρέπει νὰ στερεωθοῦν καλὰ εἰς τὰς βάσεις των. Ἐπ᾽ αὐτῶν στηρίζεται ἡ ὑπόστασις, ἡ ὀρθοστασία, ἡ εὐρυθμία, ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐπορία ἑνὸς Ἔθνους. Αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιδίωξις ὅλων τῶν Ἑλλήνων. ὁπότε καὶ οἱ νέοι θ᾽ ἀκολουθήσουν τὴν εὐθείαν, ὀρθὴν καὶ ἀνοδικὴν ὁδόν, θὰ εὐημερήσῃ καὶ θὰ μεγαλουργήσῃ τὸ Ἔθνος μας καὶ θὰ κυριαρχήσῃ ἡ πραγματικὴ ἀγάπη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, μὲ ὅλα τὰ εὐχάριστα δι᾽ ὅλους συνακόλουθα.

— Κύριε Καθηγητά, σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά, γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, γιὰ τὴ βοήθειά σας αὐτή.

— Κι᾽ ἐγὼ σᾶς εὐχαριστῶ.

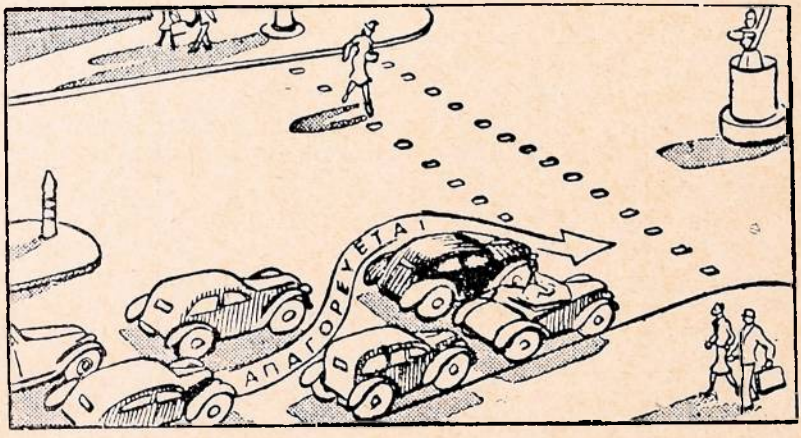
* * *

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ὁ κ. Κριτσέλλης. Λόγια βγαλμένα ἀπὸ τὴν πεῖρα τῆς ζωῆς καὶ ἀπὸ τὴ σύγχρονη πραγματικότητα. Ὑποδείξεις ἀξιόλογες, ποὺ μποροῦν νὰ δημιουργήσουν προϋποθέσεις κατάλληλες γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἑνὸς κακοῦ φαινομένου. Γνώμη ἔγκυρη καὶ θετική, ποὺ διαγράφει ἕνα μεγάλο κίνδυνο. Τὸν κίνδυνο ποὺ προέρχεται ἀπὸ τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς μας, καθὼς μεγαλώνουν χωρὶς ἰδανικά.

Καὶ τὸν κίνδυνο αὐτὸν πρέπει ὅλοι νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουμε ἐγκαίρως, πρὶν φέρῃ τὴν καταστροφή.

(Συνεχίζεται)

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν σᾶς ὁ σταματήση ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

Ο ΚΛΕΠΤΗΣ Χ. Φελέας συνελήφθη ἐνῶ πουλοῦσε ρολόϊ ἀξίας 3.000 δραχμῶν ποὺ εἶχε κλέψει. Στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια ὁμολόγησε 6 κλοπὲς εἰς βάρος ἐνοίκων ξενοδοχείων.

—Ο ΚΛΕΠΤΗΣ καταστημάτων Ἰωάν. Σμαραγδῆς ποὺ συνελήφθη ὁμολόγησε δέκα κλοπές.

—Ο ΚΛΕΠΤΗΣ αὐτοκινήτου «Τάουνους» ἀπὸ τὸ γκαράζ τῆς ὁδοῦ Χαλκιδικῆς 60 συνελήφθη καὶ ὀνομάζεται Φιλόθεος Στούπης. Ἐπίσης συνελήφθησαν καὶ δύο συνένοχοί του ἀπὸ τὸ περιπολικὸ τῆς Ἀστυνομίας.

—ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΑΝ τὸν ἀστυφύλακα Α. Ἀθανασίου μὲ ἕνα φτυάρι οἱ ἀδελφοὶ οἰκοδόμοι Νικόλαος Ἀθηναῖος καὶ Ἀριστείδης Ρούσης, ποὺ δούλευαν τὸ μεσημέρι στὴν οἰκοδομὴ ὁδοῦ Ἐλατείας 3 (Κυψέλη) ὅταν ὁ ἀστυφύλακας τοῦ περιπολικοῦ τοὺς συνέστησε νὰ μὴ διαταράσσουν τὴν κοινὴ ἡσυχία.

—ΕΞΑΠΑΤΗΣΕ μέ τὴ μέθοδο τῆς ἀγορᾶς εἰδῶν ἠλεκτρικῶν ἔναντι προκαταβολῶν 17 ἐμπόρους τῶν Ἀθηνῶν, ἀπόσπασε εἴδη ἀξίας 200.000 δρχ. ὁ Γ. Μαυρόπουλος ἢ Μωρόπουλος, ἄεργος καὶ ἄστεγος, ποὺ συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς.

—ΣΚΟΤΩΣΕ ὁ Π. Χαρουπῆς στὸ Αἰγάλεω τὸν συγγενῆ του Εὐάγγελο Ἀντωνόγλου, μὲ μαχαίρι, λόγω οἰκογενειακῶν διαφορῶν.

—ΓΙΑ ΕΞΥΒΡΙΣΗ καὶ ἀπειλὲς κατ' ἀστυνομικοῦ ὀργάνου συνελήφθη ὁ Ι. Γόντικας, ἐτῶν 23, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς θέλησε νὰ τὸν συλλάβῃ γιατὶ ἔσερνε μὲ τὸ αὐτοκίνητό του στὴν ὁδὸ Ἡρώδου Ἀττικοῦ τὴ φιλενάδα του Σ. Νικοκάμουρα, ποὺ εἶχε πιαστῆ πίσω ἀπὸ τὸ ὄχημα.

—Η ΚΛΕΠΤΡΙΑ Μαρία Μεταξᾶ, παραδουλεύτρα, συνελήφθη γιατὶ ἔκλεψε ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Εὐανθ. Παπαδοπούλου, στὴν ὁδὸ Πατησίων 137, δαχτυλίδι ἀξίας 100.000 δραχ. τὸ ὁποῖο βρέθηκε.

—Ο ΑΠΑΤΕΩΝ Γεώργ. Σουρῆς ἀπὸ τὴ Σκῦρο παρουσιαζόταν στὸ Μπέλο Ὁριζόντες τῆς Βραζιλίας ὡς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἕνα χρόνο καὶ χορηγοῦσε, ἔναντι πληρωμῆς, πλαστές θεωρήσεις διαβατηρίων καὶ πλαστὰ πιστοποιητικὰ διαμονῆς. Συνελήφθη ἀπὸ τὴ Βραζιλιανὴ Ἀστυνομία, μόλις ἀποκαλύφθηκε ἡ ἀπάτη.

—ΛΗΣΤΕΙΑ γκαγκστερικοῦ τύπου ἔγινε στὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας μέρα μεσημέρι καὶ μάλιστα ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ὅπου ἄγνωστος νεαρὸς 25 ἐτῶν περίπου, χτύπησε στὸ χέρι τὸν Ν. Πλάτωνα, καθηγητὴ ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἅρπαξε ἕνα δέμα ποὺ κρατοῦσε μὲ 105.000 δραχμές καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ μπορέσουν νὰ τὸν πιάσουν. Ἡ Ἀστυνομία ἔχει κινητοποιηθῆ γιὰ τὴν ἀνεύρεση καὶ σύλληψή του.

—ΒΕΝΤΕΤΑ ἦταν ἡ δολοφονία τοῦ Ι. Καλεσμένου, βοσκοῦ, τὸν ὁποῖο σκότωσε μὲ ὀκτὼ μαχαιριὲς ὁ Ε. Κανέλης, ἐτῶν 44, γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ τὸ θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ του ποὺ εἶχε σκοτώσει πέρυσι τὸν Αὔγουστο ὁ γυιὸς τοῦ θύματος γιὰ κτηματικὲς διαφορές. Τὸ ἔγκλημα ἔγινε στὴν πλατεία Διστόμου.

—ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ὁδήγηση, ἄδικη ἐπίθεση καὶ ἐξύβριση ἀστυνομικῶν εἶναι οἱ

κατηγορίες μὲ τὶς ὁποῖες ἐστάλησαν στὴν Εἰσαγγελία οἱ Ν. Μ. Ἀκουβάκης, ἐτῶν 24 καὶ Ι. Μ. Ἐπισκοπάκης, ἐτῶν 25. Ὁ πρῶτος ὁδηγοῦσε ἐπικίνδυνα τὸ ὑπ' ἀριθ. 105093 Ι.Χ. αὐτοκίνητο. Οἱ πεζοὶ ἀνησυχοῦσαν καὶ τὸν παρετήρησαν. Αὐτὸς ὅμως καὶ ὁ φίλος του Ἐπισκοπάκης κατέβηκαν, πῆραν πέτρες καὶ κυνήγησαν τοὺς πεζούς. Περιπολικὸ ἔσπευσε ἐπὶ τόπου καὶ τὸ πλήρωμά του συνέλαβε τοὺς δύο ταραξίες, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἐξύβρισαν τοὺς ἀστυνομικούς.

—ΕΚΛΕΨΕ ὁ Ἀμερικανὸς τουρίστας Ἄλτος Ρὶτς ἐτῶν 39, δύο βυζαντινὲς εἰκόνες ἀξίας ἀπὸ τὴ Μονὴ Δάφνης τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Καταδικάσθηκε σὲ φυλάκιση δύο μηνῶν.

—ΕΚΛΕΨΑΝ οἱ νεαροὶ Γερμανοὶ τουρίστες Β. Ντέτλαφ καὶ Β. Κόβερ ἀπὸ τὸ ναυπηγεῖο «Ν. Μηχανιώνας» ἕνα δυθόμετρο, ἕνα κιβώτιο σφαῖρες γιὰ ἐξόντωση κητῶν καὶ τρεῖς ναυτικοὺς χάρτες.

—ΧΑΣΙΣ 400 γραμμάρια μετέφερε ὁ Ἀθαν. Ἀκούπης, γνωστὸς κακοποιός, ποὺ συνελήφθη στὴν ὁδὸ Σαρανταπόρου.

—ΣΚΟΤΩΣΕ τὴ φίλη του Βούλα Κορδώνη μὲ 4 μαχαιριὲς σὲ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου «Γαλήνη» τοῦ Ν. Φαλήρου ὁ Γιάγνης Κυπραῖος, ἀπὸ παθολογικὴ ζηλοτυπία. Καὶ οἱ δύο ἦσαν παντρεμένοι καὶ μὲ παιδιά.

—ΣΚΟΤΩΣΕ τὴ γυναίκα του Πολυξένη ὁ Σταῦρος Μπολέτσος στὸ χωριὸ Μελίδεια Ἀγυᾶς, χτυπώντας την μὲ τσεκούρι στὸ κεφάλι. Τὰ αἴτια δὲν ἀποκαλύφθηκαν.

—ΕΙΡΚΤΗ ἕξη ἐτῶν ἐπεβλήθη ἀπὸ τὸ Κακουργιοδικεῖο Πειραιῶς στὸν Ν. Λύτρα, ποὺ ἐξέδιδε πλαστὲς ἄδειες κυκλοφορίας αὐτοκινήτων. Αὐτὸς εἶχε καταδικασθῆ συνολικὰ σὲ 87 ἔτη φυλάκιση γιὰ ἀπάτη, πλαστογραφία καὶ ἄλλα ἀδικήματα ποὺ ἔχει διαπράξει στὸ παρελθόν.

—ΜΕ ΟΚΤΩ μαχαιριὲς σκότωσε τὴ γυναίκα του ὁ Φ. Ἀχυριάτης καὶ τραυμάτισε τὸν ἐρωμένο της Σπυρ. Κουτσουπιᾶ, ὅταν τοὺς κατέλαβε νὰ ἐρωτοτροποῦν στὸ σπίτι τους στὸ συνοικισμὸ «Βίγκλας» Μεσολογγίου.

—8 ΔΙΑΡΡΗΞΕΙΣ ὡμολόγησε ὁ 18ετὴς Γ. Ἐλευθεριώτης, ποὺ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω στὸ σπίτι τοῦ Γ. Ἀντωνάτου, στὴν ὁδὸ Ἀμφιτρύωνος.

—13 ΚΛΟΠΕΣ σὲ σπίτια ὡμολόγησε ὁ Χρ. Μπαρμπούτης, ποὺ συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια.

—ΚΛΕΠΤΗΣ πορτοφολίων ὁ Ἀνδρέας Κωστόπουλος, συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω ὅταν στὴ στάση λεωφορείων Χαϊδαρίου ἀποπειράθηκε νὰ κλέψη ἀπὸ τὸν Μαθιόπουλο 3.500 δραχμές. Συνελήφθη ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ θῦμα.

—ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ναρκωτικῶν (ἡρωΐνης). Συνελήφθησαν ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια οἱ Π. Σπηλιόπουλος, Ἀθ. Ψωμόπουλος, Ἀθ. Τσακίρης, Γ. Καβαΐλος καὶ Γ. Φιλιππίδης, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσαν σπεῖρα. Κατασχέθηκε καὶ ποσότητα 500 γραμμαρίων ἡρωΐνης.

—ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ μὲ τὴν μέθοδο πωλήσεως ἀνυπάρκτων οἰκοπέδων καὶ τῆς ἀγορᾶς εἰδῶν μὲ δόσεις, συνελήφθη ὁ Ι. Φανουράκης ἢ Φαβουράκης ἢ Ὀρφανός. Εἶναι ἀρκετὰ τὰ θύματά του.

—ΔΥΟ ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ, οἱ Γ. Νοῦτσος καὶ Γρ. Γαρίνης, συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρω ἐνῶ προσπαθοῦσαν νὰ διαρρήξουν ἕνα σπίτι.

—ΑΠΑΤΕΩΝ τσιγγάνα ἡ Ἄννα Ἀθανασοπούλου, συνελήφθη γιατὶ πῆρε, σὰν ἀμοιβὴ γιὰ νὰ λύση τὰ μάγια ἀπὸ τὴ Σοφία Παλάντζη, στὸ Βόλο 1.000 δραχμές. Ταυτόχρονα τῆς ἔκλεψε καὶ τὸ κομπόδεμα μὲ 14.000 δραχμές. Ἡ Ἀθανασοπούλου συνελήφθη, ἀλλὰ τὰ χρήματα δὲν βρέθηκαν.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Προνοίας

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁλικαρνασσοῦ 83, κοντὰ στὸν «Προφήτη Δανιὴλ» τοῦ Βοτανικοῦ.

Ἡ Πρόνοια, παλιὸ προάστιο τοῦ Ναυπλίου, ἀποτελεῖ σήμερα τὴν ἀκραία ἀνατολικὴ συνοικία του. Στὴ Πρόνοια τὴν 27 Ἰουλίου 1832, συνῆλθεν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ποὺ ἐπικύρωσε τὴν ἐκλογήν, ἀπὸ τὶς προστάτιδες δυνάμεις, τοῦ Ὄθωνος ὡς βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν Περισσό).

Προόδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φανερωμένης 25, στὸ «Γαλάτσι».

Πρόοδος, στὴν ἀρχαία καὶ τὴν νεώτερη ἐποχὴ σημαίνει πορεία πρὸς τὰ πρόσω. Μεταφορικὰ σημαίνει προαγωγή, βελτίωσι κλπ. Ἡ ἐπιθυμία τῆς προόδου ὑπάρχει σὲ κάθε ἄνθρωπο καὶ οἱ περισσότεροι φιλόσοφοι στὴν ἰδέα τῆς προόδου ἀπέβλεψαν ὡς σὲ κίνητρο πνευματικῆς καλλιεργείας καὶ ἠθικῆς ἀνυψώσεως. Πλὴν ὁρισμένων ἀντιρρήσεων ποὺ ἐξέφρασαν μερικοὶ φιλόσοφοι, ἡ Φιλοσοφία δέχεται τὴν πρόοδο καὶ τὴν θέτει ὡς σκοπὸ τῆς ἀνθρώπινης ἐνεργείας καὶ προσπαθείας. Σχετικὰ ὅμως μὲ τὸν καθορισμὸ τοῦ περιεχομένου τοῦ ὅρου «πρόοδος», οἱ ἀντιλήψεις τῶν διαφόρων φιλοσόφων εἶναι διαφορετικές. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἐλευθερούπολι τῆς Ν. Ἰωνίας καὶ στὴ Ν. Κηφισιά).

Προποντίδος.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν λεωφόρο Κωνσταντινουπόλεως, κοντὰ στὴν πλατεία «Ἀττικῆς», καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Δράμας, στὸν «Κολωνό».

Ἡ Προποντὶς ἢ θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ (τουρκιστὶ Μερμὲρ Ντενεζί), κλειστὴ θάλασσα μεταξὺ τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἔχει ἐπιφάνεια 12 χιλ. τετρ. χιλ. καὶ ἐπικοινωνεῖ Β μὲ τὸν Εὔξεινο, μέσω τοῦ Βοσπόρου καὶ Ν μὲ τὸ Αἰγαῖο, μέσω Ἑλλησπόντου. Στὶς ἀκτὲς βρίσκεται ἡ Κωνσταντινούπολις. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Προπυλαίων.

Τελευταία πάροδος τῆς ὁδοῦ Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, ἀπέναντι στὸ θέατρο Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ (Ἡρώδειον).

Πρόκειται γιὰ τὰ ἀπὸ τὸν Μνησικλέα ἀνεγερθέντα κατὰ τὰ ἔτη 437—432 π.Χ. μεγαλοπρεπῆ Προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἕνα κεντρικὸ κτήριο ποὺ ἐσωτερικὰ διαιρεῖται σὲ τρία μέρη μὲ διπλῆ σειρὰ ἰωνικῶν κιόνων καὶ ἔχει στὶς δύο προσόψεις του — ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ — ἀνὰ ἓξ δωρικοὺς κίονες καθὼς καὶ ἀετώματα χωρὶς γλυπτὸ διάκοσμο. Πρὸς Β καὶ πρὸς Ν τοῦ κεντρικοῦ αὐτοῦ σώματος, ὑπάρχουν δυὸ πτέρυγες, ποὺ συνδέονται στενὰ μὲ αὐτό. Ἡ βορεινή, ποὺ λέγεται πινακοθήκη, εἶναι κλειστὸν οἴκημα, ποὺ ἔχει πρόσοψι πρὸς Ν ἀπὸ τρεῖς δωρικοὺς κίονες καὶ περιεῖχε στὴν ἀρχαιότητα «γραφὰς» (εἰκόνες). Ἡ νοτία πτέρυγα εἶναι μιὰ μικρὴ αἴθουσα, γιατὶ ὁ κοντὰ σ᾽ αὐτὴ ναὸς τῆς Ἀπτέρου Νίκης δὲν ἐπέτρεπε τὴν μεγαλύτερη προέκτασί της.

Τὰ Προπύλαια ἐκοσμοῦντο καὶ ἀπὸ περίφημα καλλιτεχνικὰ ἔργα: Ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης — ἔργο τοῦ Καλαμίδος —, ἀγάλματα τῶν Τριῶν Χαρίτων, τῆς Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, τοῦ Διοτρέφους κ.ἄ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Καλαμάκι).

Προσκοπισμοῦ.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βενιζέλου 49, κοντὰ στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς Νέας Σμύρνης.

Ὁ Προσκοπισμὸς εἶναι σύστημα παιδαγωγικὸ ποὺ ἐπιδιώκει τὴν δημιουργία ἀτόμων ἱκανῶν νὰ βοηθήσουν τὸν πλησίον των καὶ νὰ ἀντεπεξέλθουν ἐπιτυχῶς στὸν ἀγώνα τῆς ζωῆς. Αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνει μὲ τὴν καλλιέργεια τοῦ ὁμαδικοῦ πνεύματος, μὲ τὴν ἀνάπτυξι τῆς πρωτοβουλίας, τῆς αὐτοπεποιθήσεως καὶ τῆς αὐτενεργείας, μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ζωὴ τῆς ὑπαίθρου καὶ μὲ τὴν ἔμπρακτη ἐφαρμογὴ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ὡς μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξι τῶν σκοπῶν αὐτῶν, ὁ προσκοπισμὸς χρησιμοποιεῖ τὸ παράδειγμα, τὴν καθημερινὴ καλὴ πρᾶξι, τὶς ὁμαδικὲς παιδιές, τὴν ἀπόκτησιν εἰδικῶν γνώσεων καὶ τέλος τὴν ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὴν φύσι, μὲ τὶς ἐκδρομὲς καὶ κατασκηνώσεις ποὺ διοργανώνει.

Τὴν ἔμπνευσι τῆς ἱδρύσεως τοῦ Προσκοπισμοῦ εἶχε τὸ 1899 ὁ Ἄγγλος Ρόμπερτ Μπάντεν Πάουελ. Στὴν Ἑλλάδα τὴν πρωτοβουλία τῆς ἱδρύσεως εἶχε τὸ 1910 ὁ καθηγητὴς τῆς γυμναστικῆς Ἀθανάσιος Λευκαδίτης. Πολὺ σύντομα ἡ προσκοπικὴ κίνησις ξαπλώθηκε σ᾽ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους 1912—1913, στὴν μεγάλη πυρκαϊὰ τῆς Θεσσαλονίκης τὸ 1917, στὴν μικρασιατικὴ ἐκστρατεία καὶ καταστροφὴ (1919—1922), στὸ κατοχικὸ διάστημα 1941—1944, στὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ στὸν συμμοριτοπόλεμο, οἱ Ἕλληνες πρόσκοποι προσέφεραν σημαντικὲς ὑπηρεσίες. Πολλοὶ ἐθυσίασαν τὴν ζωή τους, ὅπως οἱ σφαγιασθέντες τὸ 1919 στὸ Ἀϊδίνι καὶ τὰ Σώκια τὸ 1922 καὶ οἱ φονευθέντες στὸν συμμοριτοπόλεμο. Ἡ σημαία τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τιμήθηκε μὲ πολλὰ μετάλλια, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ μετάλλιον Στρατιωτικῆς ἀξίας Πρώτης Τάξεως. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἡλιούπολι καὶ στὸ Ν. Ψυχικό).

Προύσης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 96, κοντὰ στὴν πλατεία «Ἀττικῆς».

Ἡ Προύσα, πόλις τῆς ΒΔ Τουρκίας, πρωτεύουσα ὁμωνύμου νομοῦ, ἀπέχει 26 χιλ. ἀπὸ τὴν Προποντίδα καὶ ἔχει σήμερα περὶ τὶς 150 χιλ. κατοίκους. Κτίσθηκε ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Βιθυνίας Προύσιο (236—180 π.Χ.), ὕστερα ἀπὸ ὑπόδειξι τοῦ φιλοξενουμένου του Καρχηδονίου στρατηγοῦ Ἀννίβα. Στὴν Προύσα ἡ Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία ἔκτισε τὴν μονὴ τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου, μὲ τὸν ὡραιότατο ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1920 μέχρι τὸν Αὔγουστο τοῦ 1922, ἡ Προύσα βρισκόταν ὑπὸ ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ κατοχή. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Προυσοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δημητσάνας 6, ἀπέναντι στὸ γήπεδο τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

Ὁ Προυσὸς ἢ Μπρουσός, χωριὸ τῆς Εὐρυτανίας, ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 400

κατοίκους. Κοντὰ στὸ χωριὸ βρίσκεται ἡ ἱστορικὴ μονὴ τῆς Προυσιωτίσσης. Στὸν περίβολο τῆς μονῆς ὑπάρχει σπήλαιο ποὺ μεταβλήθηκε σὲ ἐκκλησία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπικοινωνεῖ μὲ παρεκκλήσιο, ὅπου προσκυνεῖται ἡ θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἔργον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στὴ μονὴ τοῦ Προυσοῦ, τὴν τουρκοκρατία λειτουργοῦσε «Κρυφὸ σχολειό», ἐκπαιδευτικὸ κέντρο τῆς Ρούμελης. Σ' αὐτὴ τὸ 1823 κατέφυγεν ἀσθενὴς ὁ Καραϊσκάκης. Στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων ἡ μονὴ διετέλεσε σταθμὸς ἀναπαύσεως καὶ σιτίσεως τῶν ὁδοιπόρων καὶ σταθμὸς ἀνεφοδιασμοῦ τῶν ἁρματολῶν καὶ κλεφτῶν.

Προφήτου Δανιήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χαλκιδικῆς 12, κοντὰ στὴν ὁμώνυμη ἐκκλησία τοῦ ὁμωνύμου συνοικισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Στὸν Προφήτη Δανιήλ, Ἰουδαῖο τὴν καταγωγή, ἀποδίδεται ἕνα ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Εὑρισκόμενος αἰχμάλωτος στὴν Βαβυλώνα (605 π.Χ.) ἀνῆλθε σὲ ἀξιώματα καὶ τιμήθηκε ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα καὶ τὸν Βαλτάσαρ. Ὅταν ὁ Κῦρος Α΄ τὸν ἔρριξε σὲ λάκκο λιονταριῶν, ὁ Προφήτης Δανιὴλ δὲν ἔπαθε τίποτε.

Προφήτου Ἠλία.

Συνέχεια τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Πυθίας, στὴν Ἄνω Κυψέλη.

Ὁ Προφήτης Ἠλίας ἢ Ἠλιοὺ (ἑβραϊστὶ Ἐλιγιά), μέγας προφήτης τοῦ Ἰσραὴλ (Θ΄ π.Χ. αἰώνας), ἔδρασεν ἐπὶ βασιλείας τοῦ Ἀχαὰβ καὶ τοῦ Ὀχοζίου. Φανατικὸς ἐχθρὸς τῆς θρησκείας τοῦ Βάαλ, ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴν ἐξαφάνισί της, ἔκανε δὲ πολλὰ θαύματα. Κατὰ τὴν μεταμόρφωσι τοῦ Σωτῆρος, ἐμφανίσθηκε μαζὶ μὲ τὸν Μωϋσῆ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι, ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανούς, πάνω σὲ πύρινο ἅρμα. Ἡ ταραχώδης ζωὴ τοῦ Προφήτου ἀναφέρεται στὸ γ΄ καὶ δ΄ βιβλίο τῶν «Βασιλειῶν». Ἡ μνήμη του γιορτάζεται στὶς 20 Ἰουλίου. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πρυτανείου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μνησικλέους 33, κοντὰ στὸ ἐκκλησάκι «Ἁγία Σωτήρα» τῆς «Πλάκας».

Τὸ Πρυτανεῖον, ἦταν δημόσιο κτήριο τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν πόλεων, ποὺ ἐχρησίμευεν ὡς ἕδρα τοῦ Πρυτάνεως καὶ στὸ ὁποῖο συνεσιτοῦντο, δημοσία δαπάνη, οἱ πρυτάνεις, οἱ ξένοι πρέσβεις καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ποὺ εὐεργέτησαν σημαντικὰ τὴν πόλι. Στὸ Πρυτανεῖο βρισκόταν καὶ ἡ Ἑστία τῆς πόλεως, ὅπου διετηρεῖτο ἄσβεστη ἡ φωτιά. Στὴν Ἀθήνα τὸ κτήριο τοῦ Πρυτανείου βρισκόταν βορείως τῆς Ἀκροπόλεως, μεταξὺ Πνυκὸς καὶ Ἀρείου Πάγου, ὅπως τουλάχιστον πιστεύει ὁ Δαῖρπφελδ, Γερμανὸς ἀρχαιολόγος (1853 - 1940). Τὸ Πρυτανεῖον τῆς ἀρχαιότητος, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ σημερινὸ Δημαρχεῖο.

Πρωταγόρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πρόκλου 13, κοντὰ στὴν πλατεία «Πλαστήρα», στὸ Παγκράτι.

Ὁ Πρωταγόρας (480-410 π.χ.), ὁ ἐπιφανέστερος τῶν σοφιστῶν, καταγόταν ἀπὸ τὰ Ἄβδηρα. Κατὰ τὸν Πρωταγόρα, «ἡ μόνη πηγὴ τῆς γνώσεως εἶναι ἡ κατ' αἴσθησιν ἀντίληψις». Σ' αὐτὸν ἀνήκει ἡ περιώνυμη ρῆσις «πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος, τῶν μὲν ὄντων ὡς ἔτσι, τῶν δὲ οὐκ ὄντων ὡς οὐκ ἐστι» (ὅλων τῶν πραγμάτων μέτρον εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τῶν μὲν ὑπαρχόντων ὅτι ὑπάρχουν, τῶν δὲ μὴ ὑπαρχόντων ὅτι δὲν ὑπάρχουν).

Ἡ γνῶσις, κατὰ τὸν Πρωταγόρα, εἶναι σχετική, καθόλου δὲ ἀλήθειες δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ ὅλα μόνον σὲ συνάρτησι πρὸς τὸν ἄνθρωπον θεωροῦνται ἀληθινὰ ἢ ψεύτικα. Γιὰ τοὺς Θεοὺς δὲν ἐδίδασκε τίποτε, γιατὶ ὅσα ἀφοροῦν αὐτοὺς εἶναι πολὺ δύ-

σκολο νὰ γίνουν γνωστά, ἐξ αἰτίας τῆς μὴ ὑπάρξεως σαφῶν ἐνδείξεων καὶ τῆς μικρῆς διαρκείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Πρωτεσιλάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου 14, κοντὰ στὴ πλατεία «Σμύρνης» τοῦ Βύρωνος.

Ὁ Πρωτεσίλαος, γυιὸς κατὰ τὴν μυθολογίαν, τοῦ Ἰφίκλου καὶ τῆς Ἀστυόχης (ἢ τῆς Διομηδείας), καταγόταν ἀπὸ τὴν Θεσσαλία, ἀπεκαλεῖτο καὶ Ἰόλαος καὶ ἦταν ἀρχηγὸς τῶν Θεσσαλῶν στὴν ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Τροίας. Φθάνοντας στὴν Τροία, μολονότι γνώριζε τὸν χρησμό, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο ὅποιος ἀποβιβαζόταν πρῶτος θὰ ἀπέθνησκε, ἀποβιβάσθηκε πρῶτος ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες καὶ σκοτώθηκε ἀμέσως ἀπὸ τὸν Ἕκτορα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὰ Ν. Λιόσια).

Πρωτέως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λέσβου 61, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Νικόλαο» Πατησίων, (Καλλιφρονᾶ).

Ὁ Πρωτεύς, θαλασσία θεότης, ἦταν γυιὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἢ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ προφητεύῃ τὰ μέλλοντα καὶ νὰ ἀλλάζῃ διάφορες μορφές. Ὁ Ὅμηρος τὸν φέρει διαμένοντα στὴν νῆσο Φάρο καὶ τὸν ὀνομάζει «ἅλιος γέρων» (θαλάσσιος γέροντας). Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν.

Πρωτογένους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς 25, ἀπέναντι στὴ πλατεία «Καραμάνου».

..Ὁ Πρωτογένης, ζωγράφος τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος (Δ΄ π.Χ. αἰών), καταγόταν ἀπὸ τὴν Καῦνο τῆς Καρίας καὶ ἔζησε στὴν Ρόδο καὶ τὴν Ἀθήνα. Ἀπὸ τὰ ἔργα του φημίζονταν ὁ πίνακας τοῦ Ροδίου ἥρωα Ἰαλυσοῦ καὶ ὁ πίνακας τοῦ ἀναπαυομένου Σατύρου. Ὁ Πρωτογένης φέρεται καὶ ὡς συγγραφέας τῶν ἔργων: «Περὶ γραφικῆς» καὶ «Περὶ σχημάτων».

Πρωτοπαπαδάκη Πέτρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 190, κοντὰ στὸν κιν)φο «Δώρα».

Ὁ Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης, πολιτικὸς καὶ καθηγητὴς τῶν ὑδραυλικῶν καὶ λιμενικῶν ἔργων στὸ Ε.Μ. Πολυτεχνεῖο, γεννήθηκε στὴν Ἀπείρανθο τῆς Νάξου τὸ 1860. Ἀπὸ τὸ 1890—1893 διηύθηνε τὶς ἐργασίες διανοίξεως τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Τὸ 1902 ἐξελέγη ἀνεξάρτητος βουλευτὴς Παροναξίας. Ἀνῆκε στὴν «Ὁμάδα τῶν Ἰαπώνων» (1906—1908) καὶ ἦταν συνιδρυτὴς, μαζὶ μὲ τὸν Δ. Γούναρη, τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος» (1915). Διετέλεσεν ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν (1915), Ἐπισιτισμοῦ (1921) στὴν Κυβέρνησι Καλογερόπουλου, Οἰκονομικῶν στὴν διάδοχη Κυβέρνησι τοῦ Δ. Γούναρη καὶ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιβάλοντας τόν, μὲ τὴν γνωστή διχοτόμησι τοῦ χαρτονομίσματος, τύπο Ἐσωτερικοῦ δανείου, ἡ ἀπόδοσις τοῦ ὁποίου ἀνῆλθε σὲ 1500 ἑκατ. δραχμές.

Πρωθυπουργὸς (9 Μαΐου, 28 Αὐγ. 1922) καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν (22 Μαΐου), Συγκοινωνίας (4 Αὐγ.) καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (23 Αὐγ.), ἀνατράπηκε κατόπιν ἐπαναστάσεως, ὑπὸ τοῦ Ν. Πλαστήρα καὶ στὴ γνωστὴ δίκη τῶν ἓξ καταδικάστηκε σὲ θάνατο ὡς ἕνας τῶν ὑπαιτίων τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς. Ἐξετελέσθηκε στὸ Γουδὶ τὴν 15 Νοεμβρίου 1922. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει καὶ στὸ Γαλάτσι).

Πτελέας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀριστοβούλου 55, στὴ «Χαμόστερνα» (Κάτω Πετράλωνα).

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸν ὁμώνυμο δῆμο τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς, ποὺ ἀνῆκε στὴν Οἰνηίδα φυλὴ καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ σήμερα ἡ θέσις του.

Πτολεμαΐδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κειριαδῶν 49, μιὰ στάσι πρὶν ἀπὸ τὴν «Ἁγία Αἰκατερίνη» τῶν Πετραλώγων.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ὁμώνυμη πρόσθετη φυλὴ τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς, ποὺ προῆλθε ἀπὸ τὴν μετονομασία τῆς πρώην Ἀντιγονίδος φυλῆς — ποὺ καταργήθηκε — καὶ τῆς Δημητριάδος φυλῆς. Ἡ φυλὴ Πτολεμαΐς ἱδρύθηκε περὶ τὸ 260 π.Χ. ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τιμὴν τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Αἰγάλεω καὶ στὸ Περιστέρι).

Πτολεμαίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασ. Γεωργίου Β΄ 18, κοντὰ στὴν πλατεία «προσκόπων» (Περιοχὴ Βασιλικῶν Ἀνακτόρων Ἀθηνῶν).

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στοὺς:

1) Πτολεμαῖο τὸν Α΄ (337—283 π.Χ.), γόνον ἀδελφὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ ἀρχισωματοφύλακά του, ἱδρυτὴν, στὴν Αἴγυπτο τῆς δυναστείας τῶν Λαγιδῶν (323 -30 π.Χ.). Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἔγινε βασιλιὰς τῆς Αἰγύπτου καὶ κατέκτησε τὴν Συρία καὶ τὴν Φοινίκη (321 π.Χ.). Τὸ 287 π.Χ. ἐκστρατεύοντας στὴν Ἑλλάδα, ἐξεθρόνησε τὸν Δημήτριο τὸν Πολιρκητή. Ἐδραιώνοντας τὸ κράτος του, ἐπεδόθηκε στὴν ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξι αὐτοῦ, συνέγραψε δὲ καὶ σημαντικὸ βιβλίο «Περὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἀλεξάνδρου».

2) Πτολεμαῖο τὸν Κλαύδιο, ἕνα τῶν μεγαλυτέρων ἀστρονόμων καὶ μαθηματικῶν ὅλων τῶν αἰώνων καὶ τὸν μεγαλύτερο γεωγράφο τῆς ἀρχαιότητος. Ἦκμασε στὴν Ἀλεξάνδρεια περὶ τὸ 125—161 μ.Χ. Σημαντικώτερα συγγράμματά του εἶναι: α) «Μεγίστη Μαθηματικὴ Σύνταξις» καὶ β) «Γεωγραφικὴ ἀφήγησις». (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν Περισσό).

Πυγμαλίωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀκάμαντος 11, κοντὰ στὴν πλατεία «Θησείου» στὸ Θησεῖον.

Ὁ Πυγμαλίων, μυθολογικὸς βασιλιὰς τῆς Κύπρου, ἦταν γυιὸς τοῦ Κύλικος καὶ παππούς τοῦ Ἀδώνιδος. Ὄντας συγχρόνως γλύπτης κατασκεύασε ἐλεφάντινο γυναικεῖον ἄγαλμα, τὸ ὁποῖο τόσον ἀγάπησε ὥστε παρακάλεσε τὴν Ἀφροδίτη νὰ κάνη αὐτὸ ἔμψυχο. Ὅταν ἔγινε αὐτό, ὁ Πυγμαλίων νυμφεύθηκε τὴν νεαρὴ γυναίκα, ὀνόματι Γαλάτεια, καὶ ἀπόκτησε ἀπ' αὐτὴ τὸν Πάφον, ἱδρυτὴν τῆς ὁμώνυμης πόλεως.

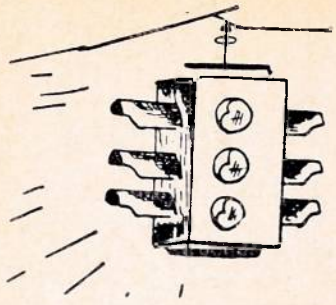
Πυθαγόρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σπινθάρου 55, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Κυνοσάργους».

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, Ἕλληνας μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος (580;—500; π.Χ.), ὑπῆρξεν ἱδρυτὴς καὶ ἀρχηγέτης ἰδίας σχολῆς στὸν Κρότωνα τῆς Κάτω Ἰταλίας. Οἱ μαθητὲς τοῦ Πυθαγόρα ὠνομάσθηκαν Πυθαγόρειοι.

Ἡ σχολὴ τοῦ Πυθαγόρα ἦταν ἕνα εἶδος ἐπιστημονικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ συνδέσμου. Σύμφωνα μὲ τὰ διδάγματα τῆς σχολῆς οἱ ἀριθμοὶ εἶναι οἱ ἀρχὲς ὅλων τῶν ὄντων. Γνωστὲς ἐξ ἄλλου θεωρίες τῆς σχολῆς, εἶναι ἡ θεωρία περὶ μετενσωματώσεως καὶ ἡ θεωρία περὶ ἀνακυκλώσεως τῶν ὄντων. Στὴν σχολὴ ἐκαλλιεργοῦντο ἰδιαιτέρως τὰ μαθηματικὰ καὶ ἡ μουσικὴ καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ ρήσις «αὐτὸς ἔφα», ποὺ ἀποδεικνύει τὴν ὑποταγὴ τῶν μαθητῶν στὶς γνῶμες τοῦ Πυθαγόρα. Ἡ Σχολὴ τοῦ Πυθαγόρα ἤσκησε πολὺ μεγάλην ἐπιρροὴν καὶ στοὺς μετέπειτα χρόνους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Σπ. Καραμαντόπουλος τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν Ι.Χ. τρίκυκλο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀθανασίου ποὺ συνελήφθη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ θανάσιμα ἡ Ἀσήμω Τζήμα, τὴν ὁποία παρέσυρε στὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν τὸ 20068 ΕΛΜΕ 75, μὲ ὁδηγὸ τὸν Γάλλο Μοσχαγκὰρ Ντάρις.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Δῆμος Δημουλᾶς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν συγκρούσθηκε μὲ ταξί, στὴν ὁδὸ Δημητρακοπούλου καὶ Ἀναστασίου Ζίννη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σπυρ. Καραμαντόπουλος, τρόφιμος ψυχιατρείου Δαφνί, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν ὁδὸ Ἀθηνῶν — Ἐλευσῖνος, τρίκυκλη μοτοσυκλέττα μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Παπαπέτρου.

— ΝΕΚΡΟΙ τρεῖς, οἱ ἀθίγγανοι Χουσεῖν Μεχμέτ, ἡ σύζυγός του Κιασιμὲ καὶ ἡ Ἐμετὴ Ὄγλου, οἱ ὁποῖοι ἐπιβαίνοντες κάρρου, ποὺ τὸ ἔσερνε ἄλογο, συγκρούσθηκαν στὴν ἰσόπεδη διάβαση Σουφλίου μὲ αὐτοκινητάμαξα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Θ. Βάγγας, 9 ἐτῶν καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ οἱ Μ. Βάγγας καὶ ἡ γυναίκα του Θεοδώρα, ὅταν ὁ γεωργικὸς ἕλκυστήρας στὸν ὁποῖο ἐπέβαινον, ἀνετράπη, στὸ χωριὸ Ἐπανωμὴ Θεσσαλονίκης.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἑπτά: ὁ Χ. Πάγκαλος, ὁδηγός, ἡ Αἰκατερίνη Πρινιωτάκη, ἡ κόρη της Ἑλένη ἐτῶν 2, ὁ Ἐμ. Πρινιωτάκης, ἡ Καλ. Πρινιωτάκη, ὁ Ἀν. Πρινιωτάκης, ὅταν τὸ αὐτοκίνητό τους μὲ τὸ ὁποῖο γύριζαν ἀπὸ τὸ Βέλγιο ὅπου ἐργάζονται, συγκρούσθηκε στὸ 87ο χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Ἀθηνῶν μὲ τὸ Δ.Χ. 55087 ἐπιβατικό, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ἰ. Τσιτακίδης.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Π. Βασιλάκος, τὸν ὁποῖον παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 185608 μὲ ὁδηγὸ τὴν Ἀγγελικὴ Κατσαγνιᾶ, στὴν ὁδὸ Γ΄ Σεπτεμβρίου.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρῆστος Γουλαντζῆς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ συγκρούσθηκε μὲ φορτηγὸ στὸ 8ο χλμ. ὁδοῦ Θεσ) κης—Κιλκίς.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ Μαργ. Πισούνη, ὅταν δύο αὐτοκίνητα Ι.Χ. συγκρούσθηκαν κοντὰ στὸ Κορωπί.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ Θεοδ. Δημοπούλου, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 13514 μέ ὁδηγὸ τὸν Γρηγ. Γαλάνην ποὺ συνελήφθη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ θανάσιμα ἡ Εἰρ. Παπαμίχα, τὴν ὁποία παρέσυρε στὴ Νέα Σμύρνη αὐτοκίνητο καθαριότητος τοῦ Δήμου μὲ ὁδηγὸ τὸν Εὐστρ. Νικολαΐδη.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Μπερνὲρ Μπερνάρ, ἐτῶν 36, σύζυγος τοῦ Γάλλου Ζοζὲφ Μπερνάρ, ὅταν τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὁδηγοῦσε αὐτὸς συγκρούσθηκε στὸ Δερβένι Κορινθίας μὲ τὸ Ι.Χ. 70578 τοῦ Π. Χαλκιοπούλου καὶ ἀνετράπη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Βασ. Μαρκούσης, ὁδηγὸς ἑλκυστήρα, ποὺ ἀνετράπη στὴ Λευκάδα.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἡρ. Ζαμπιάνος, ἐπιβάτης ἑλκυστήρα καὶ τραυματισμένος ὁ ὁδηγός του Ἀδὰμ Θέμελης ὅ,ταν ὀνετράπη ὁ ἑλκυστήρας στὸ 7ο χλμ. ὁδοῦ Σώχου —Νιγρίτης.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Εἰρήνη Χατζηπροδρόμου, ἐτῶν 69, τὴν ὁποία παρέσυρε «βέσπα» μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Καψάλη στὴν ὁδὸ Ἁγίας Σοφίας Βύρωνος.

—ΝΕΚΡΟΙ δύο: οἱ Κυρ. Φιλίππου καὶ Κ. Πάλλης, ἐπιβάτες μοτοποδηλάτου, ποὺ παρέσυρε στὴν ἀφύλακτη ἰσόπεδη σιδηροδρομικὴ διάβαση τοῦ χωριοῦ Πίτσα Κορίνθου αὐτοκινητάμαξα τῶν ΣΕΚ.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Θ. Παπακώστας, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ὅταν συγκρούσθηκε μὲ Ι.Χ. στὴ Λαμία.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Τόπης, ὁδηγὸς ἑλκυστήρα, ὁ ὁποῖος ἀνετράπη στὸ φράγμα τοῦ Ἀλιάκμονα, στὸν ὁποῖον ἐπνίγη ὁ ὁδηγός.

—ΝΕΚΡΟΙ δύο: ὁ γιατρὸς Κ. Κουρμούλης καὶ τὸ παιδί του Θεόδωρος 12 ἐτῶν καὶ τραυματισμένη θανάσιμα ἡ Ἄννα Κουρμούλη (ὁδηγὸς) καθὼς καὶ ἡ συνεπιβάτις Δήμητρα Καρτέρη, ὅταν τὸ Ι.Χ. ποὺ ὁδηγοῦσε ἡ Ἄννα, γιὰ νὰ ἀποφύγη σύγκρουση μὲ τὸ ἀντίθετα ἐρχόμενο Ι.Χ. 89586 τοῦ Π. Κράνη, ἀνετράπη στὸ 7ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Λαμίας — Ἀθηνῶν. Ὁ ὑπαίτιος ὁδηγὸς Κράνης συνελήφθη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἠλ. Ἠλιόπουλος ποὺ ἐπέβαινε μοτοποδηλάτου ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ φίλος του Ι. Δημητρίου, ὅταν φρενάρησε ἀπότομα. Ὁ Δημητρίου ὅταν εἶδε νεκρὸ τὸν φίλο του πῆγε καὶ ἀπαγχονίσθηκε ἀπὸ μιὰ ἐλιά. Τὸ ἀτύχημα ἔγινε στὸ χωριὸ Ἅγιος Γεώργιος Πύργου.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Π. Περβολαράκη καὶ τραυματισμένοι θανάσιμα δύο: οἱ Ι. Κατζουράκης καὶ Μαρία Μυστιφάλου, ὅταν τὸ Ι.Χ. 228796 στὴν ὁδὸν Ἡρακλείου — Λασηθίου παρεξέκλινε καὶ ἔπεσε σὲ βάραθρο 5 μέτρων.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σάββας Μελᾶς, ἐτῶν 25 καὶ τραυματισμένος ὁ Ζῆκος Χατζῆς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν αὐτὸ ἀνετράπη στὴ θέση «Δερβενάκι» Ἰωαννίνων.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Τσαπανίδης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν αὐτὸ στὸ 10ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Καβάλας—Δράμας ἔπεσε πάνω σὲ αὐτοκίνητο ποὺ στάθμευε.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Σπ. Τσινόπουλος, ὁδηγὸς τρακτέρ, ὅταν αὐτὸ ἀνετράπη στὸ 47ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Λαρίσης—Βόλου.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀθ. Κάτης καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ ὁ Ν. Μπόκολης, ὁδηγὸς ταξὶ καὶ οἱ ἐπιβάτες Γ. Τεναντικίδης καὶ Κλεοπ. Τολαντικίδου, ὅταν τὸ ταξὶ 31608 συγκρούσθηκε μὲ μοτοποδήλατο στὴν ὁδὸ Πέτρου Ράλλη 374.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀθ. Παπαφράγκου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν αὐτὸ ἀνετράπη στὸ 39ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Κορίνθου.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Βιολέστης, ἐπιβάτης, καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ ἀδελφός του Αἰμίλιος, ὁδηγὸς «βέσπας», ποὺ συγκρούσθηκε μὲ ταξὶ στὸ 71ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Καβάλας.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ 10ετὴς Ἀλ. Μαρκολέφας, τὸν ὁποῖο παρέσυρε σὲ προάστιο τῶν Πατρῶν τὸ Ι.Χ. 21270 μὲ ὁδηγὸ τὴν Χρυσούλα Μαυρίδου, ἐτῶν 18.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Κάκης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὸ 7ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως—Κυνουρίας φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Σπ. Καχραμάτην.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀστερ. Κλέτσικας, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴ Θεσσαλονίκη ἐκπαιδευτικὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν ἐκπαιδευόμενο Κ. Βουλγαρίδη, ποὺ ἔδινεν ἐξετάσεις γιὰ ἀπόκτηση ἀδείας ὁδηγοῦ. Συνελήφθησαν καὶ ὁ ἐκπαιδευτής του καθὼς καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Χριστοδούλιας, ὁδηγὸς ἑλκυστήρα, ποὺ ἀνετράπη στὸ 27ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Καρπενησίου—Ἀγρινίου.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Παῦλος Ἰατροῦ, ἐτῶν 17, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν στὴν ὁδὸ Μυριοφύτου προσέκρουσε πάνω στὸ φορτηγὸ 122101 ποὺ στάθμευε.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Μελούσης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ παρασύρθηκε ἀπὸ λεωφορεῖο μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀθ. Τσιώτη, μπροστὰ στὸ ἐργοστάσιο ζαχάρεως Σερρῶν.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χαρ. Νικολάου ὁδηγὸς καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Ἀλ. Τσιγγούνης (βοηθὸς) φορτηγοῦ ποὺ ἔπεσε μὲ δύναμη πάνω σὲ τσιμεντόστυλο τῶν διοδίων Τραγανῆς στὸ 128 χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαμίας.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΑ ὀκτὼ ἄτομα: ἤτοι οἱ Ἰ. Παπαδάκης, Φ. Μαδιανάκης

κ.λ.π., ὅταν σκαπτικὸ μηχάνημα τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν ἀνετράπη στὸ 13ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἡρακλείου — Ἐπισκοπῆς (Κρήτης).

—ΝΕΚΡΟΙ πέντε: οἱ Γρηγ. Καπετανάκης, ὁδηγός, Σινανίδης, Κουβαῖος, Θ. Μιχαήλ, καὶ Δ. Σπυριδόγλου, ὅταν τὸ Ι.Χ. 10992 παρεξέκλινε στὴ λεωφόρο Συγγροῦ καὶ σφηνώθηκε στὰ πόδια τοῦ σιλὸ τῆς ἀνεγειρομένης ἐκεῖ οἰκοδομῆς. Τὸ σιλὸ ἔφυγε ἀπὸ τὴ βάση του καὶ ἔπεσε πάνω στὸ αὐτοκίνητο, ποὺ τὸ ἰσοπέδωσε κυριολεκτικά.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Βασίλ. Πετρομελίτης, ὁδηγός, καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ δύο: οἱ Ἐμ. Βαζαῖος καὶ Κ. Γουδέλης, ὅταν Ι.Χ. στὴ λεωφόρο Κηφισοῦ, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητας, παρεξέκλινε, ἔπεσε πάνω σὲ στύλο πινακίδας καὶ ἀνετράπη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο: οἱ Δ. Ζούκας, ὁδηγός, καὶ ἡ κόρη του Παρασκευή, ὅταν τὸ Ι.Χ. ποὺ ὁδηγοῦσε συγκρούσθηκε στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱερᾶς Ὁδοῦ μὲ ἐπιβατικὴ ἁμαξοστοιχία.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ Ἀργυρὴ Παναράκη τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 101658 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Καπεταγάκη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἑπτά: οἱ Α. Μαχαίρας, ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 100947, ἡ σύζυγός του Θεοδώρα, τὰ παιδιά του Βασιλικὴ ἐτῶν 4 καὶ Γεώργιος ἐτῶν 3, ἡ πεθερά του Ἑλένη Δινοβυσιώτου, ἡ γυναικαδέλφη του Ἀντωνία καὶ ὁ ἀνεψιός του Γ. Μαχαίρας, ὅταν τὸ Ι.Χ. συγκρούσθηκε στὸ 17ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Λαμίας μὲ τὸ φορτηγὸ 118226, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Κ. Π. Μπάρκης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Κοῦρσος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὸν γερμανικὸ δρόμο τῶν Μεγάρων τὸ 85383 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸ Σ. Σάνη.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Βασ. Λαδοπούλου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ 4ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Κομοτινῆς τὸ 167134 φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Παλαμανδόπουλο.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Χρυσούλα Ἀκρίβου, 10 ἐτῶν, καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Ε. Τασίκας, ὁδηγὸς Ι.Χ., ὅταν ἔξω ἀπὸ τὰ Τρίκαλα, τρέχοντας μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα, παρεξέκλινε τοῦ δρόμου καὶ σφηνώθηκε σὲ ἕνα δέντρο.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ 8χρονος Εὐθυμίου καὶ τραυματισμένοι δύο: οἱ Ι. Χατζηπότης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, καὶ ἡ γυναίκα του Ἄννα, ὅταν τὸ μοτοσακὸ συγκρούσθηκε στὴ διαδρομὴ πρὸς τὴ Λούτσα μὲ τὸ Ι.Χ. 140976.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Εὐάγγ. Χειρομερίδης ὅταν παρασύρθηκε ἀπὸ τὸ Ι.Χ. 107197 μὲ ὁδηγὸ τὸν Μ. Γρηγοριάδη στὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν—Μαραθῶνος.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Παν. Ἀλευρᾶς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ποὺ συγκρούσθηκε στὸ 33ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Βάρης—Κορωπίου μὲ ἄγνωστο αὐτοκίνητο τοῦ ὁποίου ὁ ὁδηγὸς ἐγκατάλειψε τὸ θῦμα ἀβοήθητο καὶ ἐξαφανίσθηκε.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Μαρία Σιδεράτου τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ χωριὸ Σελιανίτικα Πατρῶν τὸ Δ.Χ. 73359 αὐτοκίνητο ποὺ παρεξέκλινε, γιὰ νὰ ἀποφύγη σύγκρουση μὲ τὸ λεωφορεῖο 170860.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Πηνελ. Μπεθάνη, τὴν ὁποία παρέσυρε στὴν Ἱερὰ Ὁδὸ πούλμαν μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Καγκανᾶ.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ 8ετὴς γυιὸς τοῦ Π. Χατζηκώστα, ὁδηγοῦ μοτοποδηλάτου, ὅταν συγκρούσθηκε μὲ τὸ Ι.Χ. 140976 ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Α. Σαμαρᾶς. Ἐπίσης τραυματίσθηκαν τρεῖς: ὁ ὁδηγὸς τοῦ μοτοποδηλάτου, ἡ γυναίκα του Ἄννα καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου. Τὸ δυστύχημα ἔγινε στὴν ὁδὸ Λούτσας—Σπάτων.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Ἀραμπατζῆς, ὁδηγὸς κάρρου, ὅταν αὐτὸ ἀνετράπη στὴ Θεσσαλονίκη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἕξη, οἱ Σὰρ Ζανιέ, Γάλλος τουρίστας, ὁ ἀδελφός του Ζωρέ, ἡ Γαβριέλα Φουρνιέ, ἐπιβαίνοντες τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ἡ Ἑλένη Γαβρί-

λη, ὁ γυιός της Νικόλαος καὶ ἡ μητέρα της Εἰρήνη, ὅταν τὰ ὀχήματα συνεκρούσθησαν στὸ 69ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Εὐζώνων.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Μαυρογιάννης καὶ τραυματισμένα 25 ἄτομα, ὅταν τὸ 15774 λεωφορεῖο συνεκρούσθη στὴν ἀφύλακτη ἰσόπεδο διάβαση τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ἄργους—Κίου μὲ αὐτοκινητάμαξα γραμμῆς Ἀθηνῶν—Καλαμάτας, ποὺ ἔκοψε τὸ πούλμαν στὰ δύο. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου Ἀν. Κωστόπουλος, ποὺ δὲν τραυματίσθηκε, συνελήφθη.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Ἀσήμω Στάμου, σύζυγος τοῦ Κ. Στάμου ὁδηγοῦ γεωργικοῦ ἑλκυστήρα, ὅταν αὐτὸς ἀνετράπη ἔξω ἀπὸ τὴ Λειβαδιά.

—ΝΕΚΡΗ ἡ μικρὴ Ἀν. Μπουλάκου ποὺ τὴν παρέσυρε λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος στὴ Ν. Κρήνη Χαλκίδος ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Στεργιόπουλο.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μάνθ. Μαυρουδῆς, ὁδηγός, ποὺ ἐνῶ ἔτρεχε σὰν βολίδα στὴν ὁδὸ Συνόρων—Θεσσαλονίκης, παρεξέκλινε, ἔπεσε στὰ χωράφια καὶ κόπηκε στὰ δύο.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Δ. Καρατζῆκος, ὁδηγὸς ταξί, ὅταν τὸ Δ.Χ. 40020 λεωφορεῖο ἔπεσε πάνω στὸ 4480 ταξί, καὶ κεῖνο στὸ 5475 ταξί, ποὺ ἦταν μπροστά του. Ἡ σύγκρουση ἔγινε στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἀνθουπόλεως — Βασιλέως Γεωργίου.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Βάγιας Λιγνός, ὁδηγὸς φορτηγοῦ καὶ Θεόδ. Παφίτης, ἐπιβάτης Ι.Χ., ὅταν τὰ ὀχήματα συνεκρούσθησαν στὴ στροφὴ Ν. Σμύρνης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μ. Παπαμιχαήλ, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο στὸ 19ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Λαμίας χτύπησε στὸ προπορευόμενο Ι.Χ. 44517 μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Δασκαλόπουλο.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τέσσερις, οἱ Γ. Ἀσπρομάλλης, Ι. Μοσχονᾶς, Θ. Στράτος καὶ Π. Δασκαλάκης, ἐπιβαίνοντες χειροκινήτου βαγονίου τῶν ΣΕΚ Ρούφ, ὅταν συγκρούσθηκε μὲ στρατιωτικὸ ὄχημα.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Δασκαλάκης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν ἔπεσε σὲ προπορευόμενο Γ΄Χ. στὸ 19ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Λαμίας.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, οἱ Δ. Παγουριδάκης ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας καὶ ἡ γυναίκα του ὅταν συγκρούσθηκε μὲ τὸ Ι.Χ. 313951.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ ὁ Εὐάγγελος Μανέας καὶ ἡ γυναίκα του, ὅταν τὸ Ι.Χ. 38352 ποὺ ὁδηγοῦσε ἔπεσε στὴ γέφυρα τοῦ Ἰλισσοῦ.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, ὁ Ἀλέξανδρος Λυμπερόπουλος καὶ ἡ γυναίκα του, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο συγκρούσθηκε στὴ λεωφόρο Καβάλας μὲ Δ.Χ. ἄγνωστο.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Παρ. Κασιακιαβούρης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 235148 μὲ ὁδηγὸ τὴν Μελπομένη Χαλκιαδάκη, στὴν στάση Κηρύκου, λεωφόρου Κηφισιᾶς.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ πέντε, οἱ Χρ. Γεωργίου, ὁδηγὸς τοῦ 3217 Ξ.Α., ἡ μητέρα του Μαργαρίτα, ἡ κόρη του, καὶ δύο ἄλλοι ἐπιβάτες τοῦ αὐτοκινήτου, ὅταν αὐτὸ προσέκρουσε πάνω σὲ δέντρο λόγω ὑπνηλίας τοῦ ὁδηγοῦ.

—ΝΕΚΡΟΙ τρεῖς, οἱ Ν. Καρασούλης, ἡ θυγατέρα του Σωτηρία ἐτῶν 9 καὶ ἡ Χαρίκλεια Ρωσσίδου, οἱ ὁποῖοι ἐπέβαινον μοτοποδηλάτου ποὺ τὸ παρέσυρε τὸ 25970 φορτηγὸ κοντὰ στὰ Μέγαρα. Ἐν συνεχείᾳ τὸ φορτηγὸ μαζὶ μὲ τὸ μοτοποδήλατο ἔπεσαν σὲ χαντάκι καὶ τραυματίσθηκαν θανάσιμα δύο, ἤτοι ὁ ὁδηγὸς Α. Κοτσανδρέας καὶ ὁ βοηθός του Σ. Ρέππας.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ ναύτης τοῦ Λ.Σ. Κυρ. Πετσαλάρης, ὁ ὁποῖος ὁδηγοῦσε μοτοσυκλέττα τῆς ὑπηρεσίας καὶ προσέκρουσε σὲ μανδρότοιχο τῶν ΕΗΣ στὴν ὁδὸ Σκυλίτση Πειραιῶς.

Ν. Α.

(Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΗΛΙΑ ΨΥΧΟΓΙΟΥ**)

★ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΧΛΟΚΡΑΤΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

★ ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

Πρὶν ἀπὸ ἀρκετὸ καιρό, καὶ σὲ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος καὶ ἐκλεκτὸς φίλος Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Ἠλίας Ψυχογιός, κοσμήτορας τῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων, ἐξέδωκε καὶ κυκλοφόρησε τὰ πιὸ πάνω βιβλία.

Μόνον πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες τὰ πήραμε στὰ χέρια μας. Τὰ διαβάσαμε μὲ προσοχὴ καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι νοιώσαμε ἰδιαίτερη χαρά, διαπιστώνοντας τὴν πράγματι ἀξιέπαινη προσπάθεια τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου. Γιατὶ πράγματι ὁ κ. Ψυχογιὸς ὅταν πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ φέρῃ στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὶς μελέτες του ποὺ ἀναφέραμε, εἶχε πέρα γιὰ πέρα ἐπίγνωση αὐτῆς τῆς χειρονομίας. Κι' ἔχοντας ἐπίγνωση τῆς εὐθύνης ποὺ ἀνελάμβανε, φρόντισε μὲ κάθε τρόπο καὶ μὲ κάθε θυσία νὰ παρουσιάσῃ κάτι τὸ χρήσιμο, κάτι ποὺ θὰ ἄντεχε καὶ στὴν πιὸ αὐστηρὴ κριτική.

Μοναδικὸς του σκοπὸς γιὰ τὴν συγγραφὴ τῶν μικρῶν δοκιμίων του, ἦταν νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία σ' ὅλους μας νὰ πλουτίσουμε τὶς γνώσεις μας εἰδικὰ στὸ θέμα τῶν συναθροίσεων καὶ τῶν ὀχλοκρατικῶν ἐκδηλώσεων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου, μὲ τὸ δεύτερο δοκίμιό του, καὶ μὲ τὸ τυπογραφικὸ σχῆμα ποὺ τοῦ ἔδωσε, νὰ μᾶς ἐφοδιάσῃ μὲ ἕνα ἐγκόλπιο στὸ ὁποῖο περιέχονται συνοπτικὰ μὲν ἀλλὰ μὲ τέλεια κατάταξη οἱ ἀπαραίτητες ἐκεῖνες διατάξεις τῆς Ποινικῆς καὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ποὺ ἀπασχολοῦν συνήθως τὸ ἀστυνομικὸ ὄργανο κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ὑπηρεσίας του.

Καὶ οἱ δυὸ μελέτες τοῦ κ. Ψυχογιοῦ προκαλοῦν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τὸ εἶδος τοῦ περιεχομένου των, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν σαφήνεια ποὺ αὐτὸ παρουσιάζεται. Εἶναι εὐχάριστο τὸ γεγονὸς ὅτι νέοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος βρίσκουν τὸν χρόνο νὰ μᾶς παρουσιάζουν παρόμοιες μελέτες. Ἀποτελεῖ αὐτὸ μιὰ τρανὴ ἀπόδειξη τοῦ γεγονότος ὅτι βαδίζουμε στὸ σωστὸ δρόμο, στὸ δρόμο ποὺ πρέπει νὰ βαδίζουμε ἂν θέλουμε νὰ πηγαίνουμε μπροστὰ καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς Κοινωνία.

Συνιστοῦμε ἀνεπιφύλακτα τὰ δοκίμια τοῦ κ. Ψυχογιοῦ καί, συγχαίροντάς τον πρωτίστως γιὰ τὶς ὡραῖες του πνευματικὲς ἐργασίες, τοῦ εὐχόμαστε, μ' ὅλη τὴ θέρμη τῆς ψυχῆς μας, πολὺ γρήγορα νὰ δοῦμε κάτι ἄλλο δικό του.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

=ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ=

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, διωρίσθησαν ὡς μαθητευόμενοι Ἀστυφύλακες οἱ κάτωθι 99 δόκιμοι Ἀστυφύλακες, οἵτινες καὶ ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως:

Α΄. Εἰς Ἀστυνομικὴν Δ)νσιν Ἀθηνῶν:

Οἱ κ.κ. Ἀλέξανδρος Λαμπρινέας ,Φώτιος Ρεβελῆς, Παναγιώτης Μπαρούνης, Εὐστάθιος Σινάνης, Γεώργιος Εὐταξίας, Γεώργιος Δημόπουλος, Νικόλαος Τασιόπουλος, Ἀπόστολος Καραμανωλάκης, Στυλιανὸς Σδοῦγκος, Νικόλαος Χατζιάρας, Χρῖστος Τζήκας, Ἀναστάσιος Σούτας, Παναγιώτης Κανελλόπουλος, Μάρκος Πουλακάκης, Χρῖστος Χρύσανθος, Εὐκλείδης Καραγιάννης, Παναγιώτης Ξύδης, Δημήτριος Πολύζος, Ἀντώνιος Μανιεράκης, Παναγιώτης Θεοχαρόπουλος, Δημήτριος Μπιριμπάκος, Γεώργιος Γιασαφάκης, Γεώργιος Καρέλος, Τριαντάφυλλος Βαρειάς, Νικόλαος Κοτζαμπασάκης, Νικόλαος Τσάκαλος, Δημήτριος Δασκαλόπουλος, Μιχαήλ Ἀβραμάκης, Ἰορδάνης Τσακιρίδης, Γεώργιος Βάνδουλας, Νικόλαος Σιάτος, Κων)νος Τριβυζᾶς, Ζαχαρίας Φαλιάγκας, Παναγιώτης Μπάρκουλας, Γρηγόριος Πανώρης, Κων)νος Καραχάλιος, Κων)νος Καμπούρης, Ξενοφῶν Βαρέλης, Λάμπρος Ράϊκος, Γεώργιος Περαντώνης, Δημήτριος Παπαϊσιδώρου, Γεώργιος Γιαννόπουλος, Παναγιώτης Καμπερέας, Δημήτριος Ψύρρας, Παναγιώτης Σταθόπουλος, Χρῆστος Μόσχος, Πολύδωρος Κλάδος, Θωμᾶς Πούλιος, Δημήτριος Λιάγκας, Γεώργιος Τσοῦρτος, Σωτήριος Πελώνης, Δαμιανὸς Τζαβέλλας, Κων)νος Γαλάνης, Θεμιστοκλῆς Κακούνης, Γεώργιος Παπαχρήστου, Γεώργιος Χύτος, Ἰωάννης Μποῦνος, Ἀναστάσιος Κουβαράκος, Γεώργιος Τζιαφέτας, Εὐάγγελος Στοῦμπος, Ἠλίας Θεοδωράκης, Στυλιανὸς Ψαριανός, Ἡρακλῆς Σταυρόπουλος, Γεώργιος Καλτσῆς, Εὐάγγελος Κουτσόπουλος, Ἀντώνιος Ζαφειρόπουλος, Γεώργιος Κάρλος, Ἀθανάσιος Κολοβός, Ἀνδρέας Καλύβας, Πέτρος Ἀνυφαντάκης, Παναγιώτης Παρθένης, Ἀντώνιος Κοντός, Ἰωάννης Φωτίου καὶ Γεώργιος Χαλκιόπουλος.

Β΄. Εἰς Ἀστυνομικὴν Δ)νσιν Πειραιῶς:

Οἱ κ.κ. Παναγιώτης Γεωργόπουλος, Γεώργιος Μιχαλόπουλος, Μιχαήλ Ἀγραπίδης, Λεωνίδας Παπαγεωργίου, Κων)νος Ἀντωνούλας, Νικόλαος Κουρνιώτης, Δημήτριος Γιαννούλας, Γεώργιος Γκότσης, Ἰωάννης Γιακουμῆς, Ἀπόστολος Ἀνδρεάκος, Γρηγόριος Ἀσλανίδης, Εὐάγγελος Καψοκόλης, Πέτρος Οἰκονόμου, Ἰωάννης Λαμπρόπουλος καὶ Βασίλειος Εὐθυμίου.

Γ΄. Εἰς Ἀστυνομικὴν Δ)νσιν Πατρῶν:

Οἱ κ.κ. Κων)νος Ἀσημακόπουλος, Ἰωάννης Λαουρδέκης, Ἀθανάσιος Χρυσανθακόπουλος, Σπήλιος Ἀνδριόπουλος καὶ Νικόλαος Ἀρώνης.

Δ΄. Εἰς Ἀστυνομικὴν Δ)νσιν Κερκύρας:

Οἱ κ.κ. Ἀπόστολος Χρήστου, Εὐάγγελος Τσέργας, Χρῆστος Μαντζούκης καὶ Δημήτριος Γκέκας.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Παναγιώτης Κίσσας καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἀντώνιος Κουρούπης, Κων)νος Κότσιφας, Κων)νος Γεωργακόπουλος, Ἰωάννης Μπουτσιούλης, Ἐμμανουὴλ Κωστάκης, Ζαχαρίας Στα-

σινόπουλος, Γεώργιος Ραυτόπουλος, Διονύσιος Πανταζῆς, Θωμᾶς Κομπορόπουλος, Κλεάνθης Λάρδας, Ἀνδρέας Δελίνης, Νικηφόρος Ράπτης καὶ Κων) νος Συντσίρμας.

— Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Χαράλαμπος Καραγιάννης καὶ ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Ἀθανάσιος Λάππας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἐπηνέθη ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Δημήτριος Δημόπουλος, διότι τὴν 16.4.66, ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πύλην τοῦ Ἀερολιμένος «Ἑλληνικοῦ» καὶ ἀντιληφθεὶς σοβαρώτατον τραυματισμὸν Ἀμερικανοῦ λοχίου, συνεπεία προσκρούσεως τοῦ ὅπερ ὡδήγει αὐτοκινήτου ἐπὶ τῆς ἐκεῖ ὑπαρχούσης βάσεως ρυθμιστοῦ τροχαίας κινήσεως, ἔσπευσε πάραυτα εἰς βοήθειαν τοῦ τραυματισθέντος καὶ διὰ τοῦ πρώτου διελθόντος ἐκεῖθεν αὐτοκινήτου διεκόμισεν αὐτὸν εἰς νοσοκομεῖον. Κατὰ τὴν διαδρομὴν παρέσχεν εἰς τὸν τραυματίαν πρώτας βοηθείας καὶ ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν διάσωσιν αὐτοῦ, προκαλέσας εὐχαριστίας καὶ εὐμενῆ σχόλια ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Σώματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Μικτῆς Ὁμάδος Στρατιωτικῆς Βοηθείας Η.Π.Α.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ἀπὸ 12—14.8.66 εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Στάδιον (Καυτατζόγλειον) διεξήχθησαν οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες Στίβου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας διὰ τὸ πρωτάθλημα 1966.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς συμμετέσχε τῶν ἀγώνων κατόπιν ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ἀγωνισθεῖσα ἐπιτυχῶς ἐπεβλήθη τῶν ὁμάδων τοῦ Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Βασ. Ἀεροπορίας, Χωροφυλακῆς καὶ Λιμενικοῦ Σώματος, ἀναδειχθεῖσα πρωταθλήτρια Ε. Δ. καὶ Σ. Α. 1966.

Ἡ γενικὴ βαθμολογία (ἐπὶ (20) εἴκοσι ἀγωνισμάτων ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1η	ὁμὰς	Ἀστυν. Πόλεων	Βαθμοὶ 123
2η	»	Στρατὸς	» 106
3η	»	Χωροφυλακῆς	» 89
4η	»	Ἀεροπορίας	» 63
5η	»	Ναυτικοῦ	» 45
6η	»	Λιμενικοῦ	» 30

Οἱ ἀθληταὶ τῆς Ἀστυνομίας ἐπέτυχον τὰς περισσοτέρας πρώτας ἀτομικὰς νίκας καὶ πλῆθος ἄλλων δευτέρας ,τρίτης καὶ τετάρτης θέσεως.

Συγκεκριμένως, εἰς τὰ ἀγωνίσματα:

Δρόμος 10.000 μέτρων	1ος Ἀστυφ. Ζέππος Νικ. 31'45''4
Δρόμος 5.000 μέτρων	1ος Ἀστυφ. Ζέππος Νικ. 15'30''2
Δρόμος 3.000 μέτρων	1ος Ἀστυφ. Παύλου Εὐάγγ. 9'50''2
Δρόμος 1.500 μέτρων	1ος Ἀστυφ. Παύλου Εὐάγγ. 4'10''1
Ἅλμα τριπλοῦν	1ος Ἀρχιφ. Κατσέρης Πᾶνος 13,99 μ.
Ἅλμα ἁπλοῦν	1ος Ἀρχιφ. Κατσέρης Πᾶνος 6,80 μ.
Ἅλμα ὕψους	1ος Ἀστυφ. Ἀβραμίδης Κ. 1,90 μ.
Δισκοβολίας	1ος Ἀστυφ. Ἀμπατζῆς Ἀθ. 46,17 μ.
Σφαιροβολίας	2ος Ἀστυφ. Ἀμπατζῆς Ἀθ. 13,27 μ.
4Χ100	1η ὁμὰς Ἀστυν. Πόλεων

Ἐξ ἄλλου, ὁ δόκ. Ἀστυφύλαξ Κουρκουτίδης εἰς τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ κατέλαβε τὴν τρίτην θέσιν, μὲ τὴν αὐτὴν ἐπίδοσιν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου νικητοῦ τῶν 4,10 μέτρων.

Ἐξ ἴσου ἱκανοποιητικαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἐπιδόσεις τῶν Κόρμαλη εἰς τὰ 100 καὶ 200 μ., τῶν Χαραλαμπίδη καὶ Ἀκοκκαλίδη εἰς τὰ 110 μ. καὶ 400 μ. μετ' ἐμπο-

δίων καὶ Παπακωνσταντίνου εἰς τὰ 800 καὶ 1.500 οἱ ὁποῖοι κατέλαβον πολὺ καλὰς θέσεις εἰς ἕκαστον τῶν ἀγωνισμάτων των.

Δὲν ὑστέρησαν ἐπίσης οἱ Μπιδέλης, Μπίμπλης, Κατσαρῆς, Λιακόπουλος καὶ δόκ. Ἀστυφ. Μουταφτσῆς, Μιχαηλίδης, Βουγιούκας, Μάναρης καὶ Γιαννόπουλος, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς καταβληθείσης προσπαθείας των εἰς τὰ καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀγωνίσματα συνέβαλον οὐσιαστικῶς, ὥστε ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς νὰ ἐπιβληθῇ τῶν ἀντιπάλων.

Γενικῶς, θεωρεῖται ἐξαίρετος ἡ προσπάθεια καὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν ἀθλητῶν Ἀστυνομικῶν, ἡ μεγάλη δὲ αὐτὴ νίκη, στηριζομένη εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ μόνον ἄμιλλαν, προεκάλεσεν ἐντύπωσιν καὶ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὰ εὐμενῆ καὶ ἐνθουσιώδη σχόλια τοῦ φιλάθλου κοινοῦ τῆς Θεσσαλονίκης.

Τοὺς διεξαχθέντας ἀγῶνας παρηκολούθησαν, τιμήσαντες τούτους διὰ τῆς παρουσίας των, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Παπαδημητρίου, ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Ε.Σ. Ἀντιστράτηγος κ. Σπαντιδάκης ὁ Διοικητὴς τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ Ἀντιστράτηγος κ. Κατσαδήμας, ὁ Διοικητὴς Σχολῆς Πολέμου Ὑποστράτηγος κ. Πολυζόπουλος, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Χωρ)κῆς κ. Ἀνδρικόπουλος, ὁ Νομάρχης καὶ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, πολλοὶ Ἀνώτατοι καὶ Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τῶν Ε.Δ. καὶ Σ.Α., μεγάλος ἀριθμὸς ἀντιπροσώπων τῶν Πολιτικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Ἀρχῶν ὡς καὶ χιλιάδες φιλάθλων τῆς συμπρωτευούσης.

Β. ΚΡΥΟΣ, Ἀστυνόμος Α'

***

ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ Α. Π.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω, ὡς ἔχουν, δύο διαταγὰς τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου Α.Π. καὶ ἑτέραν τοῦ Διοικητικοῦ Τμήματος τοῦ Α.Α.Π.

Α') Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Αὐγούστου 1966

Πρὸς

Ἅπαντα τὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα καὶ ἰδιωτικὰς Κλινικάς

Ἔχομεν τὴν τιμήν, νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

1) Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, δυνάμει τοῦ Νόμου 4501 δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 47 τεῦχος Α' Φ.Ε.Κ. τῆς 5.3.66 «περὶ τῆς Ἰατρικῆς - Φαρμακευτικῆς καὶ Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας», δικαιοῦνται νὰ νοσηλευθῶσι δαπάναις τοῦ Δημοσίου, ἄνευ οἱασδήποτε συμμετοχῆς των, ὡς ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἰς τά: α) Γενικὰ Κρατικὰ Νοσοκομεῖα, β) Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα τὰ λειτουργοῦντα ὑπὸ μορφὴν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ι.Δ. ἀγαθοεργοῦ πρωτοβουλίας, γ) Στρατιωτικὰ καὶ δ) τὰς ἰδιωτικὰς Κλινικάς.

2) Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 3 τοῦ ὡς εἴρηται Νόμου δικαιοῦνται νὰ νοσηλευθῶσιν ὡς ἀκολούθως:

α) Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ οἱ Ἀστυνομικοὶ Δ)νταὶ Α' καὶ Β' τάξεως εἰς τὴν Α' θέσιν.

β) Οἱ Ἀστυνόμοι Α' καὶ Β' τάξεως καὶ τὴν Βα θέσιν καὶ

γ) Οἱ Ὑπαστυνόμοι Α' καὶ Β' τάξεως, οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι, Ἀρχιφύλακες, Ὑπαρχιφύλακες καὶ Ἀστυφύλακες εἰς τὴν Ββ θέσιν. Ἐλλείψει κλίνης εἰς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀσθενοῦς θέσιν, οὗτος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη ἀμέσου εἰσαγωγῆς του εἰς Νοσοκομεῖον, νοσηλεύεται εἰς ἀνωτέραν θέσιν. Τὸ μέτρον τοῦτο χαρακτηρίζεται ὡς ἐξαιρετικὸν καὶ διαρκεῖ μέχρις ὅτου ἤθελεν ἐκκενωθῇ κλίνη ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐκτάκτως εἰσαχθέντος.

3) Ἡ εἰσαγωγὴ πρὸς νοσηλείαν ἐνεργεῖται, εἰς μὲν τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Δ)νσεως Ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, εἰς δὲ τὰς πόλεις Πατρῶν καὶ Κερκύρας, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐπὶ τῇ βάσει, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις,

ἰατρικῆς γνωματεύσεως τῶν Ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἐπὶ περιπτώσεων κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἕνεκα τῆς ὁποίας καθίσταται ἀνέφικτος ἡ ἐκ τῶν προτέρων τήρησις τῆς ἀνωτέρω διαδικασίας, ὑποχρεοῦται τόσον ὁ ἀσθενὴς ἢ οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ, ὅσον καὶ τὸ Νοσοκομεῖον ἢ ἡ ἰδιωτικὴ Κλινική, ὅπως εἰδοποιῶσιν εὐθὺς ἅμα τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ ἀσθενοῦς τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁδὸς Γ΄ Σεπτεμβρίου 11, τηλ. 522.310 περιοχῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ τὰς οἰκείας Ἀστυν. Δ)νσεις Πατρῶν — Κερκύρας, ἥτις διὰ τῶν Ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς ἐλέγχει τὴν ἀναγκαιότητα ἢ μὴ τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν ἔκτακτον εἰσαγωγὴν ἢ παράτασιν νοσηλείας, ἐκδιδόμεναι ἰατρικαὶ γνωματεύσεις δέον νὰ ἀποστέλλωνται ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀνωτέρω Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν, ἀναλόγως τῆς κατὰ τόπον ἁρμοδιότητος, ἥτις θὰ μεριμνᾶ περαιτέρω πρὸς ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων νοσηλείας.

Οἱ Ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυν. Πόλεων, πλὴν τῆς διαπιστώσεως τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν τακτικὴν ἢ ἔκτακτον εἰσαγωγὴν εἰς Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα καὶ Ἰδιωτικὰς Κλινικάς, καθίστανται ἀποκλειστικῶς ἁρμόδιοι καὶ διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἔλεγχον τῆς νοσηλείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. (Ἄρθρον 5 παρ. 2 ὑπ' ἀριθ. 366 ἀπὸ 28.4.66 Β. Δ)τος).

4) Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δαπανῶν νοσηλείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, τῶν πραγματοποιηθεισῶν μόνον εἰς τὰς Ἰδιωτικὰς Κλινικὰς ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τῶν ἄλλων δικαιολογητικῶν καὶ ἔγκρισις τῆς οἰκείας Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἀστυνομικῆς Ἐπιτροπῆς. (Ἄρθρον 15 παρ. 1 καὶ 3 ὑπ' ἀριθ. 721) 1960 Β. Δ)τος) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 29.5.59 Β.Δ. περὶ νοσοκομειακῆς κλπ. περιθάλψεως τῶν τακτικῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων κ. λ.π. καὶ ἄρθρον 3 ὑπ' ἀριθ. 366) 1966 Β. Δ)τος «περὶ νοσοκομειακῆς κ.λ.π. περιθάλψεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων».

Κατόπιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἁρμοδιότητος τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ πρὸς ταχυτέραν τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἰδιωτικῶν κλινικῶν, παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Κλινικάρχαι περιοχῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὅπως ὑποβάλλωσι τὰ δικαιολογητικὰ νοσηλείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν Ἀστυνομίας Πόλεων ἐδρεύουσαν προσωρινῶς, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ΄ Σεπτεμβρίου 11 οἴκημα τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ἵνα θέτῃ ταῦτα ὑπ' ὄψει τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἀποστολὴν εἶτα εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς πρὸς ἔκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Β΄) Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου 1966

Πρὸς
Ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

Παρετηρήθη ὅτι, Ἀστυνομικαί τινες Ὑπηρεσίαι διαβιβάζουσιν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τὰ βιβλιάρια νοσηλείας, τῶν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἀπομακρυνομένων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὑπαλλήλων, χωρὶς νὰ ποιῶνται μνείαν τῆς αἰτίας καὶ ἡμερομηνίαν διαγραφῆς των. Ἐφεξῆς, τὰ μὲν ἀτομικὰ βιβλιάρια νοσηλείας τῶν διαγραφομένων ὑπαλλήλων θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν παρ' ἡμῖν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν, τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π., διὰ τὰ περαιτέρω.

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ὑπαλλήλων ὅτι, εἰς τὰ ἰατρεῖα τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πειραιῶς — Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν Α, Γ, Δ, ΣΤ καὶ Θ΄ Ἀστυνομικῶν Ὑποδιευθύνσεων καὶ Ὑποδ)νσεων Γεν. Ἀσφαλείας καὶ Τρο-

χαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν ὡς καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, διετέθησαν ὑπηρεσιακαὶ σφραγίδες τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ἐπὶ τόπου θεώρησιν καὶ σφράγισιν τῶν συνταγῶν φαρμάκων καὶ ἐντολῶν ἰατρικῶν ἀμοιβῶν.

Ἡ εἰς τὰ ἰατρεῖα θεώρησις τῶν συνταγῶν καὶ ἰατρικῶν ἐντολῶν θὰ λαμβάνηχώραν ὑπὸ τῶν κ.κ. Ὑγειονομικῶν Ἀξ) κῶν ἀπὸ 9—11 καὶ 17.30΄—18.30΄ ὥρας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ 10—12 ὥρας κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ νόμῳ ἐξαιρεσίμους ἡμέρας.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι οἱ κ.κ. Ὑγειονομικοὶ Ἀξ) κοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰ ἰατρεῖα των ἀπὸ 9—12 ὥρας καὶ 17.30΄—18.30΄ ὥρας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ 10—12 ὥρας κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ νόμῳ ἐξαιρεσίμους ἡμέρας. Δικαιολογεῖται ὅμως ἀπουσία τούτων μόνον μετὰ τὴν 11ην ὥραν καὶ ἐφ᾽ ὅσον ἀποδεδειγμένως πρόκειται νὰ πραγματοποιήσωσιν οἰκοι ἢ ἐν νοσοκομείῳ ἐπισκέψεις ἀσθενῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐπὶ τῶν συνταγῶν φαρμάκων, ἰατρικῶν ἐντολῶν, παρακλινικῶν ἐξετάσεων ἢ εἰδικῶν θεραπειῶν καὶ εἰς τὴν ἔνδειξιν Α.Μ. ..... δέον νὰ ἀναγράφηται ὁ ἐν τῇ σελίδι 3 τοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας ἀναγραφόμενος ἀριθμὸς τοῦ βιβλιαρίου καὶ οὐχὶ ὁ τοιοῦτος τοῦ Γενικοῦ Μητρώου Ἀστυνομίας τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς πολλάκις διεπιστώθη ὅτι συνέβη. Ὁ ἀριθμὸς μητρώου Ἀστυνομίας ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου μόνον εἰς τὴν ὀπισθίαν ὄψιν τῶν ἀνωτέρω ἐντολῶν καὶ εἰς τὴν ἔνδειξιν «Ἀριθμὸς δελτίου Ἀστυν. ταυτότητος .....».

Ἅπαντες οἱ Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται, ὅπως συμπληρώσωσι τὰ εἰς χεῖρας των ἀτομικὰ βιβλιάρια νοσηλείας ὡς ἀκολούθως:

α) Κάτωθι τῆς φωτογραφίας των νὰ θέσωσι τὴν ὑπογραφήν των εἰς τὴν ἔνδειξιν «ὑπογραφὴ κατόχου .....» καὶ

β) Ἀναγράψωσι τὸν συνολικὸν χρόνον ὑπηρεσίας των ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι ὁλογράφως εἰς τὴν ἐν τῇ σελίδι 3 τοῦ βιβλιαρίου ὑπάρχουσαν ἔνδειξιν «Συνολικὸς χρόνος ὑπηρεσίας κατὰ τὴν .....» (π.χ. δέκα ἐτῶν ἢ ὀκτὼ μηνῶν κ.ο.κ.).

Ὑπομιμνήσκεται ἡ ὑπ᾽ ἀριθ. Ι.Φ.Ι. ἀπὸ 8-7-66 ἡμετέρα ἐγκύκλιος Διαταγὴ πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας, δι᾽ ἧς καθωρίσθη ὅπως, αἱ πάσης φύσεως ἀλληλογραφίαι, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων ὑποβάλλωνται ἀπ᾽ εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν παρ᾽ ἡμῖν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ παρακαλῶ ὅπως ἐφεξῆς μὴ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν Ὑπηρεσιῶν δικαιολογητικῶν οἴκοι νοσηλείας ὑπαλλήλων, πρὸς ἀποφυγὴν ἀσκόπου ἀπασχολήσεως τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἄλλωστε συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ὑπ᾽ ἀριθμ. 783) 48) 23 ἀπὸ 29-4-66 παρ. δ΄ ἐδάφ. 2 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Δημοσίας Τάξεως καὶ Ὑγιεινῆς, μετὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων διὰ βιβλιαρίων νοσηλείας, δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἐξακολούθησις τοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν βιβλιαρίων, συστήματος παροχῆς ἐξωνοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Πᾶσαι, αἱ εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι, ἐντέλλομαι ὅπως, ὁσάκις ὑπάλληλός των εἰσάγεται εἰς Νοσηλευτικὸν Ἵδρυμα ἢ Ἰδιωτικὴν Κλινικὴν ἢ ἐξέρχεται τούτων, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν, γνωστοποιῶσι τὸ γεγονὸς τοῦτο διὰ τηλεφωνικῆς ἀναφορᾶς των εἰς τὴν παρ᾽ ἡμῖν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν, αὐθημερόν.

Ἡ παροῦσα νὰ κοινοποιηθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ λάβωσι γνῶσιν ἐνυπογράφως, ἅπαντες οἱ κ.κ. Ὑγειον. Ἀξ) κοί. Πᾶσαν μὴ συμμόρφωσιν θέλω ἐλέγξει αὐστηρῶς. Οἱ κ.κ. Δ) νταὶ τῶν Ἀστυν. Δ) νσεων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς — Πατρῶν καὶ Κερκύρας, παρακαλοῦνται ὅπως παρακολουθήσωσι τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης καὶ ἀναφέρωσι πᾶσαν τυχὸν παράλειψιν ἢ ἀνωμαλίαν.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Γ) Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1966

Πρὸς

Ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις καὶ Ὑπηρεσίας

«Περὶ τῶν καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας κατωτέρων Ἀστυν. ὑπαλλήλων πρὸ τῆς συμπληρώσεως ὑπ' αὐτῶν 20ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

1. Κατὰ τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Κ.Ν. 2458) 53 περὶ ΟΣΑΠ διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας, ὑπαρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας, τοὺς καταλαμβανομένους συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας (51ον ἔτος) πρὸ τῆς συμπληρώσεως 20ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ὡς ὅριον ἡλικίας καθορίζεται τὸ συμπίπτον πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῆς συνταξίμου τοιαύτης ὑπηρεσίας.

2. Δέον ἑπομένως οἱ περὶ ὧν πρόκειται κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι (οἱ ἄγοντες δηλαδὴ τὸ 51ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀλλὰ καὶ μὴ συμπληροῦντες 20ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν) νὰ ὑποβάλωσι πάντα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐκτὸς τοῦ Σώματος προϋπηρεσίαν των.

3. Περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι δὲν συγχωρεῖται ἀπόκρυψις οἱουδήποτε ἐν προκειμένῳ ὑπηρεσιακοῦ στοιχείου, δοθέντος ὅτι τοῦτο θέλει ἀποκαλυφθῇ καὶ θὰ συνεπαγάγῃ συνεπείας.

4. Σχετικαὶ ἀναφοραὶ ὑμῶν δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῖν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30.9.1965, ἔστω καὶ ἀρνητικαί.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

***

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

—Δημοσιεύομεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, ληφθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιτίμου Δ)ντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ παλαιοῦ συνεργάτου τοῦ περιοδικοῦ μας, κ. Ἰωάννου Βεργοπούλου, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ τὰς ἐν τῷ περιοδικῷ μας δημοσιευομένας μελέτας.

Αἱ ἀπόψεις του, προϊὸν μακρᾶς καὶ εὐδοκίμου δημοσίας ὑπηρεσίας του, μᾶς εὑρίσκουν ἀπολύτως συμφώνους, διότι καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν εἰδικὰ καὶ σύγχρονα μέσα ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν
«Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

Ἐ ν τ α ῦ θ α :

Κύριε Διευθυντά,

Παρακολουθῶ εἰς τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» τὴν «Σταυροφορίαν διὰ τὸ παιδὶ» καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος «Κινηματογράφος» παρατηρῶ τὰ ἑξῆς:

Τὸ θέμα κινηματογράφος συνιστᾶ διὰ τοὺς ἀνηλίκους ἓν πρόβλημα ἀμέσως συνδεόμενον μὲ τὴν φυσικὴν καὶ ψυχικὴν ὑγείαν αὐτῶν καὶ τὴν παιδαγωγικὴν μεταχείρισίν των.

Εἶναι γενικῶς παραδεκτὸν ὅτι ὁποιονδήποτε θέαμα δὲν ἔχει δημιουργηθῇ διὰ ἀνηλίκους, δὲν εἶναι δηλαδὴ παιδικὸν θέατρον ἢ παιδικὸς κινηματογράφος, εἶναι βλαπτικόν, ἐφ' ὅσον οἱ ψυχολογικοὶ τύποι τῶν ἀνηλίκων εἶναι τόσον ποικίλοι καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἀντιδράσεις διάφοροι, μὴ δυνάμεναι νὰ προσδιορισθῶσιν. Οὕτω ἓν ἔργον ἀκίνδυνον κατ' ἀρχὴν ἢ ἄνευ ἄγχους, ἀγωνίας, καταθλίψεως, γενετησίου προκλήσεως, ἢ ἐγκληματικῆς δράσεως ἀνθρώπων τοῦ ὑποκόσμου, εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ διαταραχὴν τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνηλίκου καὶ νὰ ἐγχαράξῃ εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν του βαθείας οὐλάς, αἵτινες ὑπὸ ὡρισμένους δυσμενεῖς ὅρους κοινωνικοῦ περιβάλλοντος νὰ ἀποκαλυφθῶσι μετὰ τὴν ἥβην ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἀνηλίκου καὶ νὰ δημιουργήσωσι προσωπικότητα λίαν νοσηράν.

Ἡ σύγχρονος ὠφελιμιστικὴ ζωὴ διεπομένη ὑπὸ πνεύματος ἰδία τεχνοκρατικοῦ, αὐξάνει τὰ καθ' ὅλου προβλήματα τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας καὶ ἰδία τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν γενετήσιον ζωήν. Τὸ γενετήσιον ἔνστικτον τοῦ ἀνηλίκου ὑφίσταται συνεχῆ ἐξωτερικὴν μαστίγωσιν, διαρκεστέραν καὶ ἐντονωτέραν ἐκείνης τὴν ὁποίαν δέχεται φυσιολογικῶς ἐκ τῶν χημικῶν ἐπεργασιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ. Μοιραία συνέπεια, ὡς ἔχει ἤδη ἐπισημάνει ὁ κ. Θ. Παπακωνσταντίνου, εἶναι ἡ ἐρωτικὴ πρωϊμότης, ἡ ὁποία παρουσιάζει πολλὰς καὶ ἐπικινδύνους ἐπιπλοκάς, διότι προκαλεῖ ἀντιστροφὴν τῶν ὅρων.

Τοὐτέστιν δὲν ἐπιδρᾷ ἡ φύσις ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου ἀλλ' ὁ ἐγκέφαλος ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ ἐπισπεύδει τὰς λειτουργίας της. Τούτου τοῦ φαινομένου τὸν κίνδυνον ἐπαυξάνει ὁ ἀκατάλληλος κινηματογράφος.

Συνελόντι, ὅθεν, εἰπεῖν, δὲν νοοῦνται κατάλληλοι ἢ ἀκατάλληλοι δι' ἀνηλίκους ταινίαι. Ἀλλὰ μόνον αἱ ταιναι εἰδικῶς παραχθεῖσαι διὰ παῖδας καὶ ἐφήβους.

Προσθέτω ὅτι παρ' ἡμῖν ἐπιπροσθεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἰσχύων νόμος ἐπιτρέπει εἰς ἀνηλίκους συμπληρώσαντας τὸ 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας των νὰ ἴδωσιν οἱανδήποτε ταινίαν οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐλευθέρως νὰ ὁδηγηθῶσιν εἰς τὸν κινηματογράφον παιδία προσχολικῆς ἡλικίας, ἤτοι κάτω τῶν 7 ἐτῶν.

Εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης τὸ ὅριον τῆς ἐν προκειμένῳ ἀνηλικότητος συμπίπτει πρὸς ἐκεῖνο τῆς ποινικῆς, δηλαδὴ δὲν εἶναι ἔλασσον τῶν 18 ἐτῶν.

Τὸ ἔργον τῶν ἐπιτροπῶν πρωτοβαθμίου καὶ δευτεροβαθμίου, ἀνεξαρτήτως τῆς πλημμελοῦς συνθέσεώς των, ἔχει γίνει ἔργον προκρούστου. Ἀφαιρεῖ σκηνάς, μεταμορφώνει καὶ διαγράφει διαλόγους ἀναφερομένους εἰς τὴν θέσιν ἣν ἔχει ὁ σεναριογράφος ἢ ὁ σκηνοθέτης ἐπὶ τοῦ θέματος, περιορίζει τὰς εἰκόνας κλπ. ἵνα ἐπιτευχθῇ τὸ κατάλληλον ἢ νὰ περιωρισθῇ τὸ ἀκατάλληλον καὶ διὰ τοὺς ἐνηλίκους, μὲ ἀποτέλεσμα ἔργα αἰσθητικῶς ἄρτια καὶ ἀρίστης τέχνης νὰ διαλύωνται, ἐνῶ ἀντιθέτως ἔργα ἐστερημένα πάσης τέχνης καὶ βαναύσως προσβάλλοντα τὴν αἰσθητικὴν νὰ προβάλλωνται ἐλευθέρως διὰ ἀνηλίκους καὶ ἐνηλίκους.

Κατὰ ταῦτα εἶναι, ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, πρῶτον νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου περὶ τῆς ρηθείσης θεμελιώδους τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ κινηματογράφου, ὅπερ κατ' ἐπανάληψιν ἔχει συνταχθῇ καὶ ὑποβληθῇ ἀρμοδίως καὶ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν. Δὲν θὰ ἐξουδετερωθοῦν ἀναντιλέκτως οἱ κατὰ τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας κίνδυνοι ἐκ τοῦ ἀκαταλλήλου θεάματος, ἀλλὰ θὰ μειωθοῦν οὐσιαστικῶς καὶ δεύτερον νὰ προετοιμασθῇ ἡ δημιουργία κινηματογράφου δι' ἀνηλίκους, ἡλικίας 8 ἕως 17 ἐτῶν.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς.
Ι. ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

—Δημοσιεύομεν, ὡς ἔχει, ληφθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ τ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Ι. Καλυβίτη:

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 316 ἐ.ἔ. τεῦχος τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν», ὑπὸ τοῦ τέως Ἀστυνόμου Α΄ τάξεως κ. Β. Καράμπελα, ἐδημοσιεύθησαν ἀναμνήσεις του, διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ληστῶν Ρετζαίων ἐκ Βουλγαρίας εἰς Ἀθήνας. Ὁ κ. Καράμπελας δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν ἀναγραφὴν λεπτομερειῶν τῆς μεταφορᾶς των, ἀλλὰ προέβη καὶ εἰς τὴν ἀναγραφὴν λεπτομερειῶν τῆς συλλήψεως τῶν ἀνωτέρω ληστῶν, στὴ Βάρνα τῆς Βουλγαρίας.

Γράφει ὅτι ὁ κ. Κουτσουμάρης, νῦν δικηγόρος, πλαισιούμενος ἀπὸ ἐκλεκτοὺς συνεργάτας, τοὺς ἀειμνήστους Ἰω. Πανόπουλον, Ἰω. Λούκαν, Ντίνον Λαμπρινόπουλον καὶ ἄλλους, ἐκίνησε πάντα λίθον πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ κρησφυγέτου τῶν Ρετζαίων, καὶ ὅτι ἀνακαλύψας τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἀστυν. Δ) ντοῦ Ἀθηνῶν κλπ. κλπ. ... Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀνέγραψαν εἰς σειρὰν ἄρθρων τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» (ὑπαστυνόμος

κ. Καροῦζος). Ἔγραψαν ὅτι ὁ τότε Ἀστυν. Δ)ντὴς Ἀθηνῶν κ. Ἰω. Καλυβίτης κατόπιν ἐντατικῶν ἐρευνῶν ἔσχε τὴν πληροφορίαν ὅτι οἱ Ρετζαῖοι εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς Σερβίαν καὶ ἐζήτησε τὴν ἀποστολὴν τῶν τότε Ἀστυνόμων κ.κ. Κουτσουμάρη καὶ ἀειμνήστου Πανοπούλου. Πράγματι οὗτοι μεταβάντες εἰς Σερβίαν ἐπέτυχον νὰ ἐξακριβώσουν ὅτι δύο ἄτομα μὲ ἀλβανικὰ διαβατήρια, εἶχον καταφύγει στὴν Ρουμανία. Παρὰ τοῦ κ. Καλυβίτη ἀπεστάλη διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν εἰς Γιάννενα, ὁ ἀείμνηστος Ἀστυνόμος Κ. Λαμπρινόπουλος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἐξόρμηση δὲν εἶχε καλύτερα ἀποτελέσματα. Βραδύτερον ὁ κ. Καλυβίτης ἐπληροφορήθη ἐμπιστευτικῶς παρὰ τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ἀειμνήστου Σπυρίδωνος, ὅτι οἱ Ρετζαῖοι εἶχον καταφύγει στὸ Καλαράσι τῆς Ρουμανίας καὶ ἐφιλοξενοῦντο ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Τσάρα. Ὁ κ. Καλυβίτης ἐζήτησε διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβείας μας, τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῆς πληροφορίας. Πράγματι ἡ Ρουμανικὴ Ἀστυνομία ἐξηκρίβωσεν ὅτι οἱ Ρετζαῖοι εἶχον φιλοξενηθῆ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Τσάρα, ἀλλ' ὅτι εἶχον ἀναχωρήσει διὰ Βάρναν τῆς Βουλγαρίας. Τότε ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν (ὑπουργὸν ἀείμνηστον Κ. Ζαβιτσάνον) τὴν ἄδειαν μεταβάσεώς του εἰς Βάρναν, διὰ τὴν σύλληψιν τῶν Ρετζαίων. Ὁ κ. Καλυβίτης παραλαβὼν τοὺς Ἀστυνόμους τότε κ. Ἀρ. Κουτσουμάρην καὶ τὸν ἀείμνηστον Κ. Λαμπρινόπουλον καὶ ἕνα ἀστυφύλακα γνώστην τῆς Βουλγαρικῆς, μετέβη εἰς Βάρναν καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Ἀστυνομικῶν προέβη εἰς τὴν σύλληψιν τῶν Ρετζαίων. Οὐδεὶς ἄλλος ἀστυνομικὸς δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σύλληψιν. Ὁ κ. Καροῦζος περιέγραψεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῆς συλλήψεως τῶν Ρετζαίων, καὶ ἐγὼ δι' ἀναφορᾶς μου ἀνέφερα περὶ τῆς σπουδαίας συμβολῆς τῶν ἀνωτέρω Ἀστυνόμων καὶ κυρίως τοῦ κ. Ἀρ. Κουτσουμάρη, ἤδη διακεκριμένου δικηγόρου.

Καὶ αὐτὰ διὰ τὴν Ἱστορίαν.

Μὲ ἐκτίμησι.
Ι. ΚΑΛΥΒΙΤΗΣ

—Ἔχω τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸ ἔγκριτον περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, διὰ τὴν ἐπὶ πενταετίαν φιλοξενίαν εἰς τὰς σελίδας του, τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἡμερολογίου μου ἀπὸ τὴν διεθνῆ δρᾶσιν μου εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος, συγχρόνως δὲ νὰ ἐνημερωθοῦν καὶ οἱ ἀναγνῶσταί μου ὅτι εὐελπιστῶ, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ τῇ ἐγκρίσει τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, νὰ ἐπακολουθήσῃ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον μέρος μὲ τὰς ἀξιολογωτέρας τῶν ὑποθέσεων ὡς πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ μὲ ἄγνωστα σημαντικὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν ἀντίστασιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν κατοχήν.

Μετὰ τιμῆς
Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ
τ. Ἀνθυπαστυνόμος

***

[redacted]

ΠΕΝΘΗ

Σπυρίδων Ζερβόπουλος

Στὶς 17.8.66 στὴν Ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν — Λαμίας Ι.Χ. αὐτοκίνητο, στὸ ὁποῖο ἐπέβαινε ὁ ἐν συντάξει Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Σπυρίδων Ζερβόπουλος, ἀνατράπηκε λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν Λαμία. Ἀποτέλεσμα τῆς μοιραίας αὐτῆς ἀνατροπῆς ἦταν νὰ σκοτωθῆ ὁ ἀείμνηστος Ἀρχηγὸς καὶ νὰ τραυματισθοῦν ὁ ὁδηγὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἐπιβάτες τοῦ αὐτοκινήτου. Ἔτσι, ἀκόμη ἕνα θῦμα τῆς κινουμένης καρμανιόλας, ὁ σεβαστός μας Ἀρχηγός, ἔφυγε πρόωρα καὶ ἀδόκητα ἀπὸ κοντά μας.

Ὅταν μαθεύτηκε ὁ τόσον τραγικὸς θάνατος, ὁλόκληρος ὁ ἀστυνομικὸς κό-

σμος, συνάδελφοι, φίλοι καὶ συνεργάτες τοῦ σκοτωμένου, ἔκλαψαν πικρὰ τὸν ἀναπάντεχο χαμὸ τοῦ ὑπερόχου ἀνθρώπου. Στὴν κηδεία του, ποὺ ἔγινε τὴν ἑπομένη 18.8.66 στὸ Γ΄ Νεκροταφεῖο, παραβρέθηκαν ἀρκετοὶ ἀστυνομικοί, ἀλλὰ καὶ ἐκλεκτὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς καὶ Πειραϊκῆς Κοινωνίας μέλη. Ἀποχαιρέτησαν γιὰ στερνὴ φορὰ τὸν ὁλοκληρωμένο ἄνθρωπο καὶ παρακάλεσαν τὸν Θεὸ νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχή του. Ἀπὸ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κατάθεσε στεφάνι καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον ὁ Δ)ντὴς τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, Ἀστυνομικὸς Δ)ντὴς Α΄ κ. Δημήτριος Ὑφαντῆς, ποὺ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Συντετριμένοι καὶ μὲ πληγωμένη τὴν ψυχὴ συγκεντρωθήκαμε σήμερα ἐδῶ, στὸν ἱερὸ αὐτὸ χῶρο, γιὰ νὰ ἐκπληρώσωμε θλιβερὸ καθῆκον. Νὰ συνοδεύσουμε στὴν τελευταία του κατοικία ἕναν ἀγαπητὸ φίλο καὶ συνάδελφο, τὸν πρώην Ἀστυνομικὸ Δ)ντὴ Α΄ Σπῦρο Ζερβόπουλο. Ἀναπάντεχα ἦρθε τὸ μήνυμα γιὰ τὸν τόσο ξαφνικὸ καὶ βίαιο θάνατό του καὶ ἡ θλιβερὴ αὐτὴ εἴδησι σκόρπισε πόνο καὶ λύπη σ᾽ ὅλους ἐκείνους ποὺ γνώρισαν ἀπὸ κοντὰ τὸν ἐκλεκτὸ ἄνθρωπο, τὸν ἱκανὸ ἀξιωματικό, τὸν πατριώτη Ἕλληνα, τὸν καλὸ χριστιανό.

Καὶ οἱ συνάδελφοί του στὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι, αἰσθάνονται τὸ πλῆγμα γιὰ τὴν πρόωρη ἀπώλειά του, γιατὶ τὸν εἶχαν γνωρίσει γιὰ καλὸ φίλο καὶ ἀγαπητὸ συνάδελφο, ποὺ τόσες καλὲς ὑπηρεσίες πρόσφερε στὴν Πατρίδα καὶ στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα κατὰ τὸ ὑπερτριανταπεντάχρονο διάστημα ποὺ ὑπηρέτησε σ᾽ αὐτὸ μὲ πίστι καὶ ἀφοσίωσι..

Ὁ Σπῦρος Ζερβόπουλος γεννήθηκε στὴν Καλαμάτα τὸ 1905 καί, ἀφοῦ τελείωσε τὸ Γυμνάσιο καὶ ἐξεπλήρωσε τὶς στρατιωτικές του ὑποχρεώσεις, κατατάχθηκε σὲ ἡλικία 22 χρόνων, στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα ὡς ἀστυφύλακας. Εἶχε πολλὰ προσόντα καὶ ἱκανότητες καθὼς καὶ εὐγενεῖς φιλοδοξίες γιὰ πρόοδο καὶ ὑπηρεσιακὴ ἐξέλιξι. Καὶ γι᾽ αὐτὸ προόδεψε.

Προήχθηκε διαδοχικῶς στοὺς διαφόρους βαθμοὺς μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ καὶ ὑπηρέτησε σὲ πολλὲς ὑπηρεσίες καθὼς καὶ στὴν Ἀστυνομικὴ Δ)νσι Κερκύρας, ὡς Δ)ντὴς της, λίγο πρὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του, λόγω ὁρίου ἡλικίας ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα. Ἐργάσθηκε πάντοτε μὲ πίστι, ζέσι καὶ ἐνθουσιασμό. Ἦταν συνετὸς καὶ φιλότιμος, πρόθυμος καὶ εὐσυνείδητος καὶ ἀφῆκε ἀγαθὲς ἐντυπώσεις ὅπου ὑπηρέτησε.

Δυστυχῶς ἡ μοῖρα ἀνέκοψε πρόωρα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του καὶ τώρα ἀπέρχεται ἀπὸ τοῦτο τὸ κόσμο μὲ τὴν συνείδησι ἥσυχη ὅτι ἐπετέλεσε πάντοτε εὔορκα καὶ εὐσυνείδητα τὸ καθῆκον του πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν Ἀστυνομία καὶ τὴν Κοινωνία.

Ἀγαπητέ συνάδελφε Σπύρο Ζερβόπουλε,

Ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, στὸ ὁποῖο τριάμισι καὶ πλέον δεκαετίες ὑπηρέτησες, καταθέτω στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ σου, σ᾽ ἔνδειξι τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης γιὰ τὶς ὑπηρεσίες τὶς ὁποῖες πρόσφερες σ᾽ αὐτὸ καὶ στὴν Πατρίδα καὶ εὔχομαι ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς τάξη τὴν ψυχή σου ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ στάξη βάλσαμο παρηγοριᾶς στὶς καρδιὲς τῶν τόσον σκληρὰ πληγέντων οἰκείων σου ἀπὸ τὸν ἀδόκητο θάνατό σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε συνάδελφε».

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», συμμετέχοντας στὸ βαρύτατο πένθος, εὔχονται ὅπως ὁ Θεὸς «ὁ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων» ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴ τοῦ ἐκλίποντος. Στοὺς οἰκείους του ἐκφράζουν τὰ πιὸ εἰλικρινῆ συλλυπητήρια. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ τὸν σκέπασε καὶ ἡ μνήμη του αἰωνία.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.